ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

எதிராசன் வாழி! எதிராசன் வாழி!!

(ஸ்வாமி எம்பெருமானார் வைபவச் சுருக்கம், தாடீபஞ்சகம், ராமாநுஜ சதுஶ்ஶ்லோகீ, ஸ்ரீராமாநுஜ அஷ்டோத்தர ஶதநாமஸ்தோத்ரம், நாமாவளி, ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம், ஸ்ரீ பாஷ்யகார மங்களம் ஆகியவை விளக்கவுரையுடன்)

ஸ்வாமி எம்பெருமானார் 1000மாவது ஆண்டு திருநக்ஷத்ர பூர்த்தி வெளியீடு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம:

எதிராசன் வாழி! எதிராசன் வாழி!!

(ஸ்ரீ ராமாநுஜர் வைபவம், தாடீபஞ்சகம், ராமாநுஜ சது*ஶ்ஶ்*லோகீ,
ஸ்ரீராமாநுஜ அஷ்டோத்தர *ஶ*தநாமஸ்தோத்ரம், நாமாவளி,
ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம், ஸ்ரீ பாஷ்யகார மங்களம் மற்றும்
பகவத் ராமாநுஜ அவயவ ப்ரபாவம் - மஹாவித்வான்கள்
விளக்கவுரையுடன்)

பதிப்பாசிரியர்:

திருவல்லிக்கேணி பலாப்பூர் பத்தங்கி வீரராகவாசார்யர் (ஸுரேஷ்)

(முன்னாள் அங்கத்தினர், ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தான வேத அத்யாபக கோஷ்டி)

**ஹேவிளம்பி ஆண்டு சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரையில்
நிகழவிருக்கும் பகவத் ராமாநுஜர் ஆயிரமாவது ஆண்டு
திருநக்ஷத்ர வெளியீடு**

வெளியீடு:

மன்னுபுகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன் தொண்டரடிக்குழு

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை – 600 005.

பொருளடக்கம்

அச்சிட்டோர்:

ஆர்.என்.ஆர். பிரிண்டர்ஸ் & பப்ளிஷர்ஸ்

No.19, தாண்டவராயன் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

போன்: 044 - 28447071.

ஸ்ரீராமாநுஜர் வைபவம்

(ஸ்ரீமதுபயவே. மஹாவித்வான் பெருமாள் கோயில்
ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி எழுதியருளியது)

ஆதிசேஷன் ஸ்ரீ ராமாநுஜராக அவதரித்தல்

ஆளவந்தார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகளில் பெரிய திருமலைநம்பி யென்னுமாசிரியர் திருமலை திருப்பதியிலே திருவேங்கடமுடையானடிக்கீழ்க் கைங்கரியஞ் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார். அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகள் இருவர். அவர்களுள் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரென்கிற மூத்தவள் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேசவப்பெருமாளுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். பெரிய பிராட்டியாரென்கிற இளையவள் மழலை மங்கலத்தில் கமலநயந பட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். இவ்விருவரும் தம்தம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலையில் ஆதிசேஷன் இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தைத்தெருள் தருமா ஞாலமாக்குவதற்காக இந்நிலவுலகத்திலே அவதரிக்கவேண்டி ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்ரீ பூமிப் பிராட்டியாருடைய திருமருவுகருவிலே புகுந்து* கலியுங்கெடுங் கண்டு கொண்மின் என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தை ஸார்த்தகமாக்குவான் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை நன்னாளில் திருவவதரித்தனன். *அறுசமயச் செடியதனை யடியறுக்கவும், அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை அறத்துறக்கவும், செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்துவிடவும், தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைக்கவும், மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழியவும், மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறை வளர்க்கவும், மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழியவும், மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறை வளர்க்கவும் அழகாரு மனந்தாழ்வான் அறமிகுநற் பெரும்பூதூரில் இங்ஙனே ஏழ்பாருமுய்ய வுதித்தருளின நன்னாளானது *ஆழ்வார்கள் தாங்களவதரித்த நாட்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கென்று நாற்றிசையும் கொண்டாட நின்றது. இத்திருநன்னாளின் சிறப்பை மணவாள மாமுனிகள் ஒரு சீரிய செய்யுளினால் வெளியிட்டருளியுள்ளார்; அதாவது:-

"சங்கர பாக்கர யாதவ பாட்ட ப்ரபாகரர் தங்கள் மதம்
சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலி யிங்கினி வீறு நமக்கிலை யென்று மிகத் தளர்நாள்
மேதினி நஞ்சுமையாறு மெனத்துயர் விட்டு விளங்கிய நாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடு நாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்று முவந்திடு நாள்
செங்கயல் வாவிகள் சூழ்வயல் நாளுஞ்சிறந்த பெரும்பூதூர்ச்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே."

என்பதாம்.

அவதார ரஹஸ்ய சிந்தனம்

இங்ஙனம் தோன்றிய பேராசிரியர் ஆதிசேஷனுடைய அபராவதாரமென்றும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் ப்ராதுர்ப்பாவமென்றும் விஷ்வக்ஸேநருடைய தோற்றமென்றும் இப்படி பலவாறாகப் பெரியோர் பணிப்பர். நூற்றந்தாதியில் *அடையார் கமலத்தலர் மகள் கேள்வன் கையாழி யென்னும் படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டும் ஒண்சார்ங்க வில்லும் புடையார் புரிசங்கமுமிந்தப் பூதலங்காப்பதற்கென்றிடையே யிராமானுச முனியாயினவிந்நிலத்தே* என்னும் பாசுரத்திலும், *ப்ரதயந் விமதேஷு ..... வவ்ருதே பஞ்சபிராயுதைர் முராரே:. என்ற யதிராஜஸப்ததி ஸூக்தியிலும் ஸ்வாமி பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் திருவவதாரமென்னும் விஷயம் காட்டப்பட்டுள்ளது. *விஷ்வக்ஸேநோ யதிபதிரபூத்* என்கிற யதிராஜ ஸப்ததி ஸூக்தியொன்றில் விஷ்வக்ஸேநாவதாரமென்னும் விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது. திருவனந்தாழ்வானுடைய திருவவதார மென்னும் விஷயத்தைப் பற்பல ஆசிரியர்கள் பேசியுள்ளார்கள். ஸ்வாமியின் அந்தரங்க சிஷ்யர்களில் ஒருவரான திருமலை அனந்தாழ்வான் தாமருளிய வேங்கடாசல இதிஹாஸமாலா என்னும் திவ்யக்ரந்தத்தில் திருவனந்தாழ்வானே ஸ்ரீராமானுஜராகத் திருவவதரித்தார் என்பதைமிக விரிவாக அருளியுள்ளார். ***ஸ்ரீமத்யாம் பூதபுர்யாம் அதிதரணிதலம் சேஷ ஆவிர்பபூவ** இத்யாதிகள் காண்க. எம்பெருமான் தனது அத்தாணிச் சேவகனும் படுக்கையுமான திருவனந்தாழ்வானை நோக்கி நீ நிலவுலகத்திற்சென்று பிறந்து எவ்வுயிரையும் ஸம்ரக்ஷிக்கக் கடவை என்று நியமித்தருள, அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட ஆதிசேஷன் சித்திரைமாதத் திருவாதிரையன்று ஸ்ரீகேசவஸோமயாஜிகளுக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தானென்பது அவ்விடத்து ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள். இப்படியே மற்றொரு சிஷ்யரான வடுக நம்பியருளிச்செய்த ஶ்லோகரூபமான யதிராஜவைபவ க்ரந்தத்தில் ***ஶேஷாம்ஶக: கேசவ யஜ்வதேவ்யாம்*** என்றுள்ளது. வேதாந்த தத்துவப் பொருள்களை நிலைநாட்டுதற்காகவும் துர்மதங்களைத் தொலைப்பதற்காகவும் திருவனந்தாழ்வானுடைய அம்சபூதராய்த் தேஜோநிதியான ஒரு மஹான் கேசவஸோமயாஜிகளின் தேவியாரிடத்தில் அவதரித்தார் என்பது இந்த ச்லோகத்தின் பொருள். இவ்வடுகநம்பிகள் தாமே அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமானுஜ அஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரத்தில் ***பௌத்தத்வாந்த ஸஹஸ்ராம்ஶு: ஶேஷரூபப்ரதர்ஶக:*** என்பது இருபத்துமூன்றாம் ச்லோகம். எம்பெருமானாருடைய பூர்ண கடாக்ஷ பாத்ர பூதராய் அவர் திறத்துத் தேவுமற்றறியாதே யீடுபட்டிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞரான கருடவாஹந பண்டிதர் பணித்த **திவ்யஸூரிசரித** மென்னும் மஹா காவ்யத்தில் பதினேழாவது ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜவைபவம் சொல்லுமிடத்து* **பௌஜங்கம் வபுரபஹாய ஶேஷபோகீ யத்ரூபம் த்ரிபுவநவந்திதம் ஜகாம*** (திருவனந்தாழ்வான் தனது உரகவுடலை விட்டொழிந்து இராமாநுச முனியாந் திருவுருவத்தையடைந்தான்) என்றும். மேலே யாதவப்ரகாசனை நோக்கி ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு கூறினதைக் கூறுமிடத்து "உமது பக்கத்திலிருப்பவரும் லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவனந்தாழ்வானுடைய அம்சமாக வந்து திருவதரித்தவருமான (ராமாநுஜனென்கிற) இந்த மஹானிடத்தில் நான் அஞ்சுகின்றேன்'' என்றும் சொல்லப்பட்டது. தேசிகருடைய திருவடியான ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமிபணித்த திவ்யஸூரி ஸ்தோத்ரத்தில் ***சைத்ரார்த்ராஸம்பவம் விஷ்ணோ:**

தர்சநஸ்தாபநோத்ஸுகம், துண்டீரமண்டலே சேஷமூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே* (எம்பெருமானுடைய தர்சனத்தை ஸ்தாபித்தருளச் சித்திரை மாதத் திருவாதிரையில் தொண்டை நாட்டில் அவதரித்த ஆதிசேஷமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமாநுஜரைத் தொழுகின்றேன்.) என்று சொல்லிற்று. இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் ***நல்லார் பரவுமிராமாநுசன்*** என்ற எண்பதாம் பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் ***அநந்த:ப்ரதமம் ரூபம் லக்ஷ்மணஸ் து தத:பரம், பலபத்ரஸ் த்ருதீயஸ்து கலௌ ராமாநுஜ: ஸ்ம்ருத:*** என்கிற ஆர்ஷவசநம் உதாஹ்ருதமாகக் காண்கிறது.

இங்ஙனே பல ஆசிரியர்கள் ஸ்வாமியை ஆதிசேஷாவதாரமாக அருளிச் செய்திருக்க, நூற்றந்தாதியிலும் யதிராஜஸப்ததியிலும் பஞ்சாயுதாவதாரம் விஷ்வக்ஸேநாவதாரம் என்றிப்படி அருளிச்செய்தது ஏன் ? என்று சங்கை தோன்றும். இதற்குப் பெரியார் பகரும் ஸமாதானமாவது - சரித்திரநூல் என்பது வேறு, ஸ்தோத்ர நூல் என்பது வேறு. சரித்திர நூல்களில் அவதாரரஹஸ்யம் உள்ளது உள்ளபடி உரைக்கப்படும். ஸ்தோத்ர நூல்களிலோவென்னில் கவிகளின் புத்திசமத்காரத்திற்குத் தக்கபடியும் ஆசிரியரின் ப்ரபாவ விசேஷங்களுக்கு ஏற்றபடியும் பலவகையான வர்ணனைகள் இருக்கக்கூடும். சரித்திர நூல்களால் அறுதியிடப்படுகிற அவதார ரஹஸ்யதத்துவங்களை ஸ்தோத்ர நூல்களிலுள்ள உக்திகள் உபமர்த்திக்கமாட்டாவென்று.

நாமகரணமும் சாஸ்த்ராப்யாஸமும் க்ருஹஸ்தாச்ரமப்ரவேசமும்

ஆஸுரி கேசவப்பெருமாள் இங்ஙனே தமக்குத் தோன்றிய திருக்குமாரர்க்கு யதாவிதி ஜாதகர்மம் செய்தருளினார். இச்செய்தியைப் பெரியதிருமலைநம்பி கேட்டருளிப் பரமஸந்தோஷத்துடனே திருமலையில் நின்றும் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரேற வெழுந்தருளி ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நமான திவ்ய சிசுவின் முகவொளியைக் கண்டு வியந்து உள்ளம் பூரித்துப் பன்னிரண்டாம்நாளில் 'ஸ்ரீ ராமாநுஜன் - இளையாழ்வான்' என்று நாமகரணம் செய்தருளினார். மற்றும் அந்நப்ராசன சௌளோபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களுமெல்லாம் கால காலங்களிலே நடைபெற்று **" சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா வறநெறியாவுந்தெரிந்தவன்"** என்று அமுதனார் நூற்றந்தாதியிலருளிச் செய்கிறபடியே ஸாங்கோபாங்க ஸகல வித்யாபாரங்கதராய் ப்ராப்த காலத்திலே க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையும் ஸ்வீகரித்து பெருமாள் கோயிலுக்கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டி ஸம்ந்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதாந்த க்ரந்த ப்ரவசனம் செய்துபோருகிறானென்று கேட்டு இளையாழ்வார் தாமும் அங்கே யெழுந்தருளி அவன்பக்கல் ச்ரோதாவாய் அந்வயித்திருந்தார்.

கோவிந்தபட்டருடைய வரலாறு

இப்படி யாதவப்ரகாசரிடத்தில் ஸ்வாமி வேதாந்தச்ரவணம் செய்துகொண்டிருக்கையில் மழலைமங்கலத்திலிருந்து ஸ்ரீகோவிந்த பட்டரென்கிற ஆசிரியரும் ஸஹாத்யாயியாக ஸ்வாமியோடே வந்து சேர்ந்தார். இவரே எம்பார் என்று ப்ரஸித்திபெற்றவர். ஸ்வாமியின் மாதுலரான திருமலைநம்பிக்கு இரண்டு

ஸஹோதரிகளென்றும் ஒரு ஸஹோதரி மதுர மங்கலமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாளென்றும் கீழேசொன்னோம். தை மாதத்துப் புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் இப்பிராட்டியீன்ற புதல்வரே எம்பாரென்கிற கோவிந்தபட்டர். இவர் ப்ராப்தகாலங்களிலே உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்று வேத வேதாங்கங்களையதிகரித்து மஹாவித்வானாயிருந்தார். ஸ்வாமிக்குச் சிறியதாயார் திருக்குமாரரானவிவர், திருப்புட்குழியில் தமையனார் யாதவப்ரகாசரிடத்திலே வேதாந்தமதிகரிக்கிறாரென்று கேட்டுத் தாமுங்கூட அதிகரிக்க விரும்பி அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தாராயிற்று.

யாதவப்ரகாசர் அபார்த்தங்கள் கூறுதல்

யாதவப்ரகாசர் மாயாவாதிமதஸ்தராகையாலே வேதாந்த வாக்கியங்களுக்குப் பலவிடங்களில் பொருந்தாத பொருள்களை ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவற்றைக் கேட்கும்போது ஸ்வாமிக்குப் பரிதாபம் பொறுக்க முடியாதாயிருக்கும். 'பொருந்தும் பொருள் இதுவன்றோ' என்று தாம் எடுத்துரைப்பதுண்டு. அப்போது ஹூங்காரம் பண்ணிநிற்பர்யாதவர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் *கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ* என்கிற ச்ருதிவாக்யத்திற்குப் பொருள்கூறாநின்ற யாதவர் "குரங்கின் ப்ருஷ்டம்போல் சிவந்த கண்கள்" என்று இகழ்வான பொருளைச் சொல்ல, அது கேட்டுச் சிறிதும் பொறுக்ககில்லாத ஸ்வாமி மிக உஷ்ணமான கண்ணீர் பெருகநின்று *'கப்யாஸமென்பதற்கு இப்படியோ பொருள் கூறுவது ? கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத - ஸம்ருஷ்டநாள - ரவிகர விகஸிதமானதோர் செந்தாமரைப் பூப் போன்ற திருக்கண்கள் படைத்தவன் என்றன்றோபொருள்' என்று வ்யுத்பத்திகளை விசதமாகக்கூறி உபபாதிக்க, அதுகேட்ட யாதவர் மிகச்சினந்து 'நாம் சொன்னபடியே கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியுமானால் வாசித்திரும்; இல்லையாகில் விட்டுப்போம்' என்ன, ஸ்வாமியும் சிந்தை கலங்கி விலகியிருந்தார்.

ஸ்வாமியை மாய்க்கும் விரகுபார்த்தல்

இப்படியிருக்கையில் அந்த யாதவப்ரகாசருக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதாவது - இந்த ராமாநுஜன் விலக்ஷணமான மேதையும் அந்யாத்ருசமான ப்ரதிபையும் பொலிய நின்றான்; இவனால் அத்வைத தர்சநம் குன்றும்போலும்; ஆகவே இவன் முடியும் விரகு செய்வது நன்று - என்று. இதைப்பற்றிப் பலவாறு ஆலோசிக்கையில், இவ்விளையாழ்வானைக் கங்கையில் மணிகர்ணிகையிலே தள்ளி ம்ருத்யுவசமாக்குவதே பாதகமற்ற பணியென்று அறுதியிட்டு, ஒரு நாள் ராமாநுஜரை வரவழைத்து 'நீர் இல்லாமல் எங்களுக்கு ஆற்றவொண்ணாதாயிருந்தது; முன் போல வந்திருந்து மனமொத்து வாசித்து க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்திப்போரும்' என்று ஸதுபாயமாகச் சொல்லி ஸ்வகோஷ்டியிலே சேரவிட்டுக் கொண்டு பாட ப்ரவசநம் நடத்திவந்தார் யாதவர். ஏற்கெனவே தாம் எண்ணியிருந்தபடி நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஒருநாள் கோஷ்டியிலே கங்கா யாத்திரைப் புறப்பாட்டை ப்ரஸ்தாவித்து ஸ்வாமியுட்பட எல்லாருமிசைந்தவாறே ஸபரிவாராய்ப் புறப்பட்டார் யாதவர். இளையாழ்வாரும் விந்த்ய

ப்ரதேசத்திலே போம்போது சில இங்கிதங்களாலே இந்த யாத்திரையின் நிமித்த மின்னதென்றுணர்ந்த கோவிந்தபட்டர் ஓரிடத்திலே இளையாழ்வாரும் தாமுமாய்ப் பின்தங்கி நின்று செய்தியை ரஹஸ்யமாக ஸ்வாமிக்குத் தெரிவித்து அகன்று போம்படி ஸூசிப்பிக்க ஸ்வாமியும் அங்கு நின்றும் அப்போதே தனியே மீண்டெழுந்தருளினார். (யாதவப்ரகாசர் செய்தியைப் பிறகு சொல்வோம்.)

ஸ்வாமி ஓரிரவிலே கச்சிப்பதி சேர்தல்

நிர்ஜனமும் நிர்ஜலமுமான நீள் காட்டிலே பிரிந்துதிரும்பின ஸ்வாமி அவ்வழியை விட்டுக்குறுக்கே நெடுந்தூரஞ்சென்று ஒரு மரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, கண்ணுக்கெட்டினவளவு *அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை* என்னும்படியான நிலைமையாய் ஒருவரும் துணையின்றிக்கே *ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல் துளங்கி நின்று வழி திகைத்து நிற்கையிலே, எம்பெருமான் இப்படிப்பட்ட பரமஸாத்விகர்களை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டாதானொருவனாகையாலே இவர்க்குத்துணைசெய்ய விரும்பி ஒரு வில்லியின் வேடம்பூண்டு வாளும் வில்லுங்கொண்டு மனைவியுடனே முன்னே வந்து தோன்ற, ஸ்வாமியும் அந்த தம்பதிகளைக்கொண்டு கலக்கந்தீர்ந்து உள்ளம் தேறி நின்று 'நீங்கள் எங்கு நின்றும் வருகிறீர்கள் ? எங்கே போகிறீர்கள் ?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் விடை கூறினதாவது - நாங்கள் உத்தரதேசத்து ஸித்தாச்ரமத்தில் நின்றும் வருகிறோம்; ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றோம் என்று, அது கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்வாமி 'ஆகில் நானும் உங்களுடனே அவ்விடத்திற்கு வர நினைக்கிறேன்; எனக்குத் துணையாயிருக்கமுடியுமோ ?' என்று கேட்க, நல்லது, அப்படியேயாகலாம் என்று அவர்கள் சொல்லி முன்னடியிட ஸ்வாமியும் அவர்களைப் பின் சொல்ல விந்த்யாடவி நீங்கி மாலைப்பொழுதாயிற்று. அப்போது ஓரிடத்திலே தங்கி அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு நெடுந்தூரம் நடந்து சென்று பின்பு நள்ளிருளாயிந்ததனால் மேலே வழி நடந்து செல்ல மாட்டாமல் அங்கே அவர்களோடு கூடவே உபவாஸமாகத் தங்கியிருந்தார் ஓர் மரத்தடியின் கீழ்.

அப்போது வில்லியின் மனைவி தாஹம் மேலிட்டுத் தண்ணீர் தண்ணீரென்று கணவனிடம் கூற, அவனும் "இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையே; சிறிது போது ஆறியிரு: விடிந்தவாறே நல்ல மதுரமான தீர்த்தம் கிடைக்கும்" என்று சொல்லித் தேற்றினான். அப்போது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகவும் வருத்தமுற்றது. ஐயோ ! நமக்கு மஹோபகாரிகளான விவர்களுக்கு நாம் விடாபய் தீர்க்கும்படியான தேசமாக இல்லையே ! என்கிற நிர்வேதத்தோடேயே சிறிது போது திருக்கண் வளர்ந்திருந்தார். பின்பு கனவிருளகன்று கீழ்வானம் வெள்ளென்று காலையம்பொழுதானவாறே மூவருமெழுந்து வழி நடக்கத்தொடங்க, அந்தத் தம்பதிகளிருவரும் அருகே ஒரு கிணற்றங்கரையிலே அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டு இவரைப் பார்த்து 'அருள்முகிலே ! மிகவும் விடாய்த்திருக்கின்றோம்; இக்கிணற்றிலேயிறங்கி ஒருகை அள்ளித் தீர்த்தம் தருவீராக என்ன, அவரும் உடனே கிணற்றிலிறங்கி இரண்டு திருக்கையாலும் தீர்த்தம் வாரியெடுத்து

மூன்றுநாம் கொடுக்க, அவர்களும் வாங்கி விடாய்தீரப் பருகி உருக்காட்டாதேயொளிக்க, இவரும் கரையேறி வந்து பார்த்தவாறே எங்குந்தேடியும் அவர்களைக் காணாமல் சுற்றிலுங் கூப்பிட்டுத் திசைகளையுற்றுப் பார்க்கையில் மாடமாளிகைகளும் கோபுரங்களும் விசேஷமான ஸஞ்சாரங்களும் காணப்பட, முன்னே தோற்றின சிலரை நோக்கி இவ்விடமெவ்வூரென்று கேட்க, 'புண்யகோடி விமானம் முன்னே தோற்றாநிற்க எவ்வூரென்று கேட்பதென்கொல்? இது சாலைக்கிணறன்றோ, கச்சிப்பதியன்றோ' என்று அவர்கள் சொல்ல, ஸ்வாமி மிகவுமாச்சரியப்பட்டு வழித்துணையான வில்லிகளைப் பெருமாளும் பிராட்டியுமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி என்கொலம்மான் திருவருள்கள்! என்று தலைசீய்த்து *உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ? என்று பலவாறு கூறிப் புலம்பி ஒருவாறு உள்ளந்தேறியெழுந்து சென்று தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ் ஸேவித்து அப்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்காக நித்தியமும் சாலைக்கிணற்றில் நின்றும் திருவாராதனத்திற்குத் தீர்த்தங்கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்து வாரா நின்றார்.

யாதவப்ரகாசரது மேற்செய்தி

இளையாழ்வார் செய்தி இங்ஙனேயிருக்க இனி யாதவப்ரகாசனுடைய செய்தி கேண்மின்; நடுவழியிற் பிரிந்துபோன இளையாழ்வாரும் கோவிந்த பட்டரும் வரக்காணோமேயென்று யாதவர் திரளுடனே ஓரிடத்திலே தங்கியெதிர் பார்த்திருக்க, சிறிதுபோது கழித்து கோவிந்தபட்டர் வந்துசேர, 'வந்தீரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?' என்று அவரைக்கேட்க 'அவரை நான் காணவில்லையே' என்று கூற, யாதவர் சில சிஷ்யர்களை இங்கு மங்கும் போகவிட்டுத் தேடிப் பார்க்கச்சொல்ல, அவர்களும் தேடிப்பார்த்துக் காணாமல், ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோவென்று அனைவரும் வியாகுலராய், பகவத் ஸங்கல்பப்படி யாகிறதென்று சொல்லிக்கொண்டே மேலே நடந்து சென்று வழியடைவே கங்கைக்கரை சேர்ந்தார்கள்.

கோவிந்தபட்டர் லிங்கங்கொணர்தல்

ஒரு நாள் கோவிந்தபட்டர் கங்கையில் நீராடுகையில், அவரது கையிலே ஒரு லிங்கம் வந்து சேர, வியப்படைந்து இஃது என்னென்று யாதவர்க்குக் காட்ட, அதற்க அவர் பரம ஸந்தோஷத்துடனே 'நீர் தைவஜ்ஞராகையாலே கங்காஸ்நானபலன் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதரக் கடவுளே கைபுகுந்தபடி காணும்' என்று சொல்லி இவரிடத்திலே விசேஷ ப்ரதிபத்தியுடனிருந்தார். அன்று முதல் எல்லாரும் கோவிந்தபட்டரை உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனார் என்று பேரிட்டழைக்கத் தொடங்கினார்கள். (உள்ளங்கை குளிர்ந்த நாயனார் என்பாருமுளர்.)

யாதவரும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி யாத்திரையை முடித்து மீண்டு ஸ்ரீ ஜாந்நாதம் அஹோபிலம்வழியாக வர, கோவிந்தர் இந்த லிங்கத்தை ஒரு உசித ஸ்தலத்திலே பிரதிஷ்டை செய்வித்து வருகிறேன் என்ன, அவரும் அப்படியே செய்யுமென்று விடை கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாம் பரிவாரங்களுடனே பெருமாள் கோயிலேற வந்து சேர்ந்தார். கோவிந்தரும் தம்முடைய ஜன்மபூமியான மழலைமங்கலஞ்சென்று சேர்ந்து அந்த லிங்கத்தை

அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பிறகு காளஹஸ்தியென்கிற சிவஸ்தலத்திலே சென்று அவ்விடத்திலே சிவபிரானுடையவும் சைவர்களுடையவும் பஹுமானங்களைப் பெற்று அங்கே ஆலய வழிபாடு செய்பவர்களுள் தலைவராய் நின்றார்.

யாதவப்ரகாசரும் ராமாநுஜரும்

ஸ்ரீ காஞ்சீபுரியிலே யாதவர் இளையாழ்வாரைக்கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து 'வாரீர்! விந்த்யாடவியிலே உம்மைக் காணாமையாலே பலவாறு அதிசங்கித்துக் கனக்க க்லேசித்திருந்தோம்; எப்படியோ சுகமாக வந்து சேர்ந்தீரே! இவ்வளவு காணப்பெற்றோமே!' என்று குரல் தழுத்துக்கூற, இவரும் வந்து சேர்ந்த வாலாற்றை (வில்லிகளின் செய்தியை) உள்ளபடியேயுரைக்க, யாதவருங்கேட்டு இவருடையபடி லோக விலக்ஷணமாயிருந்ததென்று உகந்து அவ்விராமானுசனை மீண்டும் ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்த ப்ரவசநம் நடத்தி வாரா நின்றார்.

ஆளவந்தார் கச்சிக் கெழுந்தருளி மீளுதல்

யாத்திரை யடைவாகக் காஞ்சீபுரியில் நின்றும் நம்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் சென்று பெருமாளைத் தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் வார்த்தா ப்ரஸங்கத்திலே பெருமாள் கோயிலில் விசேஷங்கள் என்னென்று கேட்க, அவர்களும் இளையாழ்வாருடைய ஞானப்பெருமை முதலிய வைபவங்களையும், *கப்யாஸஶ்ருதி முதலானவற்றிலே யாதவப்ரகாசரை மேலிட்டுப் பொருள் பணித்த வகைகளையும் எடுத்துரைக்க, ஆளவந்தார் உள்ளம்பூரித்து, இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற் போலே இவ்விருள் தருமாஞாலத்திலும் இப்படியொருமஹாநுபாவர் தோன்றப் பெறுவதே! என்று வியந்து அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணுமென்னும் ஆவலுடனே திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாஸனஞ் செய்துகொண்டே கச்சிப் பேரருளாளன் ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளித் திருமலையிலே மங்களாசாஸனஞ் செய்து கீழே திருப்புற்றினருகே திருவனந்தாழ்வானையும் கரியமாணிக்கப் பெருமாளையும் ஸேவியா நிற்க, அங்கே யாதவப்ரகாசர் தம் திரளுடனே பெருமாளை ஸேவித்து அவ்விடத்தே ப்ரதக்ஷிணமாக வாராநிற்க, ஆளவந்தார் தம் அருகேயிருந்த தருக்கச்சி நம்பியை நோக்கி 'இத்திரளிலே இளையாழ்வார் யாவர்?' என்று கேட்க, அவரும் 'அதோ சிவந்துநெடுகி ஆஜாநுபாஹுவாய் வருகிறவர்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பூரிப்பக் குளிர நோக்கியருளி ***ஆம் முதல்வனிவன்*** என்று விசேஷ கடாக்ஷம் செய்தருளி, பேரருளாளப் பெருமாளை நோக்கி ***யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா*** என்றொரு ச்லோகத்தால் இளையாழ்வார் நம் தர்சந ஸ்தாபகராம்படி அருள் புரிகைக்காகச் சரணாகதி செய்து அப்போது இளையாழ்வார்க்கு ஒரு நல்வார்த்தை சொல்ல அவஸரம் காணாமையாலே மீண்டும் முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு காட்டின ராமாநுஜர் பெருமை

அக்காலத்தில் கச்சி நகர் மன்னனுடைய பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க அதற்கு ஒருபடியாலும் பரிஹாரம் காணாமல் யாதவப்ரகாசர் சிறந்த மந்த்ரவாதி யென்று

கேட்டு ராஜபுருஷர்கள் இவரிடம்வந்து செய்தி கூற, இவரும் அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை நான் போகச் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோளென்று நியமிக்க அவர்களுஞ் சென்று அப்படியே சொல்ல, நான்தான் அவனைப் போகச்சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோளென்று ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு திரஸ்காரமாகச் சொல்லிவிட அஃதுணர்ந்த யாதவர் சீற்றங்கொண்டு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் முடக்கினகாலை நீட்டி, 'அடா யாதவா ! நீ ஜபிக்கிற மந்த்ரம் நானறியேனோ ?' என்று அந்த மந்திரத்தையுஞ்சொல்லி 'அப்பா உன் பிறப்பு வரலாறு நான் சொல்லுகிறேன் கேளாய்; நீ மதுராந்தகத்து ஏரிக்கரையிலே யிருப்பதொரு புற்றிலே ஓர் உடும்பாயிருந்தாய்; கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கெழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி யமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் நீ உட்கொள்ளப் பெற்றாய்; அதனால் வித்வானான ஜன்மம் பெற்றனை. நானோ முற்பிறப்பில் அந்தணனாயிருந்து அரிய பெரிய வேள்வி நிகழ்த்தினவன்; உன் மந்திரத்திற்கா நான் போவேன் ? உன் பக்கலில் வீற்றிருக்கின்ற ஆதிசேஷாம்சமான இளையாழ்வார் போகச் சொன்னால் போவேனத்தனை' என்று சொல்லிற்று. அதுகேட்ட யாதவர் முகத்தில் தேசு குன்றி இளையாழ்வாரை நோக்கி நீர்தாம் போகச்சொல்லும் என்று கூற, அப்படியே ஸ்வாமி நியமிக்க, 'உமது திருவடித் தாமரைகளை என் தலைமீது வைத்தாலொழியப் போவேனல்லேன்' என்று சொல்லி அப்படியே ஸ்வாமி திருவடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி தெண்டனிட்டு இதோ போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே, போனமைக்கு ஓரடையாளங்காட்டிப் போயற்றது. யாதவரும் இளையாழ்வாரை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண்டே மடம் சென்று சேர்ந்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய சிந்தனை

நம்பெருமாள் ஸந்நிதியில் ஆளவந்தார் திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நிர்வஹித்தருளாநிற்கையில் *ஒன்றுந்தேவிலே *இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீருமென்கிற பாசுரம் நடவா நிற்க, 'நமக்குப் பின்பு இத்தர்சனம் நிர்வஹிப்பாரொருவரையும் காணப்பெற்றிலோமே !' என்று கோஷ்டியிலே நிர்வேதத்தோடே யருளிச்செய்து பின்னையும் பேரருளாளனைக் குறித்து திக்கு நோக்கி அஞ்ஜலி செய்து 'ஏற்கெனவே அடியேன் பண்ணின ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளவேணும்' என்று மிகவும் வேண்டினர்.

ராமாநுஜர் யாதவரை விட்டு விலகித் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அணுக்கராயிருத்தல்

ஆளவந்தாருடைய அந்தரங்க ப்ரபத்தி விரைவில் பலிக்க வேண்டிய காலம் வந்து விட்டபடியால் ஒருநாள் யாதவப்ரகாசருக்கும் இளையாழ்வார்க்கும் உபநிஷதர்த்த விசாரத்தில் போராட்டம் வலுத்தது. அன்று விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தக் கோட்பாட்டை ஸ்வாமி வெகு அற்புதமாக எடுத்து உபந்யஸிக்க வாய்த்தது. அப்போது யாதவர் ப்ரத்யாக்யான மொன்றும் பண்ண முடியாத தன்மையினால் அளவிறந்த சீற்றங்கொண்டு 'இன்று தொடங்கி நீர் என்னிடம் வாசிக்க வேண்டா; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியான

விடத்தே சென்று வாசித்துக் கொள்ளும்' என்று மறுத்து விடவே, இதையே சுப நிமித்தமாகத் திருவுள்ளம் பற்றி உவந்தவுள்ளத்தரான இளையாழ்வார் தமது திருத்தாயார் பக்கலிலே இச்செய்தியைத் தெரிவிக்க, அவளும் நெஞ்சு கனிந்து 'பிள்ளாய்! இதுகாறும் வாசித்தது போதும்; திருக்கச்சி நம்பிகள் பேரருளாளப் பெருமாளுக்கு அணுக்கராயிரா நின்றார்; அவரை யநுவர்த்தித்துக் கொண்டு அவர் சொல் வழுவாது ஒழுகுவது பாங்கு' என்று நியமிக்க, ஸ்வாமியும் அப்படியே நம்பிகளை யடிபணிந்து அவருடைய நியமனத்தினால் பண்டுபோலே சாலக்கிணற்றில் நின்றும் நாடோறும் ஒரு குடம் திருமஞ்சனம் கொணர்ந்து தேவப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து வருபவராயிருந்தார்.

ராமாநுஜரை ஸ்ரீரங்கத்திற்கழைத்துச் செல்லப் பெரியநம்பி வருதல்

கோயிலில் ஆளவந்தார் திருமேனி நோவு சாத்தி "சாயலொடு மணிமாமை தளர்ந்தேன் நான் இனியுனது வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே" என்னவேண்டும்படியான நிலைமை யெய்தியிருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ காஞ்சீபுரியில் நின்றும் யாத்திரை யடைவே அவ்விடத்திற்கு வந்த இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை நோக்கி இளையாழ்வாருடைய செய்தி என்னவென்று விசாரிக்க, ஸ்ரீராமாநுஜர் சில நாளாக யாதவப்ரகாசரை வெறுத்து விட்டிட்டுத் திருக்கச்சி நம்பி பக்கலிலே ப்ரவணராய்த் தேவப்பெருமாளுடைய கைங்கரியத்திலே ஊன்றியிருக்கிறாரென்று அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு ஆளவந்தார் மிகவும் திருவுள்ளமுகந்து தம்முடைய அந்தரங்கப்ரபத்தியைப் பேரருளாளன் விரைவிலேயே ஸபலமாக்கியருளின படிக்கு உவந்து தமது அந்தரங்க சிஷ்யரான பெரிய நம்பியையழைத்து இச்செய்தியைச் சொல்லி 'நீர் சடக்கெனத் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழே சென்று எப்படியாவது இளையாழ்வாரையிங்கேயழைத்து வரவேணும்' என்று நியமித்து, ஸ்தோத்ர ரத்நத்தின் அநுஸந்தானத்தைத் துணை கொள்ளும்படிக்கும் ஸூசிப்பித்துப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார். பெரிய நம்பியும் ஸ்வாசார்ய நியமனத்தை சிரஸாவஹித்து உடனே புறப்பட்டுக் காஞ்சீபுரி வந்து சேர்ந்தார்.

பெரிய நம்பியும் ராமாநுஜரும்

தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியான திருக்கச்சி நம்பி அவ்விடத்திலெழுந்தருளி இருக்கின்றமையறிந்து அவர்பக்கலிலே சென்று சேர்ந்து தாம் வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பேரருளாளன் ஸந்நிதிக்குச் சென்று மங்களாசாஸனம் செய்து, அப்போது இளையாழ்வார் சாலக்கிணற்றுக்குச் சென்றிருப்பதாகவும் தீர்த்த கும்பத்துடனே திரும்பி வருகிற ஸமயம் அணித்தென்றும் தெரிந்துகொண்டு அபிமுகமாக வெழுந்தருளி அவர் வரும் வழியிலே ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டு செவிக்கினிய கம்பீர மதுர ஸ்வரத்துடனே ஸ்தோத்ரரத்னத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், இளையாழ்வாரும் திருமுடிமேல் திருநீர்க்குடத்துடன் வருபவராய் அப்போது பெரியநம்பியின் அநுஸந்தானத்திலிருந்த *ப்ரஹ்மா ஶிவஶ் ஶதமக:

பரமஸ்வராடிதி ஏதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே* என்கிற ச்லோகத்தைத் திருச்செவிசாத்தி 'இது யாருடைய திவ்யஸூக்தி ?' என்று நம்பியை நோக்கிக் கேட்க, அவரும் 'இது ஆளவந்தாருடைய திவ்ய ஸூக்தி' யென்றுரைக்க, 'ஆகில் அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணுமே' என்று இளையாழ்வார் கூற, 'ஆகலாம்; நம்மோடே வந்து ஸேவிக்கலாம்' என்று பெரிய நம்பி பணிக்க, இருவரும் தொல்லையின்பத்திறுதி கண்டவர்களாய் வார்த்தையாடிக் கொண்டே ஸன்னிதியிற்சென்று சேர்ந்தார்கள். இளையாழ்வார் திருமஞ்சனத்தைப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துவிட்டு நியமனமும் பெற்றுக்கொண்டு திருக்கச்சிநம்பியின் அநுமதியையும் பெற்றுப் பெரிய நம்பியுடனே புறப்பட்டுத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலேறச் செல்லாநின்றார்.

ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளுதல்

பெரிய நம்பியைப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்ட பிறகு சில நாளளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே அநாரோக்ய மதிகரித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும் ஸந்நிவேசமாயிற்று. மிக்க தளர்ச்சியோடே ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி அமலனாதிபிரானநு ஸந்தானத்துடனே பெரிய பெருமாளைத் திருவடிதொழுது வரிசைகளும் பெற்று நலமந்த மில்லதோர் நாடுபுக நியமனமும் பெற்று மடமேற வெழுந்தருளி உபநிஷத்துக்களையும் அருளிச் செயல்களையும் முதலிகள் ஸேவிக்கத் திருச்செவி சாத்திக்கொண்டேயிருந்து *அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்து களிக்கவேண்டி மணக்கால்நம்பிகளின் திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டே ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்தாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். திருவரங்கப் பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே விழுந்து துடிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசுநம்பியை நோக்கி மேல் நடைபெறவேண்டிய கைங்கரியங்களுக்கு உத்யோகிப்பிக்க. ஆளவந்தார்படியென்று இன்றைக்கும் வழங்கி வருகிற விலக்ஷண ப்ரக்ரியையிலே சடங்குகளையெல்லாம் நடத்தி, திருக்கரம்பன் துறையிலே திருப்பள்ளி படுத்துவதாக திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை ப்ரஹ்மரதத்திலே யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாயிற்று. பெரியநம்பி இளையாழ்வாருடனே திருக்காவிரியின் ஸமீபமாக எழுந்தருளுகிற ஸமயமும் மேலே குறித்த ஸந்தர்ப்பமும் ஒத்திருந்தது.

ராமாநுஜர் ஆளவந்தாருடைய சரமத் திருமேனியை ஸேவித்தல்

பெரியநம்பி திருக்கரம்பன் துறையிலே பெரிய திரளைக்கண்டு எதிரே வருகிறவர்களை நோக்கி என்ன விசேஷமென்று கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரென்ன, அதுகேட்ட இருவரும் மூர்ச்சித்து க்லேசித்து, விமலசரம விக்ரஹத்தையாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றோமேயென்று தேறியெழுந்து அருகே வந்து சேர்ந்து கண்பனிசோர நின்று ஸேவிக்கையில், இளையாழ்வார் அந்த சரமத் திருமேனியை ஆபாதசூடமாக ஸேவித்து வருபவர், திருக்கையில் மூன்று திருவிரல்கள் முடங்கியிருக்கக் கண்டு 'முன்னும் இப்படியுண்டோ ? இப்போதுதானோ ?' என்று

முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'முன்பில்லை; இப்போது கண்டதித்தனை' என்ன; இளையாழ்வாரும் இவர் திருவுள்ளத்திலே ஏதேனும் குறைகளுண்டாயிருக்க வேணுமென்று கருதி, முதலிகளைப் பார்த்து முன் வியாக்கியான மையங்களிலே அபிமத ஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருப்பீர்கள்: திருவுள்ளத்திலோடியிருப்பன சில அறியப்பெற்றதுண்டோ? என்று கேட்க: அவர்களும் மூன்று விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்கள் -1. ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைதமதாநுஸாரியான பாஷ்யம் அவதரிக்கவேணுமென்கிற விருப்பமும் 2. நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழிக்கொரு வியாக்கியான மவதரிக்க வேணுமென்கிற விருப்பமும் 3. வ்யாஸபராசரர்களிடத்திலே க்ருதஞ்ஜதாநுஸந்தானம் நெடுகச் செல்லும்படியான காரியமொன்று நடைபெற வேணுமென்கிற விருப்பமும் ஆக இம்மூன்று வாஞ்சைகளே திருவுள்ளத்திலே குடிகொண்டிருந்தனவாக அறிவோம்; வேறொன்றுமறியோம் என்றார்கள்;

ராமாநுஜர் காஞ்சீபுரம் சேர்ந்து வாழ்தல்

ஸ்வாமி இதைக் கேட்டதும் தெண்டனிட்டுக் கைகூப்பி நின்று 'இவ்வுடல் திடமாய் ஆசார்ய க்ருபையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூரணமாயிருந்து ஸர்வேஶ்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில் இம்மூன்றையும் நிறைவேற்றக்கடவேன் என்ன; முடங்கியிருந்த மூன்று திருவிரல்களும் உடனே நிமிர, இதனை அனைவருங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு "இளையாழ்வீர்! இவ்வாசார்ய க்ருபையும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இந்த தர்சனத்திற்கு நிர்வாஹகராவீர்" என்று மங்களாசாஸனம் செய்து கூறினார்கள். ஸ்வாமியும் அந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தைக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு திருவடிகளை ஸேவிக்கப் பெற்றமையாலே ஸகலார்த்தங்களும் தமக்குச் சேம நிதியாக லபித்தனவாகக் கொண்டு ஆகிலும் இரண்டொரு நாளாவது கூடியிருந்து திவ்ய ஸூக்திகளைச் செவியாரப்பருகப் பெற்றிலோமேயென்கிற க்லேசம் மேலிட்டு *பணவாளரவணைப் பற்பல காலமும் பள்ளிக்கொள் மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிது காண்மின் என்று கூறிக்கொண்டே அவப்ருதஸ்நாநம் செய்தருளிப் பெரிய நம்பியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பெருமாளையும் திருவடி தொழாதே அவரை வெறுத்து மீண்டும் பெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருளினார். 'ஆளவந்தாரோடே நான் கூடியிருந்து குளிரப்பெற்றிருப்பேனாகில் பரமபதத்திற்குப் படி கட்டியிருப்பேனே' என்று அப்போது பலகாலும் இளையாழ்வார் பணித்தபடி.

பிறகு ஆளவந்தாருடைய சரம கைங்கரியங்கள் குறையற நடந்தேறின. இளையாழ்வாரும் பெருமாள் கோயில் சேர்ந்து திருக்கச்சி நம்பிக்குச் செய்தியறிவிக்க, அவரும் க்லேசித்து ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனாதிகள் நடத்தினார். ஸ்வாமி முன்பு போலவே பேரருளாளனுடைய திருமஞ்சன கைங்கரியத்தில் நிரதராயிராநின்றார்.

திருக்கச்சிநம்பியிடம் ராமாநுஜருடைய ப்ரதிபத்தி விசேஷம்

திருக்கச்சி நம்பிகளிடத்திலே மிகவும் பக்திகொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க வேணுமென்று கருதி அக்கருத்தை அவரிடத்தே விஜ்ஞாபிக்க, இது

வர்ணாச்ரமத்துக்கடுத்த வைதிக மர்யாதைக்குப் போந்திராது என்று அவர் மறுத்திட்டார். ஆச்ரயிக்கும் பாக்கியந்தான் இல்லையானாலும் *போனகஞ்செய்த சேடமாவது பெற்றுப் புனிதராவோமென்றெண்ணி ஒருநாள் நம்பியிடம் சென்று, இன்று அடியேனது குடிசையிலே அமுது செய்ய எழுந்தருளவேணும் என்று வேண்டி அவரும் இசைந்தருள, ஸ்வாமி மிக்க மகிழ்ச்சிக்கொண்டு தம் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாரிடம் தெரிவித்து அறுசுவையடிசிலும் அதிமதுர பக்ஷ்யவர்க்கங்களும் செய்யும்படி நியமித்து, தமது நித்யகைங்கர்யமான திருமஞ்சனத் திருப்பணியையும் விரைவாகத் தலைக்கட்டித் திருமாளிகையிற்போந்து திருவாராதனமும் கண்டருளப்பண்ணி, அவ்வளவிலும் திருக்கச்சிநம்பியெழுந்தருளக் காணாமையாலே அவரையழைத்து வருவதற்குத் தெற்குத் திருவீதியாலே மேற்கே யெழுந்தருளினார். அத்தருணத்திலேயே நம்பிகள் வடக்குத் திருவீதியாலே ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி, திருவாலவட்டத் திருப்பணிக்காக விரைந்து செல்ல வேண்டியிருப்பதை அறிவித்து நின்றவளவிலே ஸ்வாமிதேவிகள் இவரை ஒரு மூலையிலே உட்காரவைத்து அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்து அனுப்பிவிட்டு அமுது செய்த விடத்தைக் கோமயத்தாலே சுத்திபண்ணித் தெளித்துத் தாமும் தீர்த்தமாடி நிற்கிறவளவிலே நம்பியையழைத்துவரச் சென்றிருந்த இளையாழ்வார் அவர் இங்கே போந்தமையறிந்து மீண்டுவந்து நம்பியைக் காணாமல், மனைவி நீராடியிருந்தபடியைக்கண்டு இதுவென் ? என்று கேட்க; அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கைங்கரியத்திற்கு விரைந்து செல்லவேண்டியிருப்பதைத் தெரிவித்தார்; உடனே அவரை அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்தனுப்பினேன்: அவர் நிஹீந வர்ணஸ்தராகையாலே இலையைக் கோலாலே தள்ளிக் கோமயத்தாலே மெழுகினேன். அதனால் சரீரம் அலம்பவேண்டிற்று என்றாள். அதுகேட்டு ஸ்வாமி மிகவும் வெறுத்து வருந்தி எம்பெருமான் திருவுள்ளமிருந்தபடிக்கு நாமென் செய்வதென்று மனம் தளர்ந்திருந்தார்.

திருக்கச்சிநம்பி யாறுவார்த்தை

மறுநாள் திருக்கச்சிநம்பி பக்கலிற் சென்று 'அடியேன் சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை விஷயமான நிர்ணயத்தை தேவரீர் பேரருளாளன் பாடே தெரிந்துகொண்டு அடியேனுக்கு நியமித்தருளவேணும்' என்று ஸ்வாமி ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் அப்படியேயாகுக வென்றிசைந்து அன்றிரவு பெருமாளிடத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்து மறுமாற்றம் பெற்று மறுநாள் இளையாழ்வார்க்கு அறிவித்த ஆறுவார்த்தைகள்:- 1. பரதத்வம் நாமே, 2. சிதசிதீச்வர பேதமே தர்சனம், 3. ப்ரபத்தியே தஞ்சம், 4. அந்திம ஸ்ம்ருதி வேண்டா, 5. சரீராவஸானத்திலே மோக்ஷம். 6. பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பது என்பன. இங்ஙனே ஆறு வார்த்தைகளை அருளிச்செய்யக்கேட்ட இளையாழ்வார் இவ்விஷயமான நிர்ணயமே தாம் அறிய விரும்பியிருந்தமையால் இவற்றைத் தெளியவறியப்பெற்றதற்கு உவந்து, பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிப்பதாக அறுதியிட்டுத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்குப் புறப்பட்டருளினார்.

ராமாநுஜர் மதுராந்தகத்தில் பெரிய நம்பிகளை யாச்ரயித்தல்

அக்காலத்திலே கோயிலில் தர்சந நிர்வாஹத்திற்காக இளையாழ்வாரை அங்கே வரவழைத்து நிலைநிறுத்தவேணுமென்று ஆவல்கொண்ட முதலிகள் பெரியநம்பியை நோக்கி இது உம்மாலாகக்கூடிய காரியமாதலால் நீரே காஞ்சீபுரிக்குச் சென்று காரியம் பார்க்கக்கடவீரென்று நியமிக்க, அவரும் அப்போதே ஸகுடும்பமாகப் புறப்பட்டு நம் பெருமாளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியை நோக்கி எழுந்தருளா நிற்கையில் இடையில் மதுராந்தக க்ஷேத்திரத்திலே ஏரிகாத்தராமன் ஸன்னிதியிற் சேர்ந்து நின்றார். இளையாழ்வாரும் (திருக்கச்சிநம்பிகளின் திருவாக்குப்படியே பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத்) திருவரங்கம் பெரியகோயிலை நோக்கிச்செல்லாநின்று மதுராந்தகத்திலே சேர்ந்தவாறே அங்குப் பெரியநம்பியை யாத்ருச்சிகமாக ஸேவிக்க நேர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டு 'எண்ணின பலன் எதிரே வந்து வாய்த்ததுபோல இப்படி நமது பாக்கியம் பரிபக்குவமாவதே!' என்று உகந்து இனி காலவிளம்பம் பொறுக்கலாகாதென்று அப்போதே திருவிலச்சினை ஸாதித்துத் தம்மை உய்விக்குமாறு வேண்ட, அவரும் இவருடைய ஆர்த்தியின் கனத்தைக்கண்டு அப்போதே அவ்விடத்திலேயே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை ப்ரஸாதித்தருளி ஆளவந்தார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளினார். பிறகு ஆங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து சேர்ந்தார்கள். இளையாழ்வார் தம்முடைய திருமாளிகையிலேயே மேல்பாதியிலே பெரிய நம்பி ஸகுடும்பமாக வஸிக்க இடமளித்துக் தளிகைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ப்பித்து ஆராதித்துக் கொண்டு அவர் ஸந்நிதியிலே அருளிச் செயல்களைக் கற்பதும் தர்சந ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைக் கேட்பதுமாயிருந்து வந்தார்.

பெரியநம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளல்

இங்ஙனேயிருந்து வருகையில் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் இளையாழ்வாருடைய தேவிகளுக்கும் மனப்பொருத்தமின்றிக்கே வைரஸ்யமுண்டாகத் தொடங்கிற்று. இருவர்க்கும் கிணற்றின் கரையிலே தாம்பு விஷயமான விவாதமுண்டாகி வார்த்தைகளும் விஞ்சின; இதைப் பெரியநம்பியுணர்ந்து தமது தேவிகளைக் கோபித்துப் புறப்படத் திருவுள்ளமாய் இளையாழ்வார் பக்கலிலும் அறிவியாமல் அவர் அனுஷ்டானத்திற்குச் சென்றிருந்த ஸமயம் பார்த்து ஸகுடும்பமாக மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். ஸ்வாமி அனுஷ்டானம் பண்ணியெழுந்தருளிப் பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப்பெறாமல் விசாரித்துச் செய்தியறிந்து திருவுள்ளம் மிகவும் உடைகுலைப்பட்டு நின்றார்!

ஸ்வாமி ஆஶ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளுதல்

நம்மாழ்வார் ஒரு திருவாய்மொழிக்குப் பலச்ருதியருளிச் செய்யாநின்றவர் *நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* என்று க்ருஹஸ்தாஶ்ரம வாழ்ச்சியையும் பலனாக அருளிச்செய்தார். ஸர்வோபகாரக்ஷமமான இந்த

ஆஶ்ரமவாழ்க்கை நன்றேயாயினும்* நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர்* என்றபடிக்குப் பாங்காக இராவிடில் பரித்யாஜ்யமேயாதலால் ஸஹதர்மசாரிணியான தேவியாருடைய மனம் அநுகூலமாயிராதபோது இவ்வாச்ரம வாழ்க்கையில் ஜிஹாஸையுண்டாக ப்ராப்தம் ஸ்வாமி தமது தேவியாரிடத்தில் மூன்று அபசரிதங்கள் கண்டார். 1. திருக்கச்சிநம்பி பக்கலிலே தமது திருவுள்ளத்திற்குமாறாக நடந்து கொண்டது. 2. ஒரு நாள் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கு ப்ரஸாதமிடும்படி நியமிக்க, உள்ளே ப்ரஸாதமிருந்தும் இல்லையென்று சொல்லி மறுத்தொழித்தது. 3. ஆசார்யதேவிகளோடே ஸ்பர்த்தித்து அபசாரப்பட்டது. ஆக இம்மூன்று செய்கைகளும் அஸஹ்யாபசாரமாக ஸ்வாமிக்குத் தோன்றினபடியால் உடனே ஸம்ந்யாஸாஶ்ரமம் ஸ்வீகரிக்கத் திருவுள்ளமாய் அன்றே தேவிகளைப் பிறந்தகத்துக்குப் போக விட்டுப் பேரருளாளன் திருமுன்பே திருவனந்த ஸரஸ் தீரத்தில் தண்ட காஷாயங்களைப் பரிக்ரஹித்து ராமாநுஜமுநியென்றும் யதிராஜரென்றும் உலகமெலாம்போற்ற நின்று உலகேத்தும் ஆழியான் அத்தியூரானுடைய அந்தரங்க உகப்புக்குக் கொள்கலமாய் மடத்தே வாழ்ந்துகொண்டு அத்தாணிச் சேவகம் புரிந்துவந்தார்.

ஆழ்வானும் ஆண்டானும் வந்து பணிதல்

ஸ்வாமி இங்ஙனே ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளிநின்றபடியை முதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானும் கேள்விப்பட்டு ஸ்வாமி திருவடிகளிலே வந்து ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் பெற்று மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரயுக்மச்ரமஞ் செய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்கள். இந்த கோஷ்டியிலே அந்வயித்து வாழவேண்டிய கோவிந்தபட்டர் காளஹஸ்தியிலே விபரீத வ்ருத்தராயிரா நின்றாரே யென்று திருவுள்ளம் நொந்து இக்குறையைத் திருமலை நம்பி பக்கலிலே தெரிவித்து அவனைத் திருத்திப் பணிகொள்ள வேண்டியது உம்முடைய பாரமென்று விஜ்ஞாபித்திருந்தார் ஸ்வாமி.

யாதவப்ரகாசன் ஸ்வாமியை யாச்ரயித்து வாழ்தல்

ஸ்வாமியினுடைய ப்ரபாவம் நாள்தோறும் வளர்ந்து செல்லாநின்றது. அதனைக் கண்டு யாதவப்ரகாசனது தாயார் 'நம்முடைய குமாரனும் இவரை அடிபணிந்து வாழலாமே' என்று நினைத்து இந்த மநோரதத்தை மகனிடம் பலகாலும் தெரிவித்துவந்தாள். அவன் ஏற்கெனவே ஸ்வாமியின் விலக்ஷண மேதா ப்ரதிபா விலாஸங்களைக் கண்டவனாதலாலும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் மூலமாக வைபவத்தை விசேஷித்து அறிந்தவனாதலாலும் தான் நிர்வஹித்துப்போருகிற தர்சனத்திலே மிகவும் அருசி தோன்ற நின்றதனாலும் பகவத்கடாக்ஷம் பலிக்க ப்ராப்தகாலம் ஆனதனாலும் தாயாருடைய நல்வார்த்தையில் அன்பு தோன்றி அப்படியே என்றிசைந்து, இதுவரையில் ஶிகா யஜ்ஞோபவீத த்யாகம் பண்ணியிருந்ததனால் வயது முதிர்ச்சி காரணமாக அது செய்ய முடியாமைக்கு வருந்தியிருக்கையிலே தேவப்பெருமாள் கனவிலே காட்சி தந்து 'நம்மிராமாநுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுவது பூப்ரதக்ஷிணத்திலும் மேம்பட்டது. ஆகவே அது செய்து உள்ளம் தேறுவாயாக' என்று நியமிக்க, திருக்கச்சிநம்பி மூலமாகவும் இந்த நியமனத்தைத் திடமாக விச்வஸித்து ஸ்வாமிதிருவடிகளிலே வந்து வேரற்றமரம்போலே விழுந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நின்று *பழுதே பல பகலும் போனமைக்கு அநுதபித்துப்பேசி இனியாகிலும்

இவ்வாத்மா உஜ்ஜீவிக்கும் நல்விரகு பார்த்தருள வேணுமென்று கனக்க ப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கிலக்காகி ஸ்ரீவைஷ்ணவ யதிவேஷம் பூண்டு விளங்கி வாழ்ந்துபோனான். இவ்விஷயத்தை வேதாந்த தேசிகனும் யதிராஜ ஸப்ததியில் *ஸ்வபலாத் உத்த்ருத யாதவப்ரகாஶ:* என்றருளினார்.

திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் தேவப்பெருமாளும்

ஸ்வாமி காஞ்சீபுரியிலே ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான சிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு உபய வேதாந்த க்ரந்த ப்ரவசனம் செய்து போரா நிற்கையில், நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் தர்சந நிர்வாஹகர் ஒருவருமில்லாத குறைதீர இவரை அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளச் செய்யவேணுமென்று பாரிப்புக்கொண்ட கோயில் முதலிகள் ஓர் ஸதுபாயம் கண்டனர்; பேரருளாளப் பெருமாள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களிலே போரவும் பித்தராயிருப்பராகையாலே நம் அரையரைக்கொண்டு பாட்டுக் கேட்பித்து உகப்பித்து வரப்ரஸாதமாக ஸ்ரீராமாநுஜரைப் பெற்று இங்கே யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வரலாமென்று.

அக்காலத்து, இசைபாடி விண்ணப்பஞ் செய்வதில் மிகவல்லவராயிருந்த ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் பேரருளாளப் பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு விடைகொண்டு இக்காரியத்தைச் செவ்வனே தலைக்கட்டிக் கொண்டு வரும்படி பெரியபெருமாள் நியமித்தருள, அந்த நியமனத்தை ஶிரஸாவஹித்த அரையர், பேரருளாளன் ஸன்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்து அங்குள்ள வரந்தரும் பெருமாளரையரையும் திருக்கச்சி நம்பியையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு தேவப்பெருமாளைத் திருவடி தொழுது *அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான்* *என்னெஞ்சமேயான்* *துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்* *உரந்தரு மெல்லணைப் பள்ளிகொண்டான் முதலான பாசுரங்களைத் தேவ கானத்திலே இட்டுத் தேவப்பெருமாள் திருவுள்ளம் நீர்ப்பண்டமாயுருகும்படி செவிக்கினிதாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் தேவபிரானும் திருவுள்ளம் பூரித்து, வாரீர் அரையரே! உம்முடைய பாட்டுக்குப் போரவுகந்தோம்; நீர் எது கேட்டாலும் தரக்கடவோம் என்று ஒருகாலைக்கிருகால் உறுத்தியருளிச் செய்ய, அரையரும் அருகேயிருந்த இளையாழ்வாரைக் காட்டி 'நம் இராமாநுசனை நம்பெருமாளுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அதுகேட்டுத் தேவப்பெருமாள், திடுக்கிட்டு ஒன்றுந் தோன்றாமே நிற்க, சொன்னசொல் தவறாதே தந்தருளவேணுமென்று அரையர் வேண்ட, "நம்மிராமாநுசனைத் தவிர மற்றதைக் கேளுமென்று நாம் முதலிலேயே சொல்லத் தவறினோம்: சொற்படியே இராமாநுசனைப் போகவிட வேண்டியதே" என்று துணிந்து, "அரையரே! நம்மை இங்ஙனே வஞ்சித்து ஸர்வஸ்வமும் கொள்ளைகொள்ள வந்தீர் போலும்; நாமும் உமது வஞ்சனையிலே அகப்பட்டோம்; இனி என் செய்வது? விரும்பினபடியே கொண்டுபோகக் கடவீர்" என்று தேவப்பெருமாள் விடை கொடுத்தருள அன்றே அப்போதே ஸ்வாமி ஆழ்வானாண்டான் முதலான சிஷ்ய வர்க்கங்களுடனே புறப்பட்டு அரையரை முன்னிட்டுக் கொண்டு நம்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்து *தெண்ணீர்ப் பொன்னியிலே தீர்த்தமாடி. ஆஹ்னிகங்களை முடித்துக்கொண்டு அரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனைக் கண்ணாரக்கண்டு 'அடியேன்மீது இப்படியும் அருள்வெள்ளம்

பெருகுவதே!' என்று ஈடுபட்டு நிற்கையில், பெரியபெருமாள் தமது திருப்பொலிந்த சேவடியை இவரது சென்னிமேல் பொறித்து "இளையாழ்வீர்!* பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மென்கிற உபயவிபூதி செல்வத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் தந்தோம். இனி நம்முடைய கோயிலைத் திருத்திப் பணிகொள்ளக் கடவீர்" என்று நியமித்தருளியாயிற்று. அன்று முதலாக ஸ்வாமிக்கு உடையவர் என்கிற திருநாமம் வழங்கி வந்தது. (உடையவர் - உபய விபூதியையும் தம் கையிலேயுடையவர் என்றபடி.) இங்ஙனே பெரியபெருமாளுடைய பேரருளைப் பெற்றதும் அருகேயிருந்த பெரியநம்பியை நோக்கி *பெரியார்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெறாத பயன்பெறுமாறு வரிவாள்வாயரவணைமேல் நம்பெருமாள் காட்டினரேயென்று பாசுரஞ்சொல்லி, தேவரீருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற கோயின்மையாலே பெரியபெருமாள் அடியேனையிப்படி விஷயீகரித்தருளினார் என்று ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகநின்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியநம்பியும் *"கலியுங்கெடுங் கண்டு கொண்மினென்று அன்று ஆழ்வாரருளிச் செய்த எதிர்காலச் செய்தி இன்று பலிக்கக் கண்டோம்; நல்லது; இனி பெருமாள் நியமனப்படியே இவ்விடத்துப் பணிகளெல்லாம் பாங்காகப் பார்த்தருளீர்" என்றருளிச் செய்ய, அன்று முதலாகவே "தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே" என்கிற வாழ்த்து அந்வர்த்தமாம்படி அனைத்தும் ஆராய்ந்தருளி நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களெல்லாம் குறையற நடைபெறுமாறு சேமஞ் செய்தருளி வந்தார். அப்போது அகளங்க நாட்டாழ்வானும் ஸ்வாமிக்கு அணுக்கனான அடியவனாகிக் கைங்கரியங்களுக்குத் துணைபுரிந்து வந்தான்.

திருவரங்கத்தமுதனாரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுதல்

திருவரங்கத்தமுதனாரென்பவர் கோயில் கொத்திலுள்ளவர்கட்குத் தலைவராயிருந்தவர். அவர் ஒரு நாள் உடையவரை வந்து பணிந்து 'பாவங்கள் கூடுபூரித்துக்கிடக்கிற அடியேனைத் திருத்தி ஸ்வாமிக்கு சேஷமாக்கும்படி தேவரீர் திருவடிவாரத்திலுள்ளாரில் ஒருவர்க்கு நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பம் செய்ய, உடனே ஸ்வாமி ஆழ்வானையழைத்து அமுதனாரைக் காட்டி 'இவர் நம்முடைய வாழ்முதலான நம்பெருமாளுடைய ஸ்ரீ கார்யத்துக்குப் பரிவராயிருப்பவர்; இவரது தாழ்வுகளைப் பாராமல் இவரை அநுவர்த்தித்து அநுகூலராக்கி நம்பக்கலிலே கொண்டுவந்து சேரும்' என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் ஆறுமாதம் அவரை அநுவர்த்தித்துப் பரிபக்குவராக்கி உடையவர் திருவடிகளிலே கொண்டுவந்து காட்டிக்கொடுக்க உடையவரும் அவ்வமுதனாரை ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினார்.

அமுதனார் க்ருஹத்திலே ஏகாஹமமுதுசெய்ய ஆழ்வானைப் போகவிடுதல்

இப்படி அமுதனார் ஆழ்வான் திருவடிகளில் அந்தரங்கராய்க் காலக்ஷேபஞ் செய்து வருகிற நாளிலே அவருடைய தாயார் ஆசாரியன் திருவடியடைந்தாள். தசாஹம் கடந்த

பின்பு 'ஏகாஹத்துக்கு நிமந்த்ரண ஸ்வாமியாக ஒருவரை நியமித்தருள வேணும்' என்று உடையவர் பக்கலிலே வந்து விண்ணப்பஞ் செய்தாரமுதனார். அப்போது உடையவர் ஆழ்வானை நோக்கி 'நீர் போய்வாரும்' என்ன, ஆழ்வானும் சிறிதும் முகம் கன்றாமல் ஸ்வாமியின் அந்தரங்கக் கருத்தை க்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி ஏகாஹத்திலே ஸ்தானம் வஹித்து அமுது செய்தருளினார். முடிவில் 'ஸகலம் ஸம்பூர்ணம்' என்று சொல்லவேண்டிய தருணத்தில் அமுதனாருடைய ஆதீனத்திலிருந்த நம்பெருமாள் ஸன்னிதித் திறவுகோலைப் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு புக்தித்ருப்தி சொல்லிச்ராத்த பூர்த்திசெய்து, அந்தத் திறவுகோலை ஸ்வாமி திருவடிகளிலே கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்தார். அன்றுமுதல் *ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்* என்று கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலக முற்றும் போற்றும்படி எம்பெருமானார் நம்பெருமாள் ஸன்னிதியின் கைங்கரியங்களைப் பரிஷ்கரித்தருளினார் என்பார்கள்.

எம்பார் திருந்தின செய்தி கேட்டு மகிழ்தல்

பண்டு யாதவப்ரகாசருடைய கங்கா யாத்ரையிலே கோவிந்தபட்டர் (எம்பார்) லிங்கங் கொணர்ந்து சிவபக்தராகி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்தையிழந்து காளஹஸ்தியிலே சிவபூஜாநிரதராயிருந்தாரென்று சொன்னோம். அவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளும்படி ஸ்வாமி தம் மாதுலரான திருமலை நம்பியை வேண்டிக் கொண்டிருந்தார் முன்னமே. அவரும் திருமலையில் நின்றும் காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி கோவிந்தரைத் திருத்தப் பார்த்தவளவிலே இருண்டு பர்யாயங்களில் ஸமீஹித ஸித்தியாகாமல் மூன்றாவது பர்யாயத்தில் மநோரதம் நிறைவேறி மகிழப் பெற்றபடியை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே விண்ணப்பம் செய்ய, அதுகேட்டு ஸ்வாமி மிகவுகந்தருளினார். அந்தச் செய்தி வருமாறு:-

திருமலைநம்பி சில சிஷ்யர்களுடனே காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி, நாடோறும் கோவிந்தபட்டர் சிவபிரானுக்குப் பூப்பறிக்க வருமிடத்திற்கு அருகேயிருந்து, திருவாய்மொழியில் ***திருமால்பரத்துவத்தை நன்குரைத்த *திண்ணன்வீடு பதிகத்தைத் தொடங்கி வியாக்கியானித்தருளாநின்றார்;** கோவிந்தர் அங்கு ஒரு பாதிரி மரத்தின்மீதேறிப் பூப்பறியா நின்றவர், மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கை தவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே ***தேவன் எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தகுமே*** என்றவிடத்திற்கு கங்கா ப்ரவாஹ நிர்விசேஷமாகவருளிச் செய்த வியாக்கியானம் செவியிற் புகுந்தவாறே **கோவிந்தர் அந்த மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக் குதித்துக் கையிலிருந்த பூக்குடலையைச் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராக்ஷத்தையும் கழற்றியெறிந்து, *பூவும் பூசனையும் தகுமே* என்ற சந்தைக்குச் சேர 'தகாது தகாது தகாது' என்று சொல்லிக்கொண்டே நம்பி திருவடிகளிலே வேரற்ற மரம் போலே விழுந்து,**

'உபயவிபூதிநாதனிருக்க – விரிதலையானை விரும்பிநின்றேனே!
புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப் – பொறிபறக்குங் கண்ணனைப் பூசித்தேனே!

கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக் – கறைகொண்ட கண்டனைக் காமித்தேனே!
கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்த கற்பகமிருக்கக் – கையார் கபாலியைக் காதலித்தேனே!
திருவிருந்த மார்பன் சிரீதரனிருக்கத் – திருவில்லாத்தேவனைத் தொழுதுநின்றேனே!
பீதகவாடைப்பிரானாரிருக்கப் – புலியுரியானைப் பின்தொடர்ந்தேனே!
சதிரானகங்கையடியானிருக்கச் – சுடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலம் வந்தேனே!
பெருந்துழாய் வனமிருக்கப் – பெருங்கையாற் பேய்ச் சுரைக்கு வார்த்தேனே!'

என்றினைய பலவும் சொல்லிப் புலம்பி 'இனியாகிலும் இவ்வாத்மாவை உய்விக்கவேணும்' என்று தெண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் முடிபிடித்தெடுத்து உடம்பைத் தடவிக்கொடுத்துக் குளிரப்பேசி யருளாநிற்கையில் இச்செய்தியை அங்குள்ள சிவபக்தர்கள் கேள்விப்பட்டு வந்து இப்படி நீர் செய்யத் தகுமாவென்று நம்பியோடே போராடிப் பிறகு ஸமாதானமடைந்து திரும்பிப்போக, கோவிந்தபட்டரும் தம் வசத்திலிருந்த கருவூலத்திறவுகோல் இலச்சினை மோதிரம் முதலானவற்றைப் பொகட்டு 'இனி உங்களுக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று ஒட்டறுத்துக் கொண்டு நம்பியோடே திருப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து ப்ராயச்சித்த புரஸ்ஸரமாக ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று திவ்யப்ரபந்தங்களையோதி அர்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானத்தையும் பெற்றுத் தேவுமற்றறியாதே அவர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்து போருகின்றார் - என்னுமிச் செய்தியை அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டுப் பேரின்பவெள்ளத்தே மூழ்கி நின்றனருடையவர்.

உடையவருடைய பஞ்சாசார்ய பதாஶ்ரிதத்வம்

ஸ்வாமி, ஐந்து ஆசாரியர்களை யடிபணிந்து அர்த்தவிசேஷங்களைக் கேட்டவராதலால் பஞ்சாசார்ய பதாஶ்ரிதரென்று ப்ரஸித்தராயிருப்பர். **பெரிய நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், திருமலை நம்பி, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்** ஆக இவ்வைவர் அவ்வாசிரியர்களாவர். பெரியநம்பி பஞ்சஸம்ஸ்காரமிட்டருளினவராதலால் தலைமையாசிரியர். திருக்கோட்டியூர் நம்பி ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிக்ஷித்துக் கொடுத்தவர். திருமாலையாண்டான் திருவாய்மொழிப் பொருள் உபதேசித்தவர். திருமலைநம்பி ஸ்ரீராமாயணார்த்தங்கள் ஸாதித்தவர். ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸ்தோத்ரங்கள் நல்வார்த்தைகள் அளித்தவர். தேசிகர் பணித்த குருபரம்பரா ஸாரத்தில்,

"எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிக்ஷித்தார்: திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேட்டருளினார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோத்ராதிகள் அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார். திருமலை நம்பி ஸ்ரீ பாதத்திலே ஸ்ரீமத்ராமாயணம் கேட்டருளினார்."

என்றுள்ளது இங்கே அறியத்தக்கது. ஆளவந்தாராழ்வார் என்பவரே ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்.

ஸ்வாமியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும்

பெரியநம்பி ஸ்வாமிக்கு இப்படி உடையவர்க்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச்செய்து போருகையில், "திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே சில அர்த்த விசேஷங்களுண்டு; ஆளவந்தாருடைய விசேஷாபிமானத்துக்கு அவர் இலக்கானவராகையாலே அவரிடத்திலே நிதிபோலே நின்றவர் பக்கல் விசேஷங்களையும் கேட்டு உய்யக் கடவீர்" என்று அருளிச்செய்ய, ஸ்வாமி அதுகேட்க ஆசையுடையராய்த் திருக்கோட்டியூர்க்கெழுந்தருளி அங்குள்ளாரை நோக்கி 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?' என்ன; அவர்களும் 'அதோ காண்கிற உயர்' என்று காட்ட அவ்விடந் தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு எழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகை சேர்ந்தார்; அங்குள்ளார்க்கு அப்போதுதான் நம்பியின் ப்ரபாவம் தெரியவந்தது. பிறகு ஸ்வாமி நம்பி திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு "தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களை ப்ரஸாதித்தருள வேணும்" என்று கூப்பிய கையராய்ப் ப்ரார்த்திக்க, அவரும் இவருடைய அத்யவஸாய விசேஷமறியாமல் உபதேசிக்கலாகாது என்றெண்ணி வாளாவிருக்க, ஸ்வாமி சில நாள் காத்திருந்தும் மநோரதம் நிறைவேறப் பெறாதே மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். இங்ஙனே பதினெட்டு பர்யாயம் கோயிலில் நின்றும் திருக்கோட்டியூர்க்கு எழுந்தருளியும் ப்ரார்த்தித்தும் பயன்படவில்லையாக, பிறகு ஸ்வாமியின் அளவு கடந்த ஆர்த்தியையும் அபிநிவேசாதிசயத்தையும் தெரிந்து கொண்ட திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் எம்பெருமானுடைய நியமனத்தையும் பெற்று இனி அவர்க்கு உபதேசிப்பதென்று தேறி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார்; 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வந்து கேட்டுப்போகும்படி' சொல்லியனுப்பினார். அவரும் வந்து அப்படியே சொல்ல ஸ்வாமி மிகவுகந்து கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு மிக விரைந்து திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, 'தனித்தன்றோ உம்மை நாம் வரச் சொன்னோம்; கூட இருவரைக் கூட்டி வந்தது என்?' என்று நம்பி கேட்க, 'தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ தேவரீர் வரச்சொல்லியருளிற்று; இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டி வந்தேன்' என்று சொல்லி ஆண்டானைத் தண்டாகவும் ஆழ்வானைப் பவித்ரமாகவும் காட்டி நிற்க 'ஆனால் இவ்வர்த்தம் உங்கள் மூவரளவிலே நிற்கக் கடவது, மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதே கொள்ளும்' என்று நம்பிகள் நியமித்தருளி அங்ஙனே சபதமும் பெற்று சரமச்லோகத்தின் பரமரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைப் பேரருள் கொண்டு உபதேசித்தருளினார்.

(இங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி. உடையவர்க்குத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி உபதேசித்தது திருவஷ்டாக்ஷர மஹாமந்த்ரத்தின் பொருளென்று ஆறாயிரப்படி குரு பரம்பரா ப்ரபாவத்தில் காண்கிறது. மணவாள மாமுனிகள் முமுக்ஷுப்படி வியாக்கியானத்தில் சரமச்லோக ப்ரகரணத்தின் அவதாரிகையில் - **"இதினர்த்தம் கேட்கைக்காகவிறே எம்பெருமானார் பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று. நம்பி தாமும் இதில் அர்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும் இதுக்கு அதிகாரிகளில்லாமையையும் பார்த்திறே இவருடைய ஆஸ்திக்யாதர பரீக்ஷார்த்தமாகவும் பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணிச் சூளுறவு கொண்டு மாஸோபவாஸங்கொண்டு அருமைப்படுத்தி**

அருளிச் செய்தருளிற்று .... அதிகாரி துர்லபத்வத்தாலும் அர்த்தகௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக் கொண்டு போந்தார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகளின் துர்க்கதி கண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி க்ருபை கரை புரண்டிருக்கையாலே அர்த்தத்தின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையே பார்த்து வெளியிட்டருளினார் எம்பெருமானார்" என்றருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் ப்ரஸித்தம். ஆகவே சரமச்லோகார்த்தம் கேட்டருளினாரென்பதே யுக்தமாயிருக்க வடுப்பது. முதலில் திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்து பிறகு மற்றொருகால் சரமச்லோகார்த்தத்தையுமருளிச் செய்ததாக குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தில் காண்கையாலே அப்படியே கொள்ளலாகாதோ வென்னில், மேலே எடுத்துக்காட்டியுள்ள மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் ஸ்வாரஸ்யத்தை நோக்குமளவில் சரமச்லோகார்த்தம் கேட்கைக்காகவே ஸ்வாமி பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்க்கு நடந்தாகவும்; கேட்ட அதனையே அங்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வெளியிட்டதாகவும் ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகையாலே மற்றைப்படி சொல்லுகை மாண்புடைத்தாகத் தோன்றவில்லை. ஸம்பிரதாயம்வல்ல பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிவது.)

திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்கள் கேட்டருளி ஸ்வாமி க்ருதார்த்தராய் அப்போதே மறு நாளில் அவ்வூர்ப் பெருமாள் ஸன்னிதியில் ஶ்ரத்தாளுக்களான பல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஒலக்கமாக விருத்தி அப் பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை உபதேசித்தருளினார்.

ஸ்வாமி எம்பெருமானார் என்கிற விருது பெறுதல்

திருக்கோட்டியூர் நம்பி, தம்மிடத்திலே சபதம் செய்ததைக் கடந்து ஸ்வாமி இங்ஙனே ஸன்னிதியில் அர்த்தங்களை வர்ஷித்து விட்டாரென்று உடனே கேள்விப்பட்டு அவரையழைத்து 'இப்படியும் செய்யத் தகுமோ ? எதற்காக இப்படி நியமநோல்லங்கனம் செய்தீர் ? இதன் பலன் என்னாகுமென்று அறிவீரோ ?' என்று கேட்க, உடையவரும் 'ஆசார்ய நியமனத்தை அதிலங்கனம் செய்த பாவியேனுக்கு நரகமேயாயிற்று பலன்; இதனையறிந்தும் அடியேன் அர்த்தங்களை வெளியிட்டது அடியேனொருவன் நரகம் புகுந்தாலும் இவ்வாத்ம கோடிகளெல்லாம் தேவரீர் திருவருளாலே உஜ்ஜீவித்துப் போவர்களென்கிற கருத்தினால்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் இதைக்கேட்டு 'இப்படி பரஸம்ருத்தியே பேறான நிலை நமக்குக் கூடிற்றில்லையே !' இவர்க்கு இது கூடினபடி என்னே ! என்று மிக வியந்து உவந்து அவ்வுகப்பின் பரீவாஹரூபமாக **எம்பெருமானார்** என்று அவர்க்கு விருது சாத்தினார். எம்பெருமான் கருணைக்கடலென்று கேட்டிருந்தோமத்தனை, அதை இவர் பக்கலிலே இன்று ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெற்றோமாதலால் இவர்க்கு இந்த விருது ஏற்கும் என்று திருவோலக்கத்திலே விவரணமும் செய்தருளினார்.

'எமக்கெல்லார்க்கும் தலைவர்' என்கிற பொருளையுடைய எம்பெருமானாரென்கிற சொல் ஸ்வாமிக்கே ஏற்குமது. பரம கருணை பொருந்தியவரே தலைவராயிருக்கத் தகுமாதலாலும் அந்தப் பரம கருணை இராமாநுசர் திறத்திலேயே ஸகலருமறிய ஸாக்ஷாத்க்ருதமாதலாலும்.

ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் பற்றின இதிஹாஸம்

(ஸ்வாமி திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருவடிகளிலே சரம ச்லோகார்த்தம் கேட்டபோது ஆழ்வானுமாண்டானும் தண்டும் பவித்ரமுமாக உடனிருந்து கேட்டதாகவே கீழ் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்விடத்து வரலாறு குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தோடு சிறிது மாறுபடுதலால் அதில் காண்கிறபடியாகவும் இங்கு எழுதப்படுகிறது. ஸ்வாமி தண்டும் பவித்ரமுமான இவ்விருவருடனேயிருந்து நம்பிபக்கலிலே கேட்டது திருமந்திரப்பொருள் என்று வைத்துக்கொள்வது. பிறகு அவர்க்கு சரமச்லோகார்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளத் திருவுள்ளங்கொண்ட நம்பிகள் 'எம்பெருமானாரே! உமக்கு இன்னமுமொரு சரம ரஹஸ்யார்த்த விசேஷம் சொல்லுவதாக எண்ணியிருக்கிறோம்; இப்போது கோயிலுக்குச் சென்று பின்பு ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்றருளிச்செய்ய, அப்படியே ஸ்வாமி அப்போது கோயிலேற வெழுந்தருளி மீண்டுமொருகால் தனித்து நம்பிகளின் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று தெண்டனிட்டு நிற்க, நம்பி இவர் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல்தளத்திலேயேறிப் படிக்கதவை மூடி யெழுந்தருளியிருந்து ஒருவர்க்குஞ் சொல்லாதபடி பரம ரஹஸ்யமான சரமஶ்லோகப் பொருளையருளிச் செய்து, இதை அநதிகாரிகளுக்கு இடாதபடி பேணிக்கொண்டு போரும் என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானார், அடியேன் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சொல்லேன்; கூரத்தாழ்வானொருவர்க்குச் சொல்லாதிருக்கவொண்ணாதே யென்ன, 'ஆகில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷை கொண்டு சொல்லும்' என்று நியமித்தருள, ஸ்வாமியும் விடைபெற்றுக் கோயிலேறவெழுந்தருளினார். அப்போது ஆழ்வான் அவர் திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, உடையவரும் வாராய் ஆழ்வான்! சரமஶ்லோக பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை நம்பிகள் எனக்கு உபதேசித்தருளி இவ்வர்த்தவிசேஷத்தை ஒருவர்க்கும் செவிப்படாதபடி பேணிக் கொண்டிருக்குமாறு நியமித்தருளினபோது ஆழ்வானொருவர்க்கு மாத்திரம் அடியேன் இதனை வெளியிடாதிருக்க முடியாதேயென்று நான் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வானுக்கு இவ்வர்த்தம் கேட்க அதிகார முண்டேயாகிலும் பல்வகையாலும் அவருடைய அத்யவஸாயத்தைப் பரீக்ஷித்தறிந்து ஒரு ஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷை கொண்டு சொல்லும் என்று நியமித்தருளினார் என்று ஆழ்வானை நோக்கியருளிச் செய்ய, அதுகேட்ட ஆழ்வானும் *மின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகள்* என்ற பாசுரத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி ஒரு ஸம்வத்ஸரம் இவ்வுடலுக்கு நிலையுண்டோ இல்லையோவென்று வியாகுலப்பட்டு ஆலோசித்து இவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றாலல்லது தரித்திருக்க முடியாத தன்மையாலே ஆசார்யனது திருமாளிகை வாசலிலே ஒரு மாஸம் பட்டினி கிடக்கை ஸம்வத்ஸர ஶுஶ்ரூஷையோடொக்குமென்று ஶாஸ்த்ரமுண்டென்றறிந்து அங்ஙனமே மாஸோபவாஸம் கிடந்து அவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றார்.

பிறகு முதலியாண்டானும் வந்துதொழுது பிரார்த்திக்க, நான் ஆழ்வானொருவர்க்கே சொல்ல நியமனம் பெற்று வந்தேன். நீர் நம்பிபக்கலில் சென்று கேளுமென்று விடை கொடுத்தருள, அவரும் திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று ஆறு மாஸம் காத்திருந்தும் அருள் பெறாமலிருந்து ஒரு நாள் கனக்க ப்ரார்த்திக்கையில் 'முக்குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார் தாமே ப்ரஸாதிப்பர், போய்க்கேளும்' என்று விடை தந்தனுப்பிவிட,

ஆண்டானும் கனத்த ஆர்த்தியோடே உடையவர் திருவடிகளிலே வந்து விழ, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் அதை யுபதேசித்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழி கேட்டல்

சிலநாளைக்குப் பின்பு திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளித் தம்முடைய ஸப்ரஹ்மசாரியான திருமாலையாண்டானை எம்பெருமானாடரித்தே கொண்டு நிறுத்தி இவர் பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளுமென்று ஸ்வாமிக்கு நியமித்துத் தாம் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். அன்று தொடங்கித் திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நடந்துவாராநின்றது. ஆண்டான் ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே கேட்ட அர்த்தங்களை யருளிச்செய்து வருகையில் எம்பெருமானார் ஆங்காங்குச் சில அர்த்தவிசேஷங்களையும் யோஜநா விசேஷங்களையும் பணித்துவர, இவர் விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டியாக ஸ்வச்சந்தமாய் ஏதோ சொல்லி வருகின்றாரென்று திருவுள்ளம் புண்பட்ட ஆண்டான் இடையிலே காலக்ஷேபத்தை நிறுத்திவிட, இதையறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலேற வந்து ஆண்டானை விசாரிக்கையில் உடையவர் சொன்ன சில மாறு பொருள்களை யெடுத்துரைத்து மநஸ்தாபஹேதுவை விளக்க, அப்போது நம்பி அருளிச்செய்தபடி ‘இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்; ஸாந்தீபநி பக்கலில் க்ருஷ்ணன் வேதமோதினாப்போலே காணும் உம்மிடத்திலே உடையவர் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும் ; ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் தோன்றாது காணும். இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ணுவதாக நினையாதேயிருக்க ப்ராப்தம்’ என்று.

பிறகு நம்பி அவ்வாண்டானையும் பெரிய நம்பியையும் கூட்டிக்கொண்டு உடையவர் மடத்தேற வெழுந்தருள, ஸ்வாமியும் உள்ளம் பூரித்துத் தொழுதுநிற்க, பெரிய நம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் திருமாலையாண்டானை நோக்கி ‘திருவாய்மொழி விட்டவிடம் தொடங்கி நீரே பலகால் அநுவர்த்தித்தாகிலும் ப்பந்தத்தைத் தலைகட்டும்’ என்று நியமித்தருள, அன்று தொடங்கி அப்படியே நடந்து போந்தது. “ஆளவந்தார்க்கு நான் ஏகலவ்யன் காணும்” என்று இடையிடையே ஆண்டானை நோக்கி உடையவர் அருளிச்செய்யும் படியாயிருந்தது. ஆளவந்தார் பக்கலிலே கேளாத அர்த்தங்களும் இங்கே கேட்கப் பெற்றோமென்று ஆண்டானும் போர உகக்கும்படியாயிற்று.

ஸ்வாமி மாதுகரத்தை நிறுத்திக் கிடாம்பியாச்சானைப் பணிகொள்ளுதல்

“தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றுந் திருத்தி வைத்தான் வாழியே” என்கிறபடியே ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யாலய ஸாம்ராஜ்ய நிர்வாஹ துரந்தரராய் ஸ்வாமி வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே கோயில் கைங்கர்யபரர்கள் ஸதாசாரமில்லாமலிருக்கக்கண்டு அவர்களைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றி நெருக்கிக் கொண்டு போராநிற்கையில், அவர்களிலே சிலர் ‘இவர் கோற்கீழே நம்மால் குடிவாழ முடியாது; இவரை மாய்ப்பதே நலம்’ என்று கொண்டு ஸ்வாமி மாதுகரத்திற் கெழுந்தருளுமிடத்து விஷங்கலந்த ப்ரஸாதமிடும்படி

ப்ரபல நிர்பந்தத்தாலே செய்விக்க, அப்படியே ஒரு நாள் கிடைத்த ப்ரஸாதத்தின் தீமையையறிந்து அதைத் திருக்காவேரியிலே கரைத்திட்டு அன்று தொடங்கிச் சிலநாள் வரையில் உபவாஸமாகவே யெழுந்தருளியிருக்க, இதைத்திருக்கோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ஸ்வாமியினுடைய சிஷ்யவர்க்கங்களிலே கிடாம்பியாச்சானொருவரே திருமேனிக்கு மிகவும் பரிவரான கிங்கரர் என்றறிந்து அவரைத் திருமடைப்பள்ளிக் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, ஸ்வாமிதமக்கும் மடத்திலேயே ப்ரஸாத ஸ்வீகாரம் கொண்டருளும்படி நியமித்து மீண்டெழுந்தருளினார். அன்றுமுதலாக ஆச்சானே ஸ்வாமி திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கான பரிசாரகராக இருந்துவந்தார். வேதாந்ததேசிகர் ''எதிவரனார் மடைப்பள்ளி வந்த மணமெங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே'' என்ற பாசுரத்தினாலும் *இதி யதிராஜமஹாநஸ பரிமள பரிவாஹவாஸிதாம்* என்ற ச்லோகத்தினாலும் இவ்வரலாற்றை ஸூசிப்பித்தருளினார்.

யஜ்ஞமூர்த்தியைத் திருத்தி அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாராக ஆட்கொள்ளுதல்

யஜ்ஞ மூர்த்தி யென்னுமொரு மாயாவாதி ஸம்ந்யாஸி எம்பெருமானாருடைய வைபவங்களைக்கேட்டு அவரோடே தர்க்கித்துவெற்றிபெறவேணுமென்று விரும்பிக் கோயிலிலே ஸ்வாமி மடத்திலே வந்து ஸேவித்து 'நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கெல்லாம் நீர் விடை கூறவேணும்; த்ருப்திகரமாக விடை பெற்றேனாகில் உமக்கு சிஷ்யனாகக்கடவேன்' என்று சொல்ல, ஸ்வாமியும் இசைந்தருள, பதினேழு நாள் வரையில் வெற்றி தோல்வியின்றியே வினாவிடை செல்லாநிற்க, முடிவில் உத்தரமருளிச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஸ்வாமி பக்கலிலே வந்து நின்று, விஷயம் தோன்றாமேயிருக்கையில் 'நாளைக்கு ஆகிறது' என்று சொல்லி ஸபாவிஸர்ஜநமாயிற்று. பிறகு ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, தம் திருவாராதனமான பேரருளாளரைத் திருவடி விளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணி 'ஆழ்வார் தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக இத்தனை காலம் ஒரு குறையுமின்றியே விளங்கிவந்த இந்த தரிசநம் இன்று அடியேனால் பங்கமடையக்கடவதோ ? இப்படியும் ஒரு லீலை கொண்டாடத் திருவுள்ளமாயிற்றோ ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அமுது செய்யாமலே கண்வளர்ந்தருள, அன்றிரவு பேரருளாளர் கனவிலே யெழுந்தருளிக் காட்சி தந்து மாயாவாதியின் வாயடங்கும்படியான சில அர்த்த விசேஷங்களை ஸ்புரிக்கச்செய்து மறைய, ஸ்வாமியும் சிற்றஞ்சிறுகாலையெழுந்து பரமஸந்துஷ்டராய் நித்யாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ப்ரஸந்நகம்பீரராய் விசாரகோஷ்டிக்கு எழுந்தருள, அவ்வளவிலேயே யஜ்ஞமூர்த்தி இன்று நமக்குத் தோல்வியே திண்ணமென்று நிச்சயித்து அப்போதே யெழுந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பண்ணி நின்று 'அடியேனை அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்று கைகூப்பிப் பிரார்த்திக்க, 'மேலே விஷய விசாரம் நடைபெறவேண்டியிருக்க இதுவென் ?' என்று ஸ்வாமி கேட்க; அதற்கு யஜ்ஞ மூர்த்தி 'ஸ்வாமிந் தேவரீருக்குப் பெரிய பெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு தேவரீரென்றும் பெருமாளென்றும் வாசியுண்டோ ? இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒரு

வார்த்தை சொல்ல ப்ராப்தியில்லை; இந்த ஆத்மா இதுவரையில் அநர்த்தப்பட்டதுபோதும்; இனியும் அநர்த்தப்படாதபடி நோக்கியருளவேணும்' என்று கனக்க ப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமியின் இசைவும் பெற்று அப்போதே ஏகதண்டத்தை முறித்தெறிந்து ப்ராயச்சித்த பூர்வகமாய் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் பெற்று முக்கோல் பிடித்த முனியாகி சாஸ்த்ரப்படி ஆசார்யனுடைய நாமத்தையே வஹிக்க விரும்பி ப்ரார்த்திக்க, ஸ்வாமியும் பேரருளாளனுடைய ப்ரஸாதமடியாகவே இவர் ஆட்பட்டாரென்கிற உபகார ஸ்ம்ருதி உலகப்ரஸித்தமாம்படி **அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார்** என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார். உடனே அவரை யழைத்துக்கொண்டு போய்ப்பெரிய பெருமாளை ஸேவிக்கப்பண்ணிச் சிறப்புகளும் பெறுவித்து, அன்று முதலாகவே திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஓதுவித்து, மற்றும் தத்வசிக்ஷைகளும் செய்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அனந்தாழ்வான், எச்சான், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர் நம்பி என்னுமிவர்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க வேணுமென்று வர, ஸ்வாமி அவர்களை அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதித்தருளினார். அப்போது அவர் அஞ்சி நடுங்கி அவ்வடியார்களை நோக்கி "குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற் போலே ஸ்வாமி செய்தருளினாராகிலும், நீங்கள் ஸ்வாமி திருவடிகளே சரணமென்றிருங்கள்" என்று நியமித்தருளினார்.

அனந்தாழ்வான் திருமலையில் வழுவிலாவடிமைக்கு நியமனம் பெறுதல்

எம்பெருமானார் பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் நடத்தி யருளுகையில்* ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னியென்கிற திருவாய்மொழி நடவா நிற்க, கோஷ்டியில் திருமுன்பேயிருந்த சிஷ்யர்களை நோக்கி 'ஆழ்வார் *திருவேங்கடத் தெழில்கொள் சோதி யெந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் கால மெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்* என்று பாரித்த குறைதீரத் திருவேங்கடமுடையான் பரிஸரத்திலேயிருந்து நித்ய கைங்கரியம் பண்ண விருப்பமுடையார் ஆரேனுமுளரோ?' என்று வினவியருள, *குளிரருவி வேங்கடமாகையாலே எல்லாரும் குளிர்க்கு அஞ்சி விடை கூறாதிருக்க, அனந்தாழ்வான் எழுந்து அடியேனுக்கு நியமித்தருளவேணும் என்றார், அது கேட்டு உகந்த எம்பெருமானார் நீரொருவரே ஆண் பிள்ளை என்று போரவும் கொண்டாடித் தழுவியருளி விடை கொடுத்தருளினார். அது முதலாக **அனந்தாண் பிள்ளை** என்று அவர்க்கு ப்ரஸித்தியாயிற்று. அன்றே அவர் திருமலைக்கு விடைகொண்டு திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது திருநந்தவனஞ் செய்து அதற்கு **இராமாநுசன்** என்று திருநாமம் சாத்தி அனேகவிதமான கைங்கரியங்களை அற்புதமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதை நேரில் கண்டு மகிழவேணுமென்கிற திருவுள்ளம் எம்பெருமானார்க் குண்டாகி பகவத் விஷய காலக்ஷேபத்தை விரைவாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்.

உடையவர் திருமலையாத்திரையும் திருமலைநம்பியிடம் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டலும்

பெருமாள்கோயில் திருமலை முதலான சில திருப்பதிகளை ஸேவித்துவரப் பெரிய பெருமாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சிஷ்யவர்க்கங்களுடனே புறப்பட்ட எம்பெருமானார் வழியடைவே திருப்பதிகளையெல்லாம் தொழுதுகொண்டு திருமலையடிவாரத்தே திருப்பதியிற் சேர்ந்து, திருமலையை மிதித்தேறத் திருவுள்ளம் பற்றாமல் கீழேயேயிருந்து விடுவதாகத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கையில் அனந்தாழ்வான் முதலானோர் இதையறிந்து வந்து 'இப்படியும் திருவுள்ளம் பற்றலாமோ ? நாங்களும் இனித் திருமலையைவிட்டு இங்கே தான் படுகாடு கிடக்கவேண்டும் போலும்' என்ன; அதையே திருமலையப்பனுடைய நியமனமாகக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமலைமேலெழுந்தருளிக் கோனேரியிலே நீராடி அப்பனைக் கண்களாரளவும் நின்று ஸேவித்து அனந்தாழ்வானுடைய திருப்பணிகளையும் கடாக்ஷித்து உள்ளம்பூரித்து *வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் வருகவென்று அவரை மிகவுகந்து மூன்று நாள் அவ்விடத்தில் அமுது செய்யாமலே யெழுந்தருளியிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு கீழேயிறங்கி மாதுலரான திருமலை நம்பி திருமாளிகையிலே ஒரு ஸம்வத்ஸரமிருந்து இதிஹாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் விசேஷார்த்தங்களை அதிகரித்தார்.

உடையவர் எம்பாரைப் பெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரி வருதல்

உடையவர் ஸ்ரீ ராமாயண காலக்ஷேபம் முடித்துப் புறப்படுகையில் மாதுலரான திருமலை நம்பி உவப்பின் மிகுதியினால் இவர்க்கு ஏதாவது கொடுக்க வேணுமென்கிற பாரிப்புத்தோற்ற இருக்கையில் அதனையறிந்த வுடையவர் 'ஸ்வாமிக்கு அடியேன் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது போக, அடியேனுக்கு ஸ்வாமி கொடுப்பதென்று ஒன்றுண்டோ ? அப்படி ஒன்று கொடுக்கத் திருவுள்ளமாகில் நம் கோவிந்தப் பெருமாளைத் தந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய: நம்பியும் அதற்கிசைந்து உடனே கோவிந்தப் பெருமாளை (எம்பாரை) அழைத்து 'கோவிந்தா ! இனி நம்முடையவரை அநுவர்த்தித் திருப்பாயாக' என்று சொல்லி உதகதாரா பூர்வமாகக் கொடுத்தருளினார். வெகு ஆனந்தத்துடன் உடையவர் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருக்கடிகை முதலான திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்துக் கொண்டு கச்சிப் பேரருளாளன் திருவடிவாரத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

எம்பார் திரும்பவும் திருப்பதிக்குச் சென்று மீளுதல்

கோவிந்தப் பெருமாளுடன் கச்சியில் வாழ்ந்திருக்கையில், ஸ்வாசார்யரான நம்பியைப் பிரிந்த கிலேசத்தினால் உடம்பு வெளுத்து முகம் உறாவியிருந்தார் கோவிந்தர். அது கண்ட வுடையவர் அவருடைய கருத்தை யறிந்து 'கோவிந்தரே ! திருப்பதிக்குச் சென்று நம்பியைச் சேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கூட்டி யனுப்பிவிட்டுத்தாம் திருக்கச்சி நம்பியுடனே

பேரருளாளனை ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தார். திருப்பதிக்குச் சென்ற எம்பார் அங்குத் திருமலை நம்பி திருமாளிகை வாசலிலே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக் கண்டு உள்ளே சென்று நம்பிக்கு அறிவிக்க, அவரும் திருவுள்ளங் கலங்கி 'பித்தனைப் போகச் சொல்லுங்கோள்' என்ன; 'இத்தனை தூரம் சிரமப்பட்டு வந்தவரை யழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் தளிகை ப்ரஸாதமும் தந்தருள வேண்டாவோ ?' என்று தேவிகள் சொல்லவும் 'விற்ற பசுவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ ?' என்று சொல்லி விமுகராயேயிருந்து விட்டார் நம்பிகள். இப்படியாகவே கோவிந்தப் பெருமாள் அங்கு நசையற்றுத் திருவாசலிலே தெண்டனிட்டு அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருவரோடு கூடவே பெருமாள் கோயிலில் உடையவரிடம் வந்துசேர நாளடைவில் எல்லாருமாய்த் தென்னரங்கம் சென்று சேர்ந்தனர். கோவிந்தப் பெருமாள் வைராக்யம் முற்றி ஸம்ந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ஆசார்யருடைய நாமைக தேசமாக **எம்பார்** என்று திருநாமம் பெற்று உபய வேதாந்த க்ரந்த பரிச்ரமத்திலே தலை சிறந்து வாழாநின்றார்.

ஸ்ரீபாஷ்ய மருளிச்செய்ய முயலுதல்

எம்பெருமானார் ப்ரஹ்மஸூத்ரதிற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளி ஆளவந்தார் திருவுள்ளக் குறையை நீக்கக்கருதி அதற்காக பகவத் போதாயந மஹர்ஷியின் வ்ருத்தி க்ரந்தத்தைக் கடாக்ஷிக்கத் திருவுள்ளமாய் அந்த ஸ்ரீகோஶம் காஶ்மீர மண்டலத்தில் ஶாரதாபீடத்திலுள்ள தென்றுணர்ந்து ஆழ்வான் முதலானாரையும் கூட்டிக்கொண்டு யாத்திரை யடைவிலே அங்கேற எழுந்தருளித் தம்முடைய வைபவங்களைக் காட்டி வசீகரிக்கப்பட்ட ஸரஸ்வதீ பாண்டாரத் தலைவரிடத்தில் நின்றும் அந்த போதாயந வ்ருத்திக்ரந்தத்தை வாங்கி அங்கேயேயிருந்து கடாக்ஷித்துக் கொண்டிருந்தார். மஹாமேதாவியான ஆழ்வானும் தாம் ஒரு பக்கத்தில் வீற்றிருந்து இரண்டாவது அத்யாயம் முதலாக மேலுள்ள பகுதியை யெல்லாம் கடாக்ஷித்து நெஞ்சில் தேக்கிக்கொண்டார். உடையவர் முதலத்யாயம் கடாக்ஷித்துத் தலைக்கட்டினவுடனே அங்குள்ள புறமதத்து வித்வான்களின் துர்ப்போதனையினாலே மனம் மாறின ஸரஸ்வதி பாண்டாரத் தலைவர் அந்த ஸ்ரீகோஶத்தை நிர்பந்தித்து வாங்கி உள்ளே வைத்திட, குறையும் காணப்பெற்றிலோமே! என்று உடையவர் சிந்தித்திருக்க, அது கண்ட ஆழ்வான் மேற்பகுதிகளைத் தாம் பார்த்துத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியை விஜ்ஞாபித்து ஸ்வாமியைத் தேற்றினார். பிறகு பயணகதியிலே தென்னரங்கத்திருப்பதி சேர்ந்து ஆழ்வானை உசாத் துணையாகக் கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யமிட்டருளித் தலைக்காட்டினார். இதற்கு ஸங்க்ரஹமாக வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம் என்னுமிரண்டு க்ரந்தங்களையுமருளிச் செய்தார்.

சோழ ராஜனுடைய உபப்லவத்திற்கு அஞ்சி ஸ்வாமி மேல்நாட்டுக்கெழுந்தருளல்

ஆழ்வான் உடையவர்க்கு உசாத் துணையாயிருந்து தர்சந நிர்வாஹம் பண்ணியருளுகிற காலத்திலே, ராஜேந்த்ர சோழபுரத்தில் அரசாண்டு வந்த குலோத்துங்க சோழ ராஜன் துஷ்ட சைவனாகையாலே கள்ளப்பொய்ந் நூல்களை மெய்ந் நூலாகக் கொண்டு தானும் தன் புரோஹிதனுமாக நாட்டிலுள்ள வித்வான்களை யெல்லாம் திரட்டி "சிவாத் பரதரம் நாஸ்தி" என்று எழுத்திடச் சொல்லி நிர்பந்திக்க, சிலர் அவனுக்கு அஞ்சியும் சிலர் பொருட்கும் பூமிக்குமாசைப்பட்டும் அப்படியே யெழுத்திட்டார்கள். அப்போது அவ்வரசனிடத்துச் சிறிது மேன்மை பெற்றிருந்த நாலூரான் என்னுமொரு வைஷ்ணவன் அவ்வரசனை நோக்கி எங்களிராமானுசன் எழுத்திட்டாலென்றோ 'எழுத்திட்டாவது; மற்றையோர் இட்டாலென்ன ? இடாவிடிலென்ன ?' என்று கூற, அது கேட்ட அரசனும் அப்போதே இராமானுசனை யழைத்து வரும்படி ஆள்களை யனுப்ப, அவர்களும் உடையவர் மடத்தேறச் சென்றவளவிலே இந்தச் செய்தியையுணர்ந்து ஆழ்வான் ஸ்வாமி ராஜ ஸபைக்கு எழுந்தருள்வராகில் அவர்க்கு அங்கு ஏதாவது அபாயம் விளையக்கூடும்; உலகுக்கெல்லாம் உயிரான அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கத் தகாது; நாமே அவருடைய கோலம் பூண்டு ஸபைக்குச் செல்வோம்; கெடுதல் ஏதாவது நேர்ந்தாலும் நம்மோடே போகட்டும் என்று கருதி, அப்போது எம்பெருமானார் நீராட்டத்திற் கெழுந்தருளியிருப்பதறிந்து அவருடைய காஷாயத்தையும் த்ரிதண்டத்தையும் தரித்துக்கொண்டு அந்த ராஜ புருஷர்களுடனே போகப் புறப்படும் போது பெரிய நம்பியும் சில முதலிகளும் தாமுங் கூட வருவதாகப் புறப்பட, அவர்களுடன் ஆழ்வான் ராஜ ஸபைக்கெழுந்தருளினர். பிறகு உடையவர் நீராட்டஞ் செய்தெழுந்தருளி த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளைத் தேடின வளவிலே 'கூரத்தாழ்வான் தரித்துக்கொண்டு ராஜ புருஷர்களுடனே யெழுந்தருளினார்' என்று முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆகில் அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கள் என்று ஆழ்வானுடைய திருப்பரிவட்டத்தை வாங்கித் தாம் சாத்திக் கொண்டு ஆழ்வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் என்ன தீங்கு நேருமோவென்று சிந்தித்துத் துவண்டிருக்க, இனி ஸ்வாமி இவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கை உசிதமன்று என்று அனைவரும் விஜ்ஞாபிக்க, உடையவரும் உடனே புறப்பட்டெழுந்தருளித் திருநாராயணபுரம் சேர்ந்தார்.

(எம்பெருமானார் காலத்திலேயே யெழுந்தருளியிருந்த **ப்ராமாணிக பண்டித சிகாமணியான கருடவாஹந பண்டிதர்** செய்தருளின **திவ்யஸூரி சரித**த்தில் பதினெட்டாம் ஸர்க்கத்திலும், எம்பெருமானார்க்கு அத்தாணிச் சேவகராயிருந்த **வடுகநம்பி** பணித்த **யதிராஜ வைபவ**த்தின் தொண்ணூற்றைந்தாம் ச்லோகத்திலும் இக்கதை விளக்கமாக வுரைக்கப்பட்டிருத்தலால் இதில் யார்க்கும் விப்ரதிபத்தியுண்டாகக் காரணமில்லை. உடையவர்க்குந் தெரிவியாமலே ஆழ்வான் ஸ்வபுத்தியாலே த்ரிதண்ட காஷாயங்களைத் தரித்து ஸபைத்தெழுந்தருளினதாகவும், சோழ ராஜனிடத்தில் நின்றும் ஆட்கள் வந்தவுடனே எம்பெருமானார் ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலானார் பலரும் கூடிக் கலந்து யோசித்து உடையவர் வெள்ளை சாத்திக்கொண்டு வெளியேறிவிட

வேண்டியதென்றும் ஆழ்வான் யதிராஜ வேஷம்பூண்டு ஸபைக்கெழுந்தருள வேண்டியதென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டு அப்படி நடந்ததாகவும் - இங்ஙனே இரண்டு வகையாக நூல்களிற் காணப்படுவதுண்டு. இவ்விரண்டு வகையும் ஸம்பாவிதமேயாகையால் இவற்றில் விப்ரதிபத்திக் கிடமில்லையென்க.)

ராஜ ஸபையில் நடந்த செய்திகளும் பின்னடந்த செய்திகளும்

ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் சோழராஜன் ஸதஸ்ஸிலே யெழுந்தருளின பிறகு அங்கு விசேஷமாக சாஸ்த்ர விசாரங்கள் நடைபெற்று 'சிவாத்பரதரம் நாஸ்தி' என்று ராஜவாக்யத்தின் மீது இகழ்ந்துரைக்கப்பட, சோழன் கடுஞ்சினத்தனனாய் 'இவ்விருவருடைய கண்ணையும் கீண்டு விடுங்கள்' என்று சேவகர்கட்குக் கட்டளையிட, ஆழ்வான் சோழனைக் குறித்து 'நீ மஹாபாதகியாகையால் உன்னைப் பார்த்த கண்கள் எனக்கு ஆகாது' என்று சொல்லித் தாமே தமது திருவுகிர்களாலே கீறிக் கண்ணை வாங்கியெறிய, பின்பு ராஜ ஸேவகர்கள் பெரியநம்பியைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ச் சோழன் சொற்படி செய்து ராஜத்வாரத்தில் நின்றும் புறப்பட விட, ஆழ்வான் 'தர்சநத்துக்காக தர்சனம் கொடுக்கப் பெற்றோமே!' என்று மகிழ்ந்திருக்க, பெரியநம்பி வ்ருத்தராகையாலே அவ்வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் அங்கேயொரு கொல்லைத் தலைமாட்டிலே 'ஆழ்வான் மடியிலே திருமுடியும் தம் திருமகளான அத்துழாய் மடியிலே திருவடிகளுமாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருளி ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்யானித்துக் கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். பின்பு ஸ்ரீ பராந்தகபுரமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் நின்றும் வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துத் திருப்பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் ஊரிலேயிருத்தித் திருக்கண் வேதனை தீருமாறு சில காலம் உபசரித்துப் பிறகு திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலே கொண்டு சேர்த்தார்கள். தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்த எம்பெருமானாரைப் பிரிந்து அங்கே வாழகில்லாமல் கோயில் வாஸத்தைவிட்டிட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலையில் வாஸத்தை விரும்பி பயணகதியாகப் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். வழியிடையே எழுந்தருளும்போது தம்முடைய மனத்துயரங்கள் நினைவுக்கு வாராதிருக்கும்படி எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை நினைந்து நெஞ்சு கனிந்திருக்கக் கருதி ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம் அதிமாநுஷஸ்தவம் என்ற அற்புதமான இரண்டு ஸ்தோத்ரங்களை யருளிச் செய்துகொண்டே திருமாலிருஞ் சோலைக்கெழுந்தருளி அங்கே பல வாண்டுகளெழுந்தருளியிருந்து ஸுந்தரபாஹுஸ்தவமும் அருளிச்செய்தார். அவ்வளவிலே அந்த மஹாபாதகியான சோழன் கழுத்திலே புண்ணாகிப் புழுத்து மாண்டானென்ற செய்தி கேள்விப்பட்டு ஆழ்வான் அழகர் ஸன்னிதியிலே விடைபெற்று மீண்டும் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

எம்பெருமானார் மேல்நாட்டில் நின்று கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆழ்வானை உசாவுதல்

சோழனுடைய உபப்லவங்களுக்கு அஞ்சி மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானார், கோயிலில் நின்றும் அங்கு வந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவராலே சோழராஜ ஸதஸ்ஸில் ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் நேர்ந்த ஆபத்தைக் கேள்விப்பட்டுச் சாலவும் திருவுள்ளம் நொந்து ஆழ்வானாகிலும் உயிர்வாழ்ந்திருக்கப் பெற்றோமே என்று திருவுள்ளம் தேறி, அப்போது தம்மிடத்தில் கைங்கரியம் செய்துகொண்டிருந்த மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டானை 'மிகவும் விரைவாகக் கோயிலுக்குச் சென்று ஆழ்வானையும் ஆராய்ந்து அங்குள்ள விசேஷங்களையும் அறிந்து வாரும்' என்று நியமித்தருள, அவரும் மிக விரைந்து கோயிலுக்கு வந்து சோழன் புழுத்து மாண்ட செய்தியுட்பட எல்லாவற்றையும் ஆழ்வான் ஸன்னிதியிலே அறிந்து கொண்டு மீண்டு திருநாராயணபுரம் போய் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே இவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அது கேட்டு அவர் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு உடனே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக் கெழுந்தருளி முதலிகளுடன் ஆழ்வான், திருமாளிகைக்கெழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிவாரத்திலே வேரற்ற மரம்போலே விழுந்து ஸேவித்துத் திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை யெடுத்தணைத்துக் கொண்டு சோக வேகத்தாலே ஒரு வார்த்தையும் அருளிச் செய்யமாட்டாமல் உள்ளெலாமுருகிக் குரல் தழுதழுத்து 'வாரீர் ஆழ்வான்! இத்தர்சநத்துக்கு த்ருஷ்டிபூதரான உமக்கு இப்படி கண்போவதே! இது என்னுடைய தீவினையின் பயனன்றோ?' என்றிப்படி பலவாறாக அருளிச்செய்து ஆழ்வானைத் தேற்றி, பண்டுபோலே திருவரங்கச்செல்வத்தை வளர்த்துக் கொண்டு வந்தார்.

திருமலையப்பனுக்குத் திருவாழி திருச்சங்கு அளித்தது

பண்டொரு காலத்தில் திருவேங்கடமுடையான் தன் பக்கல் பரமபக்த சிகாமணியாயிருந்த தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கு ஒரு காரணார்த்தமாகத் தன் திருவாழி திருச்சங்குகளைத் தந்தருளி, இப்படி ஆச்ரித பக்ஷபாதத்தாலே தனது திவ்யாயுதங்களையும் தந்து உபசரிக்கும் ஔதார்யகுணம் உலகில் பரவுவதற்காகச் சிறிதுகாலம் ஸுதர்சந பாஞ்சஜந்ய சூந்யனாகவே இருந்திட்டான். அக்காலம் கலியின் கொடுமையால் வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் குலைந்து தேவாலயங்களும் சீர்கெட்டுப் பாஷண்டிகள் தலையெடுக்கும் காலமாயிருந்தது. திருமலையில் அர்ச்சகர்களாயிருந்த வைகாநஸர்கள் எம்பெருமானுக்கு முறைப்படி உபசாரங்கள் பண்ணாமல் அச்ரத்தை காட்டியிருந்த காரணத்தினால் தேசாதிபதியான யாதவராஜனால் அடிக்கடி தண்டிக்கப்பட்டு அங்கு வாழகில்லாமல் வெளிநாடு சென்றனர்; வ்ருத்தர்களாயிருந்த அர்ச்சகர்கள் இங்ஙனம் ஒருவரொருவராக வெளியேற, ப்ரபலர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இங்கு இலராக, விரல் நுழைக்க இடம் தேடிக்கொண்டிருந்த சைவர்கள் சிலர் இதுவே நல்ல சமயமென்று கொண்டு அந்த யாதவமன்னன் பக்கல்சென்று அவனுடைய ப்ரீதியைச் சிறிது சிறிதாக ஸம்பாதித்து ஒருநாள் அவனிடம் சொன்னார்கள். திருமலையில் ஸ்வாமி

புஷ்கரிணியின் தென்கரையில் திகழும் தேவன் முருகக் கடவுள்தான்; அவர்க்குக் குமாரசாமியென்றும் பெயர் வழங்குவதுண்டாகையால் அந்த நாமைகதேசத்தையிட்டு ஸ்வாமி புஷ்கரிணியென்று அத்தடாகம் வழங்கப்பெற்றது, ஸ்ரீ வேங்கடாசல மாஹாத்மியம் கூறவந்த வாமந புராணப்பகுதியில் இரண்டாவது அத்யாயத்தில் ஸுப்ரஹ்மண்யன் வேங்கடமலையில் ஒரு குளத்தின் கரையில் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தானென்று சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும் அப்பெருமாள் முருகக்கடவுளே. அவர்க்கு அஸாதாரண ஆயுதங்களான பாசமும் அங்குசமும் தவநிலைக்கு உரியவை யல்லாமையால் தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் பல ஹேதுக்களாலும் அம்மலை சைவ க்ஷேத்ரமேயாம். இப்போது தான் சிறிது காலமாகச் சில வைணவர்கள் கூடிப் புராணார்த்தங்களை மனம் போனபடி சொல்லி அப்பெருமான் விஷ்ணுவேயென்றுரைத்து ராஜாவை வசப்படுத்திக்கொண்டு சில. வைஷ்ணவ விக்ரஹங்களையும் கோவிலில் ஸ்தாபித்து உத்ஸவங்களை நடத்தத் தொடங்கினார்கள். உண்மையில் இது சைவக்ஷேத்ரமாகையால் சைவ விதிப்படி இனி இக்கோவிற்காரியங்கள் நடைபெறுமாறு மஹாப்ரபு செங்கோல் செலுத்தவேணும் - என்றார்கள்.

இதைக்கேட்ட அவ்வரசன் இந்த சைவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் அநுபவ விருத்தமாயிருக்கின்றதே; ஆராயாமல் நாம் எதையும் ஸாஹஸமாகச் செய்துவிடக்கூடாது; தக்கபடி ஆராய்ச்சி செய்யவேணும் என்றெண்ணியிருந்தான். அக்காலத்தில் அங்கு நிபுணர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் யாருமில்லாமையால் ஸாமாந்யராயிருந்த சிலர் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் மிக்க சிஷ்யஸம்பத்துடனே எழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானார்க்கு இச்செய்தியை அறிவித்தனர். இச்செய்தியையறிந்த உடையவர் கடுநடையாகத் திருப்பதிக்கெழுந்தருளி ஸம்ஶயாக்ராந்தனாயிருந்த அரசனை நோக்கி, "சைவர்களால் உனது நெஞ்சில் உண்டாக்கப்பட்ட ஶங்காகளங்கத்தை நீக்கி உன்னைத் தெளிவிப்பதற்காகவே நெடுந்தூரத்தில் நின்றும் இங்கே வந்தோம்; உனக்குப் பரிபூர்ண த்ருப்தி உண்டாகும்படி யாம் தெளிவாகச் சொல்லவல்லோம்; கேளாய் கொற்றவனே!" என்று தொடங்கினவாறே அவ்வரசன், முன்பு கொக்கரித்த சைவர்களையும் வரவழைத்துப் பெரிய ஸபையாக்கி சைவ வைஷ்ணவர்களுக்கு வாதயுத்தம் நடக்குமாறு நியமித்துத் தான் தடஸ்தனாயிருக்க, வெகுகாலம்வரை வாதப்போர் நடந்ததில் சைவர்களுடைய துர்வாதங்களை யெல்லாம் எம்பெருமானார் ப்ராமாணிகமாகக் கண்டித்து வெற்றிபெற்று விளங்கினார். (இந்த வாதப்ரதிவாதங்களின் விவரணம் **திருமலையனந்தாழ்வான்** பணித்த **ஸ்ரீ வேங்கடாசல இதிஹாஸ மாலை**யில் அறுபத்தைந்து பக்கம் நிறையப் பெரிய வாக்யார்த்த ஸரணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; அங்கே கண்டு கொள்வது.) எம்பெருமானாருடைய அற்புதமான உபபாதங்களைக்கேட்ட மன்னவன் கலக்கம் நீங்கி மிக்க தெளிவுபெற்று, திருவேங்கடமலை விஷ்ணுக்ஷேத்ரமேயென்றும் அங்குள்ள பெருமான் திருமாலேயென்றும் அறுதியிட்டு "இந்த ஸ்ரீராமாநுஜர் ஸாமாந்ய புருஷரல்லர்; அவதார புருஷரேயாவர்; இவர் மனம் வைத்தால் அதிமாநுஷமான காரியங்களையும் செய்து ஸர்வஜனங்களுக்கும் திண்ணிய நம்பிக்கை உண்டாகும்படி செய்யவும் வல்லர்; அங்ஙன் செய்ய இவரை வேண்டிக்கொள்வோம்" என்றெண்ணி, ஸ்வாமிந்! யோகீச்வரரே!!

தேவரீர் நிரூபித்துக்காட்டிய சாஸ்த்ரார்த்தங்களைக் கேட்டுப்பரமாநந்தமடைந்தேன்; திருமாலே திருமலைக்கு இறைவர் என்று நன்கு துணிந்தேன்; ஸம்சயலேசமுமின்றிச் சிக்கனத் தெளிவுபெற்றேன்; ஆயினும், மஹா புருஷராயும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதராயுமிராநின்ற தேவரீர், பண்டிதரோடு பாமரரோடு வாசியற எல்லாரும் தெளியுமாறு ஸமாதாநோபாயம் ஏதாவது செய்தருளக்கூடுமேல் நன்று என்று கைகூப்பி விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைக்கேட்ட எம்பெருமானார் புராணப் பொருள்களைப் பலவாறாக எடுத்து உபந்யஸித்துக் காட்டினவளவிலும் இவ்வரசனுடைய மனம் பரிபூர்ண த்ருப்தியை அடையவில்லை போலும்; அதிமாநுஷமானதொரு கார்யம்செய்து காட்டவேணுமென்கிறான்; ஆயிடுக; இங்ஙனே செய்வோம்; - ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் பதினோராவது அத்யாயத்தில் எம்பெருமான்தானே சோதிவாய் திறந்து ப்ரதிஜ்ஞை செய்தருளியிருக்கிறபடியே கலியுகத்தில் விமான மண்டபாதிகளைப்போல் சங்கு சக்கரங்களையும் பக்தர்கள் செய்து ஸமர்ப்பித்தால் ஸ்வீகரித்தே தீருவனாதலால், நாம் செய்து ஸமர்ப்பிக்கும் திவ்யாயுதங்களையும் எம்பெருமான் ஸ்வீகரிக்கக்கூடும்; ப்ரார்த்தித்தாகிலும் ஸ்வீகரிக்கச் செய்திடுவோம்; இல்லையேல் மஹத்தான அநர்த்தம் நேரிடும் போலிருக்கிறதே! இவ்வரிய செயலினால்தான் அனைவரும் விச்வஸிக்கவேணும் என்று திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து, அப்படியே செய்திடுவதென்று அறுதியிட்டு, மன்னவனை நோக்கி, நான் எம்பெருமானுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நங்களான திருவாழி திருச்சங்குகளைச் செய்வித்துக் கொணர்ந்து பகவத் ஸந்நிதியிலே வைத்திடுகிறேன்; இந்த சைவர்கள் தாமும் தங்கள் தெய்வத்துக்குரிய பாசம் அங்குசம் முதலிய ஆயுதங்களைச் செய்வித்துக் கொணர்ந்து வைத்திடுக; எந்த ஆயுதங்களை எம்பெருமான் எடுத்து அணிந்து கொள்கிறானோ பார்ப்போம் என்றருளிச் செய்தார்.

இதைக்கேட்ட அரசன் மகிழ்ச்சிகொண்டு 'இப்படியாகில் இது சிறந்த உபாயமே; பிறகு ஒருவர்க்கும் ஆக்ஷேபம் இருக்க ப்ரஸக்தியில்லையன்றோ; நல்லது; அப்படியே இரு வகுப்பினரும் செய்யக்கடவது' என்று சொல்ல; உபயவாதிகளும் தங்கள் தங்கள் தெய்வத்தின் அஸாதாரண ஆயுதங்களைச் செய்வித்துக் கொணர்ந்து ஒருநாள் அவ்வரசனுடனே திருமலைக்குவந்து இரவில் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸந்நிதி கர்ப்பக்ருஹத்தினுள்ளே அவற்றை வைத்துவிட்டுக் கதவுகளைப் பூட்டி மன்னவன் கையால் அரக்கிலச்சினை செய்வித்துக் காலையளவும் கோவிலைச் சுற்றிக் காவலிருந்துகொண்டு தங்களுக்கே வெற்றியுண்டாம்படி தங்கள் தங்கள் தெய்வத்தைச் சிந்தைசெய்து கொண்டிருந்தனர்.

எம்பெருமானார் தமது யோகமஹிமையினால் உள்ளேபுக்கு எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்ரித்து "பரமபுருஷ! முன்பு நீ வாயோலைசெய்து கொடுத்த ப்ரதிஜ்ஞையின் படியே உனது அஸாதாரணசிஹ்நங்களைப் பேணி அணிந்துகொண்டு அடியோங்களைக் காத்தருளவேணும்" என்று பிரார்த்தித்து அப்படியே திருவாழி திருச்சங்குகளை அணிந்து கொள்வித்து க்ருதக்ருத்யராயினர். பிறகு பொழுது விடிந்தவாறே யாதவ மன்னவன் நித்யாநுஷ்டாநங்களை முடித்துக் கொண்டு உபயவாதிகளுடனும் ஸந்நிதிக்குச் சென்று திருக்காப்பு நீக்குவித்துப் பெருமானை ஸேவிக்குமளவில் பாச அங்குசாதி ஆயுதங்களை

அப்பால் தள்ளிவிட்டுத் திருவாழி திருச்சங்குகளையணிந்து கொண்டு பரமபோக்யமாக ஸேவை ஸாதிக்கக்கண்டு மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு எம்பெருமானார் பக்கல் அளவுகடந்த ப்ரதிபத்தியை வஹித்து அவரையே சரணமடைந்து க்ருதார்த்தனாகி, குத்ஸிதவாதம் பண்ணிக்கொக்கரித்துக் கிடந்த சைவர்களையும் த்ருணீகரித்து ராஜ்யத்தில் நின்றும் துரத்திவிட்டு இனிது வாழ்ந்தான்.

எம்பெருமானாரும் சிறப்புடனே சிஷ்ய வர்க்கங்களுடன் தென்னரங்கம் சென்று சேர்ந்து *வையம் மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே* என்கிறபடியே நித்யவிபூதிச் செல்வத்தையும் இங்கிருந்தே ஆண்டுகொண்டு "தமிழ் மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்" என்றபடியே அருளிச் செயல்களைப் பல வகைகளாலும் வளர்த்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளா நின்றார்.

நிகமனம்

எம்பெருமான் வைபவம் போலே எம்பெருமானார் வைபவமும் பேசியும் எழுதியும் தலைக்கட்ட வொண்ணாதது, அன்பர்கள் அநுதினமும் அநுஸந்திக்கப் பரங்காக இது சுருக்கமாக வரைந்தபடி. **ஸ்வாமியருளிச் செய்த திவ்ய க்ரந்தங்கள் நவநிதிகள் போலவும் நவரத்னங்கள் போலவும் ஒன்பதாம்; ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம், சரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்ககத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம், நித்யம்** - என்பவை.

ஸ்வாமியின் பெருமைகளில் ஸாரமானவற்றை யெடுத்துரைத்துத் திருவரங்கத்தமுதனார் பணித்த **இராமாநுச நூற்றந்தாதி** "ப்ரபந்ந காயத்ரி"யென்று அன்று தொட்டே ப்ரஸித்தி பெற்றிருப்பதனால் அதை நாடோறும் அநுஸந்திப்பதே நமக்குற்ற பெருஞ்செல்வம்.

சித்திரை மாதச்சஞ்சிகையாதலால் எம்பெருமானார் வைபவம் இங்ஙனே வெளியிடலாயிற்று.

(ஸ்ரீமதுபயவே. மஹாவித்வான் பெருமாள் கோயில் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி தம் "ஸ்ரீராமாநுஜன்" மாத இதழ் – 20 / விக்ருதி வருஷம் சித்திரை மாதம் (10.05.1950ல்) எழுதியருளி வெளியிட்டது)

ஸ்ரீ:

தாடீபஞ்சகம்

ஸ்ரீகாஞ்சீ மஹாவித்வான் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி இயற்றியருளிய உரையுடன்

அவதாரிகை

ஐந்து ஶ்லோகங்கள் கொண்ட இந்த ஸ்துதி கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்த தென்பர் சிலர்; ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலான ஐவர் (ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு ஶ்லோகமாக) அருளிச்செய்த ஸ்துதியிது என்பர் வேறுசிலர். உண்மை எதுவாயினும் கர்ணாம்ருதமாக அமைந்த இந்த ஸ்தோத்ரம் பக்தர்களுக்கு நெடுங்காலமாக நித்யாநுஸந்தானத்தில் வந்திருப்பதால் இதன் பொருள் விவரிக்கப்படுகிறதிங்கு. எம்பெருமானாருடைய வெற்றிச் செல்வத்தைப் பேசுகின்ற ஐந்து ஶ்லோகங்கள் கொண்ட இந்த ஸ்துதிக்கு **தாடீபஞ்சக** மென்கிற திருநாமம் மிகப் பொருத்தமானது.

பாஷண்ட த்ருமஷண்ட தாவதஹநச் சார்வாக ஶைலாஶநி:
பௌத்தத்வாந்த நிராஸ வாஸரபதிர் ஜைநேப கண்டீரவ:|
மாயாவாதி புஜங்க பங்க கருடஸ் த்ரைவித்ய சூடாமணி:
ஸ்ரீரங்கேஶ ஜயத்வஜோ விஜயதே ராமாநுஜோயம் முநி: .... (1)

பத அந்வயம்

பாஷண்ட த்ருமஷண்ட தாவதஹந: சார்வாக ஶைல அஶநி: பௌத்த த்வாந்த நிராஸ வாஸரபதி: ஜைந இப கண்டீரவ: மாயாவாதி புஜங்க பங்க கருட: த்ரைவித்ய சூடாமணி; ஸ்ரீரங்கேஶ ஜயத்வஜ: அயம் ராமாநுஜ: முநி: விஜயதே.

பொழிப்புரை:

பாஷண்டர்களாகிற வ்ருக்ஷஸமூஹங்களுக்குக் காட்டுத்தீப்போன்றவரும், சார்வாக மதஸ்தர்களாகிற மலைகளுக்கு இடிபோன்றவரும், பௌத்தர்களாகிற இருளுக்கு இரவிபோன்றவரும், ஜைநர்களாகிற யானைகளுக்குச் சிங்கம்போன்றவரும், மாயாவாதிகளாகிற ஸர்ப்பங்களுக்குக் கருடன்போன்றவரும், பரமவைதிகர்களுக்குச் சிரோமணியானவரும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸர்வாதிசயங்களையும் சேமித்தருளினவருமான இந்த ஸ்ரீராமாநுஜமுனிவர் ஸர்வோத்கர்ஷசாலியாக விளங்குகின்றார்.

விளக்கவுரை:

பாஷண்ட த்ருமஷண்ட தாவதஹந:) ஸ்ரீராமாநுஜ முநிக்கு ஏழு விசேஷணங்கள் இடப்படுகின்றனவிதில். ***அறுசமயச் செடியதனை யடியறுத்தான் வாழியே* என்றும் *நாட்டிய நீசச்சமயங்கள் மாண்டன* என்றும்* தற்கச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும் தாழ்சடையோன் சொல்கற்ற சோம்பரும் சூனியவாதரும்**

நான்மறையும் நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீணிலத்தே பொற்கற்பகம் எம்மிராமானுசமுனி போந்தபின்னே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல துர்மதங்களையும் வேரோடு களைந்தொழித்தவர் என்கிற பெருமை இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. பரம நாஸ்திகர்கள் பாஷண்டரெனப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பேர்க்கவும் பேராதபடி வேரூன்றிக்கிடந்தார்கள்; அன்னவர்களுக்கு ஸ்வாமிதாம் காட்டுத் தீப்போன்றவரென்கிறது முதல்விசேஷணத்தினால். காட்டுத்தீ கதுவினால் எப்படிப்பட்ட மரங்களும் ஒருநொடிப்பொழுதில் எப்படி அவிந்தொழியுமோ; அப்படியே அவர்களையெல்லாம் அவலீலையாகத் தொலைத்தவர் என்றதாயிற்று.

(சார்வாக ஶைலாஶநி:) கீழே பாஷண்டர்களென்று ஸாமாந்யஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டவர்கள் இனி விசேஷஶப்தங்களாலே விவரிக்கப்படுகிறார்கள். சார்வாகர், பௌத்தர், ஜைநர், மாயாவாதிகள் என்று இங்கே விஶிஷ்ய எடுத்துக்கூறப்படுமவர்கள், முதலிலே பாஷண்டர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களின் விவரண பூதர்களென்னவுமாம் சார்வாகாதிகளைப்போலே பாஷண்டர்கள் தனிப்பட்ட வகுப்பினர் என்னவுமாம். "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிறபடியே கண்ணால் கண்டதொன்றே ப்ரமாணமென்கிற சார்வாகமதஸ்தர்களாகிற மலைகளுக்கு அஶநிபோன்றவர் ஸ்வாமி. வேறொன்றாலும் மாய்க்கமுடியாத மலைகளும் அஶநியினால் க்ஷணேந மாய்ந்து போமிறே. முற்காலத்தில் இந்திரன் அசநியினால் மலைகளையெல்லாம் அறுத்தொழித்தானென்பதுண்டே.

(பௌத்தத்வாந்த நிராஸ வாஸரபதி:) பௌத்தர்களாகிற இருளுக்குக் கதிரவன் போன்றவர் ஸ்வாமி! *கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணைந்தான்* என்றவாறே *கனவிருளகன்றது* என்னவேண்டியதன்றோ. ஸூர்யோதயமானவாறே இருள்களெல்லாம் சிதைந்தோடுமாபோலே ஸ்வாமி திருவவதரித்தவன்றே பௌத்தமதம் தொலைந்தொழிந்தது என்க.

(ஜைநேப கண்டீரவ:) ஜைநர்களாகிற மதயானைகளை மாய்ப்பதில் சீரியசிங்கமொத்தவர் ஸ்வாமி. சிங்கம் வாழ்கிற காட்டிலே யானைகள் தலைகாட்டமாட்டா தாப்போலே ஸ்வாமி ஸஞ்சரித்தருளுமிடத்தே ஜைநர்கள் தலைகாட்டமாட்டாதே பதுங்கிக்கிடந்தனர் என்றவாறு. ***வலிமிக்க சீயமிராமாநுசன்***என்றார் அமுதனாரும்.

(மாயாவாதி புஜங்கபங்க கருட:) *த்ருஶ்யம் மித்த்யா த்ருஷ்டிகர்த்தா ச மித்த்யா தோஷோ மித்த்யா* என்றும் "ப்ரபஞ்சமெல்லாம் மாயாவிலஸிதம்" என்றும் சொல்லித் திரிகிற மாயாவாதிகளாகிற ஸர்ப்பங்களைப் பங்கம் செய்யும் விஷயத்தில் கருடனையொத்தவர் ஸ்வாமி. கருத்மானுடைய நிழல்பட்டாலும் அரவங்கள் மாய்ந்து போமாப்போலே ஸ்வாமியின் நிழல்பட்டாலும் மடிந்துபோவர்கள் மாயாவாதிகள் என்றபடி.

(த்ரைவித்ய சூடாமணி:) ருக்யஜுஸ் ஸாமங்களாகிற மூன்று வேதங்களையும் பரம ப்ரமாணமாகக் கொண்டு அவற்றிலே போதுபோக்குமவர்கள் த்ரைவித்யர்கள்

எனப்படுவோர்கள்; அப்படிப்பட்ட பரமைகாந்திகளுக்கு சிரோபூஷணமாக விளங்குமவர் ஸ்வாமி. பரம வைதிகர்கள் குலாவும் பெருமானென்கை.

(ஸ்ரீரங்கேஶ ஜயத்வஜ:) *தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றுந் திருத்திவைத்தான் வாழியே* என்றும் *மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடு நாள்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயை அனுதினம் அபிவ்ருத்தமாகச் சேமித்தருளின மஹாநுபாவராகையாலே ஸ்ரீ ரங்கேஶ ஜயத்வஜ மென்று விருதுசாத்தப் பெற்றவர் ஸ்வாமி. ஆக இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த எம்பெருமானார் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக வாழ்ந்தருளா நின்றார் என்றதாயிற்று. .... (1)

பாஷண்ட ஷண்ட கிரிகண்டந வஜ்ரதண்டா:
ப்ரச்சந்நபௌத்த மகராலய மந்ததண்டா: ।
வேதாந்த ஸாரஸுகதர்ஶந தீபதண்டா:
ராமாநுஜஸ்ய விலஸந்தி முநேஸ் த்ரிதண்டா: ॥ (2)

பதஅந்வயம்

பாஷண்ட ஷண்ட கிரிகண்டந வஜ்ர தண்டா:, ப்ரச்சந்ந பௌத்த மகராலய மந்ததண்டா:, வேதாந்தஸார ஸுக தர்ஶந தீபதண்டா: ராமாநுஜஸ்ய முநே: த்ரிதண்டா: விலஸந்தி

பொழிப்புரை:

பாஷண்டத் திரள்களாகிற மலைகளைக் கண்டிப்பதில் வஜ்ரதண்டம் போன்றவையும், வைதிகமதஸ்தர்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற ப்ரச்சந்நபௌத்தர்களாகிற கடல்களைக் கலக்குவதற்குரிய மத்துத்தடிகள் போன்றவையும், வேதாந்த ஸாரப் பொருள்களை எளிதாகக் காட்டும் தீபதண்டங்கள் போன்றவையுமான எம்பெருமானாரது த்ரிதண்டங்கள் அழகியவாய் விளங்குகின்றன.

விளக்கவுரை:

இந்த ச்லோகத்தினாலும் அடுத்த ச்லோகத்தினாலும் எம்பெருமானார் முன் கையிலேந்திய முக்கோல்தன்னழகு பேசப்படுகிறது. திருமழிசைப்பிரான் திருச்சந்த விருத்தத்திலே பொழி *சிற்றெயிற்று முற்றல் மூங்கில் மூன்றுதண்ட ரொன்றினர்* என்றருளிச் செய்தபடியே த்ரிதண்டபரிமண்டிதராகவன்றோ ஸ்வாமி தாம் ஸேவை ஸாதித்தது. அந்த த்ரிதண்டத்தின் பெருமை எப்படிப்பட்ட தென்னில்; (பாஷண்ட கிரிகண்டந வஜ்ரதண்டா:) பாஷண்ட ஷண்டங்களாகிற பெருமலைகளைக் கண்டித் தொழிப்பதிலே வஜ்ரதண்டங்கள் போன்றவையாம். எம்பெருமானார் பக்கலிலே சொல்லவேண்டிய பெருமையையே த்ரிதண்டத்தின் மேலேற்றிச் சொல்லுகிறது. இன்னமும் எப்படிப்பட்டவை யென்னில்;

(ப்ரச்சந்ந பௌத்த மகராலய மந்ததண்டா:) சங்கர பாஸ்கர யாதவ பாட்ட ப்ரபாகராதிகள் ப்ரச்சந்ந பௌத்தர்க ளெனப்படுகிறார்கள்;

பௌத்தர்கள் வெளிப்படையாக வேதங்களை அப்ரமாண மென்று பிதற்றிப் போந்தார்கள்; மற்றையோர்கள் அங்ஙனன்றிக்கே வேதங்களை ப்ரமாணமாக இசைந்துவைத்தும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களின் உண்மைஸ்வரூப விளக்கத்தில் மாழாந்தொழிந்தார்களாதலால் இவர்களையும் ஒருபடி பௌத்தர்களென்றே சொல்லலாமென்று, "அவர்கள் ப்ரகாச பௌத்தர்கள், இவர்கள் ப்ரச்சந்ந பௌத்தர்கள்" என்று பெரியார் வழங்கிவந்தனர். ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில்* பாஸ்கர யாதவப்ரகாஶௌ* என்று தொடங்கிச் சொன்ன ச்லோகம் இங்கே அநுஸந்தேயம். அப்படிப்பட்ட *மயோபாதிவிகார ஸங்கரகதாகோலாஹலிகளாகிற கடலைக் கலக்குவதற்கு மத்துத்தடி போன்றதாம், ஸ்வாமியின் த்ரிதண்டம். த்ரிதண்டதாரியான ஸ்வாமி ப்ரச்சந்ந பௌத்தர்களையெல்லாம் பாற்றியருளினர் என்றவாறு.

(வேதாந்தஸார ஸூக்தர்ஶந தீபதண்டா:) த்ரிதண்டம் இன்னமும் எப்படிப்பட்ட தென்னில்; வேதாந்த விழுப்பொருள்களானவை இவ்விருள் தருமாஞாலத்தவர்க்குப் புலப்படாதபடிகிடக்க, அவற்றை எளிதாகவும் ஸூவ்யக்தமாகவும் காண்பதற்கு ஏற்றப்பட்ட தீபதண்டங்களோ இவை என்னும்படியாகவுள்ளன. த்ரிதண்ட தாரியான நம் ஸ்வாமி யொருவரே வேதாந்த தத்வார்த்தங்களையெல்லாம் உள்ளவாறு கண்டு வெளியிட்டருளினர் என்றதாயிற்று. *நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது* என்ற அமுதனார் பாசுரம் இங்கு அநுஸந்தேயம். ஆக இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானார் த்ரிதண்டம் "ஐயங்கோலுமொருகோலும் நீர்க்கோலம்போல்" என்று பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பணித்தபடியே பஞ்சபாணனுடைய ஆஜ்ஞையையும் ஏகதண்டிகளுடைய ஆரவாரத்தையுமொழித்துச் செங்கோல் செலுத்தி விளங்கா நின்றது என்றதாயிற்று. .... (2)

சாரித்ரோத்தார தண்டம் சதுரநயபதாலங்க்ரியா கேது தண்டம்
ஸத்வித்யாதீபதண்டம் ஸகலகலிகதா ஸம்ஹ்ருதே: காலதண்டம் ।
த்ரய்யந்தாலம்பதண்டம் த்ரிபுவந விஜயச்சத்ர ஸௌவர்ணதண்டம்
தத்தே ராமாநுஜார்ய: ப்ரதிகதக ஶிரோவஜ்ரதண்டம் த்ரிதண்டம் ॥ ... (3)

பதஅந்வயம்

சாரித்ர உத்தார தண்டம், சதுரநய பத அலங்க்ரியா கேது தண்டம், ஸத்வித்யா தீபதண்டம்: ஸகல கலிகதா ஸம்ஹ்ருதே: காலதண்டம், த்ரய்யந்த ஆலம்பதண்டம், த்ரிபுவந விஜயச்சத்ர ஸௌவர்ண தண்டம் ப்ரதிகதகஶிரோ வஜ்ரதண்டம் த்ரி தண்டம் ராமாநுஜார்ய: தத்தே

பொழிப்புரை:

நன்னடத்தைகளை உத்தாரம் செய்யவல்ல வேத்ரதண்டம் போன்றதும், நல்ல நீதிமார்க்கத்தை அலங்கரிக்கவல்ல த்வஜதண்டம் போன்றதும், ஸத்வித்யா முதலான வேதாந்த வித்யைகளை நன்கு காண்பதற்குரிய தீபதண்டம் போன்றதும், ஸகலவித கலிகோலாஹலங்களையும் ஸம்ஹரிப்பதற்குரிய யமதண்டம் போன்றதும், தளர்ந்த

வேதங்களுக்குக் கைப்பிடி கொடுக்கவல்ல தடிபோன்றதும், மூவுலகங்களையும் வென்று தாங்குகின்ற கொற்றக்குடைக்கு ஸ்வர்ண தண்டம் போன்றதும், ப்ரதிவாதிகளின் தலைமேல் விழும் வஜ்ரதண்டம் போன்றதுமான திவ்ய த்ரிதண்டத்தை ஸ்வாமிதாம் திருக்கையில் ஏந்தியுள்ளார்.

விளக்கவுரை:

இந்த ச்லோகமும் த்ரிதண்டத்தின் பெருமைகூறுவது. உல்லேகாலங்காரரீதியில் பணிக்கிறபடி. (ராமாநுஜார்ய: த்ரிதண்டம் தத்தே) எம்பெருமானார் "முக்கோல் பிடித்தமுனி" யென்று உலகம்போற்ற த்ரிதண்டத்தை திருக்கையிலேந்தி விளங்குகின்றார்; அந்த த்ரிதண்டமெப்படிப்பட்ட தென்னில்; (சாரித்ரோத்தாரதண்டம்) நல்ல அனுஷ்டானங்களைப் பயில்விப்பதற்குக் கையிலேந்திய வேத்ரதண்டமோ இது! என்னலாயிருந்தது. உலகில் உபாத்யாயர்கள் சிஷ்யர்களுக்கு ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களை சிக்ஷிப்பதற்குக் கையிலே வேத்ரதண்டத்தை வைத்திருப்பதுண்டே.

(சதுரநயபதாலங்க்ரியா கேது தண்டம்) உபயமீமாம்ஸைகளிலும் பலபல நியாயங்கள் தேறியிருப்பதுண்டே; அவற்றை இதரர்கள் பாழ்படுத்திப் போந்தனர்; அப்படியன்றிக்கே ஸ்வாமி அந்த நியாயங்களையெல்லாம் சிறிதும் நிலைகுலையாமே ஸு"ரக்ஷிதமாக்கியருளினராதலால் அப்படிப்பட்ட ந்யாயமார்க்கங்களை யலங்கரிப்பதற்கு நாட்டியிட்ட த்வஜதண்டமோ இது! என்னலாயிருந்தது. இத்தால் ஸ்வாமி ந்யாய மார்க்கப்ரதிஷ்டாபகர் என்றதாகும்.

(ஸத்வித்யா தீபதண்டம்) வேதாந்தத்தில் ஸத்வித்யா, அக்ஷிவித்யா, வைச்வாநர வித்யா, உபகோஸலவித்யா என்று பலவித்யைகள் ஓதப்படுகின்றன; அவற்றுக்குத் தீபதண்ட மென்னலாம்படியுள்ளது. ஸ்வாமி அந்த வித்யைகளையெல்லாம் ப்ரகாசிப்பித்தருளினவர் என்றவாறு. அன்றிக்கே, ஸத்வித்யா என்று மிகவுயர்ந்த வித்யையான உபநிஷத்தைச் சொன்னதாகவுமாம். *ஸா வித்யா யா விமுக்தயே× என்கிற பிரமாணப்படியே மோக்ஷஸாதனமான வித்யைதானே ஸத்வித்யை.

(ஸகலகலிகதாஸம்ஹ்ருதே: காலதண்டம்) *கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளுங் கலியிருளே மிடைதரு காலத்திலே மிக்கநான்மறையின் சுடரொளியால் அவ்விருளைத் துரந்தவர் ஸ்வாமியேயன்றோ. *கலியுங்கெடுங் கண்டு கொண்மின்* என்றவிடத்து ஐதிஹ்யமுங் காண்க. கலிகோலாஹலங்க ளெல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பதில் காலதண்டம் போன்றதாம். ஸம்ஹ்ருதே: என்றும் பாடமுண்டு.

(த்ரய்யந்த ஆலம்பதண்டம்) *பிபேதி அல்பச்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி* என்கிறபடியே அபார்த்தஞ் சொல்லும் குத்ருஷ்டிகள் விளைத்த கஷ்டங்களினால் தளர்ந்துபோன வேதாந்தபுருஷனுக்குக் கைப்பிடிகொடுத்துக் கஷ்டந் தீர்க்கும் தண்டமோவிது! என்னலாம்படியுள்ளது.

(த்ரிபுவநவிஜயச் சத்ர ஸௌவர்ணதண்டம்) மூவுலகங்களையும் திருவடிக்கீழ்ப்படுத்தி வெற்றிகொண்டமைக் கீடாகத் தாங்கிநிற்கும் கொற்றக்குடைக்கு

இட்ட மணிக்காம்பு போன்றது. (ப்ரதிகதகஶிரோவஜ்ரதண்டம்) எதிர்வாதம் புரியும் துர்வாதிகளின் தலைகளைத் தகர்க்கும் வஜ்ரதண்டம்போன்றது. ஆக இப்புடைகளிலே உல்லேகிக்கும் படியமைந்த த்ரிதண்டத்தை எம்பெருமானார் ஏந்திநின்று திவ்யஸேவை தந்தருளா நின்றாரென்றதாயிற்று .... (3)

த்ரய்யா மாங்கல்யஸூத்ரம் த்ரியுகபதயுகாரோஹணாலம்பஸூத்ரம்
ஸத்வித்யாதீபஸூத்ரம் ஸகலகலிகதாஸம்ஹ்ருதே: காலஸூத்ரம் |
ப்ரஜ்ஞாஸூத்ரம் புதாநாம் ப்ரஶமதநமந: பத்மிநீ நாளஸூத்ரம்
ரக்ஷாஸூத்ரம் முநீநாம் ஜயதி யதிபதேர் வக்ஷஸி ப்ரஹ்மஸூத்ரம். || ... (4)

பதஅந்வயம்

த்ரய்யா: மாங்கல்ய ஸூத்ரம், த்ரி யுக பதயுக ஆரோஹண ஆலம்ப ஸூத்ரம், ஸத்வித்யாதீபஸூத்ரம், ஸகலகலிகதா ஸம்ஹ்ருதே: கால ஸூத்ரம், புதாநாம் ப்ரஜ்ஞாஸூத்ரம், ப்ரஶமதநமந: பத்மிநீ நாள ஸூத்ரம், முநீநாம் ரக்ஷாஸூத்ரம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் யதிபதே: வக்ஷஸி ஜயதி

பொழிப்புரை:

வேதமாதுக்கு மங்கள ஸூத்ரம் போன்றதும், ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான பகவானுடைய அடியிணையைச் சென்று கிட்டுவதற்கான அவலம்ப ஸூத்ரம் போன்றதும், உபநிஷத்தாகிற திருவிளக்கு எரிவதற்கான திரிநூல் போன்றதும், ஸகல கலிகோலாஹலங்களையும் மாய்ப்பதற்கான காலபாசம் போன்றதும், பண்டிதர்களுடைய மேதையை வளர்க்கும் மீமாம்ஸா ஸூத்ரம் போன்றதும் யோகிகளின் உள்ளமாகிற தாமரையோடைக்கு நாள ஸூத்ரம் போன்றதுமான யஜ்ஞஸூத்ரமானது ஸ்வாமியின் திருமார்பிலே திகழாநின்றது.

விளக்கவுரை:

ஸ்வாமியினுடைய திருமார்பிலே திகழும் யஜ்ஞ ஸூத்ரத்தை யநுபவித்துப் பேசுவது இந்தச்லோகம். புறமதங்களிலுள்ள ஸந்ந்யாஸிகள் ஶிகாயஜ்ஞோபவீதங்களை யறுத்தெறிந்து *காணிலு முருப்பொலார்* என்னும் படியாயிருப்பார்கள்; ஸ்வாமி அப்படியன்றிக்கே *உபவீதிநமூர்த்வபுண்ட்ரவந்தம்* என்றும் *விமலோபவீதம்* என்றும் புகழலாம்படி திவ்யபோக்ய ஸேவைஸாதித்தருளுகையாலே அந்த யஜ்ஞோபவீதத்தை நெஞ்சார அனுபவிக்க ப்ராப்தமன்றோ. அந்த யஜ்ஞஸூத்ரம் எங்ஙனே யிரா நின்றதென்னில்; ஸ்வாமிபக்கலுள்ள அதிசயங்களே (கீழே த்ரிதண்டத்தில் ஏறிட்டுச் சொல்லப்பட்டதுபோல) இதில் யஜ்ஞஸூத்ரத்திலேறிட்டுச் சொல்லப்படுகின்றன.

(த்ரய்யா: மாங்கல்ய ஸூத்ரம்) வேதமாதின் கழுத்திலே கட்டின மங்கலஸூத்ரமோ இது! என்னலாயிருந்தது, உலகில் பெண்டிர்க்கு மங்கல ஸூத்ரமில்லாத நிலைமை இரண்டுண்டு; கன்னிகைப்பருவமும் வைதவ்ய நிலையும், கன்னிகையைப் பார்த்துப் பலரும் தங்களையே பர்த்தாவாக அபிமானிப்பர்; விதவையைக் கண்டு இவளுக்கு

பர்த்தா இல்லையென்று நினைப்பார்கள். அப்படியே ஸ்வாமி அவதரிப்பதற்கு முன்னே பல தெய்வங்களைப் பரதத்வமாகப் பேசுவாரும் "தெய்வமேயில்லை, ஜகத்து அநீஶ்வரம்" என்று பேசுவாரும் மலிந்திருந்தார்கள். ஸ்வாமி அவதரித்தபோதே, பெண்டிர் கழுத்தில் மங்கல ஸூத்ரம் ஏறிவிட்டால் "இவர்களுக்கு பர்த்தாவுண்டு, ஒருவனே" என்று திண்ணமாக எண்ண நேருவது போல "ஜகத்து அநீஶ்வரமுமன்று, அநேகேஶ்வரமுமன்று; ஸ்ரீமந்நாராயண னொருவனே ஈஶ்வரன்" என்று நிர்ணயிக்க நேர்ந்தபடியாலே இதையிட்டு த்ரய்யா மாங்கல்ய ஸூத்ரம் என்கிறது.

(த்ரியுகபதயுக ஆரோஹணாலம்பஸூத்ரம்) எம்பெருமானுக்கு த்ரியுகனென்று ஒரு திருநாமமுண்டு. வரதராஜஸ்தவத்தில் "குணைஷ் ஷட்பிஸ் த்வேதை" என்கிற ச்லோகத்திலே அருளிச்செய்தபடியே ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு திருக்குணங்களுடையவன் என்கிற காரணத்தினால் அத்திருநாமமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானுடைய உபய பாதாரவிந்தங்களிலே யேறுவதற்கு ஆலம்பஸூத்ரமோ இது! என்னலாயிருந்தது. மேலேயேறவேண்டுவோர் ஒரு கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு ஏறுவார்களே, அந்தக் கயிறுதானிது என்னலாம் போலும். அன்றிக்கே த்ரியுகயுகபத என்றொருபாடமுண்டு; அப்போது அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்று பொருளாகக்கடவது. த்ரியுகமென்றால் மூவிரண்டு-ஆறு; அதற்கு மேலுள்ள யுகசப்தம் அந்த ஆறை இரட்டிக்கப்பண்ணிற்று; ஈராறு பன்னிரண்டு என்றதாயிற்று. *முக்தோர்ச்சிர் திநபூர்வபக்ஷ* என்கிற ச்லோகப்படிக்கும், *நடைபெறவங்கிப் பகலொளிநாள்* என்கிற பாசுரப்படிக்கும் அர்ச்சிராதிகள் பன்னிரண்டாதலால் த்ரியுகயுகபதமென்று அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கம் சொல்லிற்றாகிறது. அதிலேயேறுவதற்கு ஆலம்பஸூத்ரமென்கையாலே ஸ்வாமியையடிபணிந்தவர்களுக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எளிது என்பது தேறிற்றாகும்.

(ஸத்வித்யாதீபஸூத்ரம்) உயர்ந்த வித்யையான உபநிஷத்துக்களாகிற திருவிளக்குகள் மேன்மேலும் ஜ்வலிப்பதற்கான திரிநூல் என்னலாயிருந்தது. எண்யெயிருந்தாலும்திரியில்லையாகில்விளக்குளரியாதே.(ஸகலகலிகதாஸம்ஹ்ருதே: காலஸூத்ரம்) கலிகோலாஹலங்களெல்லாம் மடிவதற்கு யமபாசம் போன்றது (புதாநாம் ப்ரஜ்ஞாஸூத்ரம்) தம்மடிபணிந்த வித்வான்களுக்கு ப்ரஜ்ஞையை விகஸிப்பிக்கவல்ல ப்ரஹ்மஸூத்ரமோ இது! என்னலாயிருந்தது. முப்புரிநூலும் மார்புமான அழகை ஸேவித்தவாறே அடியார்களுக்கு ப்ரஜ்ஞாவிகாஸ முண்டாகுமென்று கருத்து. ப்ரஜ்ஞா என்றவிடத்தில்- *ஸ்ம்ருதிர் வ்யதீதவிஷயா மதிராகாமிகோசரா, புத்திஸ் தாத்காலிகீ ப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞா த்ரைகாலிகீ மதா* என்பது நினைக்கத்தக்கது.

(ப்ரஶமதநமந:பத்மிநீநாளஸூத்ரம்) சமதமாதி குணங்களையே செல்வமாக வுடையவர்கள் யோகிக ளெனப்படுவர்கள். ஸ்வாமிதிருவடிகளை யாஶ்ரயித்துள்ள எம்பார், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் போல்வார் இங்கு விவக்ஷிதர்கள். அந்த மஹான்களுடைய திருவுள்ளமாகிற தாமரை யோடைக்கு நாளஸூத்ரம்போல் அலங்காரவஹமென்றபடி. தாமரைத்தண்டுகள் விளங்குவது பொய்கைகளுக்கு அலங்காரமிறே. இத்தால் மஹான்கள் திருவுள்ளத்திலே சிந்திக்குமது ஸ்வாமியின்

யஜ்ஞஸூத்ரம் என்றதாயிற்று. (ஶ்ரீநாம் ரக்ஷாஸூத்ரம்) கீழ் ப்ரசமதநர்களாகச் சொல்லப்பட்டவர்களே இங்கு முனிவர்களாகவும் சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களை ரக்ஷித்தருளும் ஸூத்ர மென்னலாம்படியுள்ளது. புறமதத்தவர்களான யதிகள் போலே யஜ்ஞஸூத்ரத்தை அறுத்தெறியாமல் ஸ்வாமி அணிந்து கொண்டிருக்கு மழகைச் சிந்தித்த மாத்திரத்திலே வீடுபெறுவார்களென்றதாயிற்று. ஆக இப்படிப்பட்ட திவ்யயஜ்ஞோபவீதம் ஸ்வாமியின் திருமார்பிலே திகழா நின்றதென்று அநுபவித்துப் பேசினாராயிற்று. .... (4)

பாஷண்டஸாகர மஹாபடபா முகாக்நி:
ஶ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ மூலதாஸ: ।
ஶ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டப மார்க்கதாயீ
ராமாநுஜோ விஜயதே யதிராஜராஜ: ॥ .... (5)

பதஅந்வயம்

பாஷண்டஸாகர மஹாபடபா முகாக்நி:, ஶ்ரீரங்கராஜசரணாம்புஜ மூல தாஸ:, ஶ்ரீவிஷ்ணுலோக மணி மண்டப மார்க்கதாயீ யதிராஜராஜ: ராமாநுஜ: விஜயதே.

பொழிப்புரை:

பாஷண்டர்களாகிற கடலின் கொந்தளிப்பையடக்கும் விஷயத்தில் படபாக்நிபோன்றவரும், ஶ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே பரமபக்தியுக்தரும், ஶ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள திருமாமணி மண்டபத்தைச் சேரும்வழியைத் தந்தருள்பவரும் யதிகளுள் மிகச் சிறந்தவருமான எம்பெருமானார் ஸர்வோத்கர்ஷசாலியாக விளங்கா நின்றார்.

விளக்கவுரை:

பாஷண்டர்களாகிற கடலுக்கு படபாக்நிபோன்றவ ரென்றது-அவர்களுடைய பொங்குதலையடக்கி யொழித்தவ ரென்றபடி. படபா என்று பெண் குதிரைக்குப் பெயர். கடலினிடையிலே ஒரு பெண்குதிரை யிருப்பதாகவும் அதன் முகத்திலே நெருப்பு ஒருகாலும் அவியாதிருப்பதாகவும் மழைநீர் முதலியவற்றால் கடல் பொங்காதபடி அதிகமாய் வருகிறநீரை அது உறிஞ்சிநிற்பதாகவும், அதுவே பிரளயகாலத்துக் கடலினின்று வெளிப்பட்டு உலகங்களை எரித்து அழிப்பதாகவும் புராணங்கள் கூறும். *தென்னரங்கன் கழல் சென்னிவைத்து நீசச்சமயங்களை நீக்கி, அடியார்க்கு உஜ்ஜீவநோபாயம் காட்டியருளா நின்ற எம்பெருமானார் ஸகலவைபவங்களும் பொலிய வாழ்ந்தருளா நின்றாரென்றதாயிற்று. .... (5)

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
ஶ்ரீ காஞ்சீ மஹாவித்வான் பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி இயற்றிய தாடீபஞ்சகவுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

திருமலை அனந்தாழ்வான்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ராமாநுஜ சதுஃ ஶ்லோகீ

எம்பெருமானார் பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் நிர்வஹித்தருளா நிற்கையில் *ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்நாம், தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத் தெழில்கொள் சோதி யெந்தை தந்தைதந்தைக்கே* என்கிற பாசுரத்தை வியாக்கியானித்தருளும்போது திருமலையில் நித்யவாஸமாக இருந்து திருமலையப்பனுக்கு நித்ய கைங்கர்யம் செய்ய விருப்பமுடையார் இத்திரளில் யாரேனுமுண்டோ? என்று வினவியருள, ஒருவரும் வாய்திறவாதிருக்க, அனந்தாழ்வானொருவரே யெழுந்து இக்கைங்கர்யத்தை அடியேனுக்கு நியமித்தருள வேணுமென்று பிரார்த்தித்து, அனந்தாண்பிள்ளையென்கிற விருதும்பெற்று உடனே புறப்பட்டுத் திருமலைக்கெழுந்தருளி அங்கே நித்யகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கையில் எம்பெருமானாருடைய விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமே இந்த சதுஶ்ஶ்லோகியை யருளிச்செய்து முப்போதும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்தாரென்று பெரியோர் பணிப்பர்.

கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில், திருநாராயணபுரம் ஆகிய நான்கு திருப்பதிகளிலும் எம்பெருமானாருடைய வெற்றிக்குப் பல்லாண்டு பாடுவன இந்நான்கு ஶ்லோகங்களும்.

அநிஶம் பஜதாமநந்யபாஜாம் சரணாம்போருஹமாதரேண பும்ஸாம் ।
விதரந் நியதம் விபூதிமிஷ்டாம் ஜய ராமாநுஜ ரங்கதாம்நி நித்யம் ॥

பதஅந்வயம்

ஹே ராமாநுஜ சரணாம்போருஹம் ஆதரேண அநிஶம் பஜதாம் அநந்ய பாஜாம் பும்ஸாம் இஷ்டாம் விபூதிம் நியதம் விதரந் ஸந் ரங்கதாம்நி நித்யம் ஜய.

பொழிப்புரை:

எம்பெருமானாரே! (உமது) திருவடித்தாமரையை அன்போடு எப்போதும் ஆஶ்ரயித்திருக்கின்ற அநந்யகதிகளான அடியார்களுக்கு எந்தவிபூதி இஷ்டமோ அந்த விபூதியைத் திண்ணமாக அளித்துக்கொண்டு திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எஞ்ஞான்றும் வாழக்கடவீர்.

விளக்கவுரை:

மதுரகவிகள், *தேவுமற்றறியேன்* என்ற சொல்லி வேறொரு தெய்வமறியாதே ஆழ்வாரையே பற்றியிருந்தாப்போலே ஸ்வாமிந்! தேவரீரை இடைவிடாது

அன்போடு அடிபணிந்திருக்குமடியவர்கட்கு *பொன்னுலகாளீரோ* என்றாப்போலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் எதைவேண்டினாலும் அதையளித்துக்கொண்டு தென்திருவரங்கத்திலே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் செய்தாராயிற்று.

மோக்ஷப்ரதத்வமென்பது எம்பெருமானொருவனுக்கே அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருக்க, இங்ஙனே சொல்லலாமோ? நித்யவிபூதிச் செல்வத்தை ஸ்வாமியளிக்கவல்லவரோவென்று சங்கிக்கவேண்டா;*தத்தேரங்கீ நிஜமபி பதம் தேஶிகாதேஶகாங்க்ஷீ* என்று ந்யாஸதிலகத்திலே தேசிகன்பணித்தபடியே ஸ்வாமியின் நியமனமிருந்தாலொழிய எம்பெருமான் தானும் முக்தியளிக்கவல்லனல்லனே. தாயித்ருத்வமும் தாத்ருத்வபர்யாயமாகக் கொள்ளப்படுவதுண்டே. அதனால் ஸ்வாமியையே முக்திப்ரதராகச் சொல்லத்தகும். .... (1)

புவி நோ விமதாந் த்வதீயஸூக்தி: குலிஶீபூய குத்ருஷ்டிபிஸ் ஸமேதாந் ।
சகலீகுருதே விபஶ்சிதீட்யா ஜய ராமாநுஜ ஶேஷஶைலஶ்ருங்கே ॥ .... (2)

பதஅந்வயம்

ஹே ராமாநுஜ! விபஶ்சித் ஈட்யா த்வதீயஸூக்தி: குலிஶீபூய புவி குத்ருஷ்டிபி: ஸமேதாந் ந: விமதாந் ஶகலீ குருதே, ஶேஷஶைலஶ்ருங்கே ஜய.

பொழிப்புரை:

எம்பெருமானாரே! வித்வான்கள் போற்றத்தக்க, தேவரீரது ஸ்ரீஸூக்தியானது வஜ்ராயுதம் போன்று இப்பூமியிலுள்ள குத்ருஷ்டிகளுட்பட நமது பிரதிபக்ஷிகள் யாவரையும் பொடிபடுத்துகின்றது. (இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸ்ரீஸூக்திகளை யருளிய தேவரீர்) திருவேங்கட மலையுச்சியில் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக வாழ்ந்தருள வேணும்.

விளக்கவுரை:

பாஹ்யா: குத்ருஷ்டயஇதித்விதயேபி என்று ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவத்தில் ஆழ்வான் அருளிச்செய்தபடியே பாஹ்யர்களென்றும் குத்ருஷ்டிகளென்றும் இருவகுப்பினரான விபக்ஷர்களையும் தமது திவ்யஸூக்திகளாலே கண்டித்தொழித்தருளாநின்ற ஸ்வாமி திருமலையில் நித்யஸ்ரீர்நித்யமங்களமாகக் காட்சிதந்தருளவேணுமென்றாராயிற்று.

ஶ்ருதிஷு ஸ்ம்ருதிஷு ப்ரமாணதத்த்வம்
க்ருபயாலோக்ய விஶுத்தயா ஹி புத்த்யா ।
அக்ருதாஸ் ஸ்வத ஏவ பாஷ்யரத்நம்
ஜய ராமாநுஜ ஹஸ்திதாம்நி நித்யம் ॥ .... (4)

பதஅந்வயம்

ஹே ராமாநுஜ ஸ்வதஏவ க்ருபயா விஶுத்தயா புத்த்யா ஶ்ருதிஷு ஸ்ம்ருதிஷு ப்ரமாணதத்த்வம் ஆலோக்ய பாஷ்யரத்நம் அக்ருதா: நித்யம் ஹஸ்திதாம்நி ஜய

பொழிப்புரை:

எம்பெருமானாரே, நிர்ஹேதுகக்ருபையினாலே ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரமாண உண்மையையாராய்ந்து மாசற்றமதியினால் மிகச்சிறந்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அநுக்ரஹித்து அருளிற்று; (இப்படிப்பட்ட தேவரீர்) ஸ்ரீஹஸ்திகிரியில் நித்யஸ்ரீயாக விளங்க வேணும்.

விளக்கவுரை:

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரமாணங்களோடு சிறிதும் முரண்படாதபடி மாசற்ற மதி கொண்டு மிகப் பொருத்தமான ப்ரஹ்ம ஸூத்ரபாஷ்யத்தைப் பரமக்ருபையினாலருளிச் செய்த எம்பெருமானார் *தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக விளங்கியருளவேணுமென்றாராயிற்று. .... (3)

ஜய மாயிமதாந்தகார பாநோ ஜய பாஹ்ய ப்ரமுகாடவிக்ருஶாநோ ।
ஜய ஸம்ஶ்ரிதஸிந்துஶீதபாநோ ஜய ராமாநுஜ யாதவாத்ரிஶ்ருங்கே ॥... (4)

பதஅந்வயம்

மாயிமத அந்தகார பாநோ! பாஹ்ய ப்ரமுக அடவி க்ருஶாநோ! ஸம்ஶ்ரித ஸிந்து ஶீதபாநோ! ராமாநுஜ! யாதவாத்ரி ஶ்ருங்கே ஜய ஜய ஜய ஜய

பொழிப்புரை:

மாயாவாதிகளின் மதங்களாகிற இருளுக்கு இரவி போன்றவரே! பாஹ்யர்கள் முதலானவர்களாகிற காட்டுக்குத் தீ போன்றவரே! அடியார்களாகிற கடலுக்குச் சந்திரன் போன்றவரே! எம்பெருமானாரே! தேவரீர் யாதவாத்ரியில் நித்யஸ்ரீயாக நீடூழி விளங்க வேணும்.

விளக்கவுரை:

*சங்கர பாக்கர யாதவ பாட்டப்ரபாகரர் தங்கள்மதமாகிற இருளையகற்றிக் கொண்டு *அறுசமயச் செடியதனையடியறுத்து அடியார்களை வாழ்வித்தருளின ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருநாராயணபுரத்திலே நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களமாக

வாழ்ந்தருளவேணு மென்றாராயிற்று. (ஸம்ஶ்ரித ஸிந்து ஶீதபாநோ!) கடல் சந்திரனைக் கண்டவாறே பொங்குமாபோலே அடியார்களும் ஸ்வாமியை ஸேவித்தவாறே வருத்த மெல்லாந் தீர்த்துமகிழ்ந்திடுவர்க ளென்றபடி. .... (4)

ராமாநுஜசதுஶ்ஶ்லோகீம் ய: படேந்நியதஸ் ஸதா ।
ப்ராப்நுயாத் பரமாம் பக்திம் யதிராஜபதாப்ஜயோ: ॥ .... (5)

நித்யாநுஸந்தேயமாக நிருமிக்கப்பட்ட இந்த ராமாநுஜ சதுஶ் ஶ்லோகீயை நியமத்துடன் நித்யாநுஸந்தானம் பண்ணுவார்க்கு எம்பெருமானாரது திருவடித் தாமரைகளிலே பக்திமிகுதியே கைகண்டபலனாகுமென்று பயனுரைத்துத் தலைக் கட்டினாராயிற்று. .... (5)

திருமலையனந்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்.

திருமலை அனந்தாழ்வானருளிச் செய்த

ஸ்ரீ ராமாநுஜ சது:ஶ்லோகீக்கு

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரை முற்றிற்று.

ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யர் அருளிச்செய்த

ப்ரார்த்த₂நா பஞ்சகம்

(ஸ்ரீ உ.வே. புத்தூர் வக்கீல் "ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்ஶநம்" ஆசிரியர் க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் இயற்றிய உரையுடன்)

(வரத₃கு₃ருவை ஆசார்யராகக் குறிப்பிடுகையால், நடாதூரம்மாளின் ப்ரத₄ான சிஷ்யரான ஶ்ருதப்ரகாசிகாசார்யரால் இந்த ஐந்து ஶ்லோகங்கள் அருளிச்செய்யப் பட்டவையாயிருக்கத்தகும்.)

1. யதீஶ்வர! ஶ்ருணு ஸ்ரீமந்! க்ருபயா பரயா தவ |
மம விஜ்ஞாபநமித₃ம் விலோக்ய வரத₃ம் கு₃ரும் ||

(ஜ்ஞாநப₄க்தி வைராக்₃யச்) செல்வம் மிக்க யதிராஜரே! எனது ஆசார்யரான வரத₃ரை (நடாதூர் அம்மாளை) நோக்கி, உமது மேலான கருணையாலே அடியேனுடைய இந்த விண்ணப்பத்தைக் கேட்பீர்.)

2. அநாதி₃பாபரசிதாம் அந்த:கரணநிஷ்டி₂தாம் |
யதீந்த்ர! விஷயே ஸாந்த்₃ராம் விநிர்வாஸய வாஸநாம் ||

(யதிராஜரே! அநாதி₃யான எனது பாபத்தால் உண்டானதாய், என் மனத்தில் பேர்க்கமுடியாதபடி நிற்பதாய், (ஶப்₃த₃ாதி₃) விஷயங்களில் உறுதியாயுள்ள வாஸனையைப் போக்குவீராக.)

3. அபி ப்ரார்த்த₂யமாநாநாம் புத்ரக்ஷேத்ராதி₃ஸம்பத₃ாம் |
குரு வைராக்₃யமேவாத்ர ஹிதகாரிந்! யதீந்த்₃ர! ந: ||

((அனைவர்க்கும்)ஹிதத்தைச்செய்யும்யதிராஜரே!எங்களால்பிரார்த்திக்கப்பட்ட போதிலும், பிள்ளை, நிலம் முதலான செல்வங்கள் விஷயத்திலும் வைராக₃யத்தையே விளைப்பீராக.)

**4. யத$_2$பராத$_4$ா ந ஸ்யுர் மே ப$_4$க்தேஷு ப$_4$க$_3$வத்யபி ।
தத$_2$ா லக்ஷ்மணயோகீ$_3$ந்த்$_3$ர! யாவத்$_3$தே$_3$ஹம் ப்ரவர்த்தய ॥**

(ஸ்ரீராமானுஜமுனிவரரே! அடியேற்கு ப$_4$ாக$_3$வதாபசாரமோ, ப$_4$க$_3$வத$_3$பசாரமோ இந்த ஶரீரம் உள்ளவரை விளையாதபடி நடத்துவீராக.)

**5. ஆமோக்ஷம் லக்ஷ்மணார்ய த்வத்ப்ரப$_3$ந்த$_4$பரிஶீலநை: ।
காலக்ஷேபோஸ்து ந: ஸத்$_3$பி$_4$: ஸஹவாஸமுபேயுஷாம் ॥**

(ஸ்ரீராமானுஜாசாரியாரே! நல்லவர்களோடு கூடிவாழும் பேறுபெற்ற நமக்கு, மோக்ஷமடையும் வரையில் உமது ப்ரபந்தங்களின் ஆராய்ச்சியிலேயே பொழுது கழியட்டும்.)

ப$_2$லஶ்ருதி

**6. இத்யேதத் ஸாத$_3$ரம் வித்$_3$வாந் ப்ரார்த்த$_2$நாபஞ்சகம்பட$_2$ந் ।
ப்ராப்நுயாத் பரமாம் ப$_4$க்திம் யதிராஜ பத$_3$ாப்$_3$ஜயோ: ॥**

(அறிவாளியாயிருக்கும் எவனொருவன் இந்த ப்ரார்த்த$_2$நா பஞ்சகத்தைப் படிக்கிறானோ, அவன் யதிராஜருடைய திருவடித்தாமரைகளில் பரமப$_4$க்தியை அடைவான்.)

ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

ஶ்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் அருளிய ப்ரார்த்தநாபஞ்சகம்

ஸ்ரீ உ.வே.புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமி உரையுடன் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆந்த்ரபூர்ணர் (வடுகநம்பி) அருளிய

ஸ்ரீ ராமாநுஜாஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரம்

வடுகநம்பி தனியன்

ஸ்ரீ ராமாநுஜ யோகீந்த்$_3$ர க்ஷீரகைங்கர்ய ஶாலிநே ।

நமோ வடுகபூர்ணாய மஹநீய கு$_3$ணாப்$_3$த$_3$யே ॥

★★★

ராமாநுஜ: புஷ்கராக்ஷ: யதீந்த்$_3$ர: கருணாகர: ।
காந்திமத்யாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் லீலாமாநுஷவிக்$_3$ரஹ: ॥ 1

ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$ தத்வஜ்ஞ: ஸர்வஜ்ஞ: ஸஜ்ஜந ப்ரிய: ।
நாராயண க்ருபா பாத்ரம் ஸ்ரீபூ$_4$தபுர நாயக: ॥ 2

அநகோ$_4$ ப$_4$க்தமந்த$_3$ார: கேஶவாநந்த$_3$ வர்த$_4$ந: ।
காஞ்சீபூர்ண ப்ரியஸக$_2$: ப்ரணதார்த்தி விநாஶந: ॥...................... 3

புண்யஸங்கீர்த்தந: புண்ய: ப்$_3$ரஹ்மராக்ஷஸ மோசக: ।
யாத$_3$வாபாதிதாபார்த்த$_2$ வ்ருக்ஷச்சேத குட$_2$ாரக: ॥..................... 4

அமோகோ$_4$ லக்ஷ்மணமுநி: ஶாரத$_3$ா ஶோக நாஶந: ।
நிரந்தர ஜநாஜ்ஞாந நிர்மோசந விசக்ஷண: ॥ 5

வேத$_3$ாந்த த்$_3$வய ஸாரஜ்ஞ: வரத$_3$ாயாம்பு$_3$ த$_3$ாயக: ।
பராபி$_4$ப்ராய தத்வஜ்ஞ: யாமுநாங்கு$_3$ளி மோசக: ॥ 6

தே$_3$வராஜ க்ருபா லப்$_3$த$_4$ ஷட்$_3$வாக்யார்த்$_2$த மஹோத$_3$தி$_4$: ।
பூர்ணார்ய லப்$_3$த$_4$ ஸந்மந்த்ர: ஶௌரி பாத$_3$ாப்$_3$ஜஷட்பத$_3$: ॥ 7

த்ரித$_3$ண்ட$_3$த$_4$ாரீ ப்$_3$ரஹ்மஜ்ஞ: ப்$_3$ரஹ்ம த்$_4$யாந பராயண: ।
ரங்கே$_3$ஶ கைங்கர்ய ரத: விபூ$_4$தித்$_3$வய நாயக: ॥ 8

ஸ்ரீவேங்கடேஶ ஶ்வஶுர: ஸ்ரீராமாஸக2தே3ஶிக: |
க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நார்ய: கோ3பிகா மோக்ஷ தா3யக: ||............ 21

ஸமீசீநார்ய ஸச்சி2ஷ்ய: ஸத்க்ருதோ வைஷ்ணவப்ரிய: |
க்ரிமிகண்ட2 ந்ருப த்4வம்ஸீ ஸர்வமந்த்ர மஹோத3தி4: ||............ 22

அங்கீக்ருதாந்த்4ரபூர்ணார்ய: ஸாலக்3ராம ப்ரதிஷ்டி2த: |
ஸ்ரீபு4க்தக்3ராமபூர்ணேஶ: விஷ்ணுவர்த4ந ரக்ஷக: || 23

பௌ3த்3த4த்4வாந்தஸஹஸ்ராம்ஶு: ஶேஷரூபப்ரத3ர்ஶக: |
நக3ரீக்ருதவேதா3த்3ரி: தி3ல்லீஶ்வரஸமர்ச்சித: ||......................... 24

நாராயண ப்ரதிஷ்டா2தா ஸம்பத்புத்ர விமோசக: |
ஸம்பத்குமார ஜநக: ஸாது4லோக ஶிகா2மணி: ||......................... 25

ஸுப்ரதிஷ்டி2த கோ3விந்த3ராஜ: பூர்ணமநோரத2: |
கோ3தா3க்3ரஜோ தி3க்விஜேதா கோ3தா3பீ4ஷ்ட ப்ரபூரக: ||......... 26

ஸர்வஸம்ஶய விச்சே2த்தா விஷ்ணுலோக ப்ரதா3யக: |
அவ்யாஹதமஹத்3வர்த்மா யதிராஜோ ஜக3த்3கு3ரு: || 27

ஏவம் ராமாநுஜார்யஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ய: படேத் ஶ்ருணுயாத்3வாபி ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுதே || 28

யதா3ந்த்4ரபூர்ணேந மஹாத்மநேத3ம்
ஸ்தோத்ரம் க்ருதம் ஸர்வஜநாவநாய |
தஜ்ஜீவபூ4தம் பு4வி வைஷ்ணவாநாம்
ப3பூ4வ ராமாநுஜமாநஸாநாம் ||

ஸ்ரீ ராமாநுஜாஷ்டோத்தரஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

(ஸ்ரீ ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் ராமாநுஜ சரித்ரத்தில் ராமாநுஜரின் அஷ்டோத்தரஶதநாம ஸ்தோத்ரத்தை வர்ணிக்கும் ஐம்பத்து நாலாவது அத்யாயம் நிறைவுற்றது)

ஸ்ரீ ராமாநுஜ அஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி

1. ஓம் ராமாநுஜாய நம:
2. ஓம் புஷ்கராக்ஷாய நம:
3. ஓம் யதீந்த்$_3$ராய நம:
4. ஓம் கருணாகராய நம:
5. ஓம் காந்திமத்யாத்மஜாய நம:
6. ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
7. ஓம் லீலாமாநுஷவிக்$_3$ரஹாய நம:
8. ஓம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$ தத்த்வஜ்ஞாய நம:
9. ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய நம:
10. ஓம் ஸஜ்ஜநப்ரியாய நம:
11. ஓம் நாராயணக்ருபாபாத்ராய நம:
12. ஓம் ஸ்ரீபூ$_4$தபுரநாயகாய நம:
13. ஓம் அநக$_4$ாய நம:
14. ஓம் ப$_4$க்தமந்த$_3$ாராய நம:
15. ஓம் கேஶவாநந்த$_3$வர்த்த$_4$நாய நம:
16. ஓம் காஞ்சீபூர்ணப்ரியஸக$_2$ாய நம:
17. ஓம் ப்ரணதார்த்திவிநாஶநாய நம:
18. ஓம் புண்யஸங்கீர்த்தநாய நம:
19. ஓம் புண்யாய நம:
20. ஓம் ப்$_3$ரஹ்மராக்ஷஸமோசகாய நம:
21. ஓம் யாத$_3$வாபாதி$_3$தாபார்த்த$_2$ வ்ருக்ஷச்சே$_2$த$_3$குட$_2$ாரகாய நம:
22. ஓம் அமோக$_4$ாய நம:
23. ஓம் லக்ஷ்மணமுநயே நம:
24. ஓம் ஶாரதாஶோகநாஶநாய நம:
25. ஓம் நிரந்தரஜநாஜ்ஞாந நிர்மோசந விசக்ஷணாய நம:

26. ஓம் வேத$_3$ாந்தத்வய ஸாரஜ்ஞாய நம:

27. ஓம் வரத$_3$ாம்பு$_3$ப்ரத$_3$ாயகாய நம:

28. ஓம் பராபி$_4$ப்ராயதத்த்வஜ்ஞாய நம:

29. ஓம் யாமுநாங்கு$_3$லிமோசகாய நம:

30. ஓம் தே$_3$வராஜக்$_4$ருணாலப்$_3$த$_4$ஷட்$_3$வாக்யார்த்த$_2$மஹோத$_3$ த$_4$யே நம:

31. ஓம் பூர்ணார்யலப்$_3$த$_4$ஸந்மந்த்ராய நம:

32. ஓம் ஶௌரிபாத$_3$ாப்$_3$ஜஷட்பத$_3$ாய நம:

33. ஓம் த்ரித$_3$ண்ட$_3$த$_4$ாரிணே நம:

34. ஓம் ப்$_3$ரஹ்மஜ்ஞாய நம:

35. ஓம் ப்$_3$ரஹ்மத்$_4$யாநபராயணாய நம:

36. ஓம் ரங்கே$_3$ஶகைங்கர்யரதாய நம:

37. ஓம் விபூ$_4$தித்$_3$வய நாயகாய நம:

38. ஓம் கே$_3$ாஷ்டீ$_2$பூர்ணக்ருபாலப்$_3$த$_4$ மந்த்ரராஜப்ரகாஶகாய நம:

39. ஓம் வரரங்க$_3$ாநுகம்பிநே நம:

40. ஓம் த்$_3$ராவிட$_3$ாம்நாயஸாக$_3$ராய நம:

41. ஓம் மாலாத$_4$ரார்யஸுஜ்ஞாத த்$_4$ராவிட$_3$ாம்நாய தத்வதி$_4$யே நம:

42. ஓம் சதுஸ்ஸப்ததிஶிஷ்யார்யாய நம:

43. ஓம் பஞ்சாசார்யபத$_3$ாஶ்ரயாய நம:

44. ஓம் ப்ரபீதவிஷதீர்த்த$_3$ாம்ப$_4$: ப்ரகடீக்ருதவைப$_4$வாய நம:

45. ஓம் ப்ரணதார்த்திஹராசார்ய த$_3$த்தபி$_4$க்ஷைகபே$_4$ாஜநாய நம:

46. ஓம் பவித்ரீக்ருதகூரேஶாய நம:

47. ஓம் ப$_4$ாகி$_3$நேயத்ரித$_3$ண்ட$_3$காய நம:

48. ஓம் கூரேஶத$_3$ாஶரத்$_2$யாதி$_3$ சரமார்த்த$_2$ப்ரத$_3$ாயகாய நம:

49. ஓம் ரங்கே$_3$ஶவேங்கடேஶாதி$_3$ ப்ரகாஶீக்ருதவைப$_4$வாய நம:

50. ஓம் தே$_3$வராஜார்ச்சநரதாய நம:

51. ஓம் மூகமுக்திப்ரத$_3$ாயகாய நம:

52. ஓம் யஜ்ஞமூர்த்திப்ரதிஷ்ட$_2$ாத்ரே நம:

53. ஓம் மந்நாத$_2$ாய நம:

54. ஓம் த$_4$ரணீத$_4$ராய நம:

55. ஓம் வரத3ாசார்யஸத்3ப4க்தாய நம:

56. ஓம் யஜ்ஞேஶார்த்திவிநாஶகாய நம:

57. ஓம் அநந்தாபீ4ஷ்டப2லத3ாய நம:

58. ஓம் விட்டலேஶப்ரபூஜிதாய நம:

59. ஓம் ஸ்ரீஶைலபூர்ணகருணாலப்3த4ராமாயணார்த்த3காய நம:

60. ஓம் ப்ரபத்தித4ர்மைகரதாய நம:

61. ஓம் கே3ாவிந்த3ார்யப்ரியாநுஜாய நம:

62. ஓம் வ்யாஸஸூத்ரார்த்த2தத்வஜ்ஞாய நம:

63. ஓம் பே3ாத4ாயநமதாநுக3ாய நம:

64. ஓம் ஸ்ரீப4ாஷ்யாதி3மஹாக்3ரந்த3 காரகாய நம:

65. ஓம் கலிநாஶநாய நம:

66. ஓம் அத்3வைதமதவிச்சே2த்ரே நம:

67. ஓம் விஶிஷ்டாத்3வைதபாலகாய நம:

68. ஓம் குரங்க3நக3ரீபூர்ண மந்த்ரரத்நோபதே3ஶகாய நம:

69. ஓம் விநாஶிதாகி2லமதாய நம:

70. ஓம் ஶேஷீக்ருதரமாபதயே நம:

71. ஓம் புத்ரீக்ருதஶட2ாராதயே நம:

72. ஓம் ஶட2ஜித்3ருணமோசகாய நம:

73. ஓம் ப4ாஷாத3த்தஹயக்3ரீவாய நம:

74. ஓம் ப4ாஷ்யகாராய நம:

75. ஓம் மஹாயஶஸே நம:

76. ஓம் பவித்ரீக்ருதபூ4ப4ாக3ாய நம:

77. ஓம் கூர்மநாத3ப்ரகாஶகாய நம:

78. ஓம் ஸ்ரீவேங்கடாசலாதீ4ஶ ஶங்க2சக்ரப்ரத3ாயகாய நம:

79. ஓம் ஸ்ரீவேங்கடேஶஶ்வஶுராய நம:

80. ஓம் ஸ்ரீரமாஸக2தே3ஶிகாய நம:

81. ஓம் க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நார்யாய நம:

82. ஓம் கே3ாபிகாமோக்ஷத3ாயகாய நம:

83. ஓம் ஸமீசீநார்யஸச்சி$_2$ஷ்ய ஸத்க்ருதாய நம:

84. ஓம் வைஷ்ணவப்ரியாய நம:

85. ஓம் க்ரிமிகண்ட$_2$ ந்ருபத்$_4$வம்ஸிநே நம:

86. ஓம் ஸர்வமந்த்ர மஹோத$_3$த$_4$யே நம:

87. ஓம் அங்கீ$_3$க்ருதாந்த்$_4$ர பூர்ணார்யாய நம:

88. ஓம் ஸாலக்$_3$ராமப்ரதிஷ்டி$_2$தாய நம:

89. ஓம் ஸ்ரீப$_4$க்தக்$_3$ராமபூர்ணேஶாய நம:

90. ஓம் விஷ்ணுவர்த்த$_4$நரக்ஷகாய நம:

91. ஓம் பௌ$_3$த்$_3$த$_4$த்$_4$வாந்த ஸஹஸ்ராம்ஶவே நம:

92. ஓம் ஶேஷரூபப்ரத$_3$ர்ஶகாய நம:

93. ஓம் நக$_3$ரீக்ருதவேதா$_3$த்$_3$ரயே நம:

94. ஓம் தி$_3$ல்லீஶ்வரஸமர்ச்சிதாய நம:

95. ஓம் நாராயணப்ரதிஷ்டா$_2$த்ரே நம:

96. ஓம் ஸம்பத்புத்ரவிமோசகாய நம:

97. ஓம் ஸம்பத்குமாரஜநகாய நம:

98. ஓம் ஸாது$_4$லோகஶிகா$_2$மணயே நம:

99. ஓம் ஸுப்ரதிஷ்டி$_2$த கோ$_3$விந்த$_3$ராஜாய நம:

100. ஓம் பூர்ணமநோரதா$_2$ய நம:

101. ஓம் கோ$_3$தா$_3$க்$_3$ரஜாய நம:

102. ஓம் தி$_3$க்$_3$விஜேத்ரே நம:

103. ஓம் கோ$_3$தா$_3$பீ$_4$ஷ்டப்ரபூரகாய நம:

104. ஓம் ஸர்வஸம்ஶயவிச்சே$_2$த்ரே நம:

105. ஓம் விஷ்ணுலோகப்ரதா$_3$யகாய நம:

106. ஓம் அவ்யாஹதமஹத்$_3$வர்த்மநே நம:

107. ஓம் யதிராஜாய நம:

108. ஓம் ஜக$_3$த்$_3$கு$_3$ரவே நம:

ஓம் தா$_3$ஶரதீ$_2$ கூரேஶ கோ$_3$விந்தா$_3$சார்ய ஸமேத ஸ்ரீராமாநுஜ யதீந்த்$_3$ராய நம:

ஸ்ரீ ராமாநுஜாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸம்பூர்ணம்

வடுகநம்பி அருளிய

ஸ்ரீராமானுஜ அஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரம்

(புத்தூர் வக்கீல் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்ஶநம்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ உ.வே. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் அருளிய தமிழுரையுடன் கூடியது)

1. **ராமாநுஜ:**— ராமாநுஜர். இராமாநுசன் (இளையாழ்வார்) என்று மாமாவான பெரிய திருமலைநம்பியால் பிறந்தவுடன் திருநாமம் இடப்பெற்றவர்.

2. **புஷ்கராக்ஷ:**— தாமரைபோன்ற கண்ணையுடையவர். இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷ லக்ஷணங்கள் இருந்தமையாலே பிறந்தவுடன் இவரை ஓர் அவதாரபுருஷராக அறுதியிட்டனர்.

3. **யதீந்த்$_3$ர:**— யதிராஜர். ஸந்யாஸாஶ்ரமஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டவுடன் ஸ்ரீகாஞ்சீ வரத$_3$ராஜப்பெருமாளால் யதிராஜர் என்று பட்டம் கொடுக்கப்பெற்றவர்.

4. **கருணாகர:**— கருணைக்கோர் இருப்பிடமானவர். எம்பெருமானாருடைய சரித்திரத்தில் பல செய்திகள் இவர் கருணைக்கடலாய் இருந்தவர் என்று நிலை நாட்டுகின்றன. 'காரேய் கருணை இராமாநுச!' என்று அமுதனாரும், 'த$_3$யைக ஸிந்தே$_4$ா:' என்று கூரத்தாழ்வானும் இவருடைய இத்தனிப்பெருங்குணத்தை அருளிச்செய்தார்களன்றோ.

5. **காந்திமத்யாத்மஜ:**— காந்திமதியின் குமாரர். கேஶவஸோமயாஜியின் பத்னியான காந்திமதிக்குக் குமாரராக ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் திருவவதரித்தவர். ஸ்ரீராமாநுஜரின் தாய்க்கு பூ$_4$தே$_3$வி என்னும் திருநாமமும் உண்டு.

6. **ஸ்ரீமாந்:**— செல்வம் நிறைந்தவர். கருணை முதலான நற்குணங்கள், வடிவழகு, ஜ்ஞாநப$_4$க்திவைராக்$_3$யங்கள், ப$_4$க$_3$வத்ப$_4$ாக$_3$வத கைங்கர்யங்கள் ஆகிய எல்லாச் செல்வங்களும் நிரம்பப்பெற்றவர். ஸ்ரீரங்கநாத$_2$னால் உப$_4$யவிபூ$_4$திச் செல்வமும் அருளப்பெற்றவர். ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் பலவிடங்கள் இப்பெருமையைக் காட்டுகின்றன.

7. **லீலாமாநுஷவிக்$_3$ரஹ:**— லீலையின் பொருட்டு மனித உருவெடுத்தவர். ப்ரபந்நாம்ருதம் 21, 22 முதலான பல பக்கங்களில் இப்பெருமை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

8. **ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$தத்த்வஜ்ஞ:**— எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களின் பொருளையும் உள்ளபடி அறிந்தவர். ப்ரபந்நாம்ருதம் 35-37 முதலான பல பக்கங்களில் இப்பெருமை நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது.

9. **ஸர்வஜ்ஞ:**— அனைத்தும் அறிந்தவர். அவதார புருஷராகையாலே அனைத்தும் அறிந்தவர் என்பதும் தன்னடையே தேறும்.

10. ஸஜ்ஜநப்ரிய:— நல்லோர்களுக்குஇனியவர். கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், எம்பார் முதலான ஆயிரக்கணக்கான பெரியோர்களுக்கு இனியவராயிருந்தவரன்றோ ஸ்ரீராமாநுஜர்.

11. நாராயணக்ருபாபாத்ரம்— நாராயணனின் கருணைக்கு இலக்காயிருந்தவர். 46-56 பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் சாலைக்கிணறு வ்ருத்தாந்தம் முதலான பல செய்திகள் இதை மூதலிக்கின்றன.

12. ஸ்ரீபூ$_4$தபுரநாயக:— ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்குத் தலைவர். இவரது அவதாரஸ்த$_2$லமான ஸ்ரீபெரும்பூதூர் இவராலே பெருமைபெற்றதாகையாலும், இன்றும் தாமுகந்த திருமேனியுடன் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கையாலும் அவ்வூருக்கு இவரே தலைவரென்னத் தட்டில்லையன்றோ.

13. அநக$_4$:— குற்றமற்றவர். ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் பல வ்ருத்தாந்தங்கள் இதை வலியுறுத்துகின்றன.

14. ப$_4$க்தமந்த$_3$ரர:— ப$_4$க்தர்களுக்கு நிழல் தரும் மரமாயிருப்பவர். ஆயிரக்கணக்கான ப$_4$க்தர்களால் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட ஆசார்யஶ்ரேஷ்ட$_2$ர் இவர் ஒருவரேயன்றோ.

15. கேஶவாநந்த$_3$வர்த்த$_4$ந:— கேஶவஸோமயாஜியாருக்கு ஆனந்தத்தை வளரச்செய்பவர். ஸ்ரீராமாநுஜரின் தந்தையாரான கேஶவஸூரி நீண்டகாலம் தமக்கு மக்கட்பேறு இல்லாமலிருந்தமையாலே திருவல்லிக்கேணியில் புத்ரகாமேஷ்டியாக$_2$ம் செய்து பெற்றெடுத்த குழந்தையாகையாலே, அவரது ஆனந்தத்தை வளரச்செய்தவர் இவரே என்பது பொருத்தமன்றோ. லக்ஷக்கணக்கான சேதனரைத் திருத்தியவராகையாலே கேஶவப்பெருமாளின் ஆனந்தத்தை வளரச்செய்தவர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

16. காஞ்சீபூர்ணப்ரியஸக$_2$:— திருக்கச்சிநம்பிக்கு இனிய நண்பராயிருந்தவர். தாயின் நியமனத்தாலே ஸ்ரீராமாநுஜர் திருக்கச்சிநம்பிகளை நண்பராகக் கொண்டது, அவரது நியமனத்தால் சாலைக்கிணற்றிலிருந்து வரதராஜனுக்குத் தீர்த்த$_2$கைங்கர்யம் செய்தது ("ப்ரபந்நாம்ருத"த்தில் 52-56), அவர் மூலமாக ஆறு வார்த்தைகளைத் தேவப்பெருமாளிடமிருந்து பெற்றது (ப்ரபந்நாம்ருத"த்தில் 102-104) முதலான பல செய்திகளில் இவ்வர்த்த$_2$ம் விளக்கப்படுகிறது.

17. ப்ரணதார்த்திவிநாஶந:— தன்னையடைந்தவர்களின் துன்பங்களைத் துடைப்பவர். கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் முதலான பல்லாயிரக்கணக்கான ஶிஷ்யர்களின் ஸாம்ஸாரிகத்துன்பங்களையெல்லாம் துடைத்து, மோக்ஷானந்தத்தை அருளியவரன்றோ எம்பெருமானார்.

18. புண்யஸங்கீர்த்தந:— நற்கதிக்கு அழைத்துச் செல்லும் திருநாமத்தை உடையவர்.

"ந சேத்₂ராமாநுஜேத்யேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ |
காமவஸ்த₂ாம் ப்ரபத்₃யந்தே ஜந்தவோ ஹந்த மாத்₃ருஶ: ||"

('ராமாநுஜ' என்னும் வலிமைமிக்க நான்கு எழுத்துக்களையுடைய திருநாமமில்லையேல் எம்மைப்போன்ற ஜந்துக்கள் என்ன துர்த்த₃ஶையை அடைந்திருப்போமா, அந்தோ !) என்று பின்புள்ளாரும் அநுஸந்தி₄த்தார்களன்றோ.

19. புண்ய:– நற்கதிக்கு அழைத்துச்செல்பவர். பல்லாயிரக்கணக்கான ஶிஷ்யர்களை மோக்ஷமடையச் செய்தவரன்றோ.

20. ப்₃ரஹ்மராக்ஷஸமோசக:– ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை ஓட்டினவர். யாதவப்ரகாஶரால் ஓட்டமுடியாத ப்₃ரஹ்ம ராக்ஷஸனை ஓட்டின வ்ருத்தாந்தம், இங்கு கருதப்படுகிறது.

21. யாத₃வாபாதி₄தாபார்த்த₂ வ்ருக்ஷச்சே₂த₃குட₂ாரக:– யாதவரால் (வேதவாக்கியங்களுக்குச்) சொல்லப்பட்ட அவப்பொருள்களாகிற மரங்களை வெட்டும் கோடரியாயிருந்தவர். ராமாநுஜருக்கு உபநிஷதர்த்த₂ங்களைச் சொல்லும்போது யாதவர் "தஸ்ய யத₂ா கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகம் ஏவமக்ஷிணீ" என்னும் ச₂ாந்தோ₃க்₃யவாக்யத்துக்கு "குரங்கின் ஆஸநவாய்போலே சிவந்த இரண்டு கண்கள் ஸூர்யநாராயணனுக்கு உள" என்னும் அவப்பொருளைச் சொன்னார். "ஸூர்யனால் மலர்ந்த தாமரைபோன்ற இருகண்கள் உள" என்பதே சரியான பொருள் என்று ராமாநுஜர் அவருக்கு உணர்த்தினார். அதுபோலவே 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ப்₃ரஹ்ம', 'ஸதே₃வ ஸோம்ய', 'தத்த்வமஸி' முதலான வாக்கியங்கள் 'ப்₃ரஹ்மம் கு₃ணமற்றது; ஜீவனோடு அபி₄ந்நமானது' என்று கூறுவதாகச் சொன்னார் யாதவர். "ஜீவனை ஶரீரமாகக்கொண்ட ப்₃ரஹ்மம் பல நற்குணங்கள் கொண்டது என்றே இவ்வாக்கியங்கள் முழங்குகின்றன" என்று நிரூபித்தார் ராமாநுஜர். இவ்வண்ணமாக யாதவர் கூறிய அவப்பொருள்களாகிற மரங்களை வெட்டும் கோடரியாயிருந்தார் அவர்.

22. அமோக₄:– பழுதுபடாதவர். ராமாநுஜருடைய ஜ்ஞான ப₄க்தி வைராக்₃யங்களும், த₃ர்ஶனத்துக்காக அவர் செய்த செயல்களும் க்ருமிகண்ட₃னைப்போன்ற பல விரோதி₄கள் தடைசெய்த போதிலும் என்றும் பழுதுபடாமலிருந்தன என்று கருத்து.

23. லக்ஷ்மணமுநி:– ராமாநுஜ (லக்ஷ்மண) முனிவர் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர். 'அநந்த: ப்ரத₂மம் ரூபம்' என்று தொடங்கும் ப்ரமாணத்தில், பரமபத₃த்தில் ஆதிஶேஷனாயிருந்தவரே திரேத₃ாயுக₃த்தில் லக்ஷ்மணனாகவும், த்₃வாபரயுக₃த்தில் ப₃லராமனாகவும், கலியுக₃த்தில் ராமாநுஜராகவும் அவதரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதாகையால் இப்பெயர் இவருக்கு மிகப்பொருந்தியது என்று கருத்து.

24. ஶாரதா3ஶோகநாஶந:— ஸரஸ்வதீதே2வியின் வருத்தத்தைத் தீர்த்தவர். ‘கப்யாஸ’ ஶ்ருதிக்குப் பொருள்கேட்ட காஷ்மீர ஶாரதா3 தே3வியிடம் அதற்குச் சரியான பொருளுரைத்து, அவளுடைய வருத்தத்தைத் தீர்த்து, தமது ப்3ரஹ்மஸூத்ர பா4ஷ்யத்துக்கு ஸ்ரீபா4ஷ்யம் என்னும் திருநாமத்தையும், தமக்கு ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரர் என்னும் திருநாமத்தையும் அடைந்த வ்ருத்தாந்தத்தை நினைப்பது. (ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் பக்கம் 373 - 375ல் இதன் விரிவு காண்க.)

25. நிரந்தரஜநாஜ்ஞாந நிர்மோசந விசக்ஷண:— ஜனங்களுடைய அறியாமையை அடியோடு போக்குவதில் வல்லவர். தம் காலத்திலிருந்த ஜனங்களுக்கு நேரில் உபதே3ஶமூலமாகவும், எல்லாக்காலத்திலுமுள்ள ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீபா4ஷ்யாதி3க்3ரந்த2ங்கள் மூலமாகவும் அஜ்ஞானமாகிற இருளை என்றும் தொலைக்கிறாரன்றோ இவர்.

26. வேதா3ந்தத்3வயஸாரஜ்ஞ:— உப4யவேதா3ந்தங்களின் ஸாரத்தை உணர்ந்தவர். வடமொழி மறைகளையும், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களாகிற தமிழ்வேதங்களையும் ஸதா3சார்யர்களிடம் கசடறக்கற்று, அவற்றின் ஸாரத்தைத் தெளிவாக அறிந்து, தம் க்3ரந்த2ங்களில் வெளியிட்டிருப்பவரன்றோ இவர்.

27. வரதா3ம்பு3ப்ரதா3யக:— வரதா3ராஜப்பெருமாளுக்கு சாலைக்கிணற்றுநீரை, தினந்தோறும் அளித்தவர். இச்செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் ஐந்தாமத்தியாயத்தில் (46-56) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

28. பராபி4ப்ராயதத்த்வஜ்ஞ:— பிறர் கருத்தறிவதில் வல்லவர். அடுத்த திருநாமத்தில் இப்பெருமை விளக்கப்படுகிறது.

29. யாமுநாங்கு3லிமோசக:— யாமுனரின் விரல்களை நிமிர்த்தியவர். பரமபத3மடைந்த யாமுநாசார்யரின் மூன்று விரல்கள் மடங்கியிருப்பதைப் பார்த்து, அவர் திருவுள்ளத்தில் மூன்று குறைகள் தங்கியிருப்பதை உணர்ந்து, மூன்று ப்ரதிஜ்ஞைகளைச்செய்து, அந்த மூன்று விரல்களும் நிமிரச்செய்த செய்தியைக் குறிக்கிறது.

30. தே3வராஜக்4ருணாலப்3த4ஷட்3 வாக்யார்த்த2மஹோத3தி4:— கடல் போல் பொருள் பொதிந்ததான ஆறுவார்த்தைகளை வரதராஜப்பெருமாளின் கருணையாலே (திருக்கச்சிநம்பியின் மூலம்) பெற்றவர்.

31. பூர்ணார்யலப்3த4ஸந்மந்த்ர:— பெரியநம்பியிடமிருந்து ரஹஸ்யத்ரய மந்த்ரோபதே3ஶத்தைப் பெற்றவர். மது4ராந்தகத்தில் நடந்த பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தின் போது பெரியநம்பியிடமிருந்து மந்த்ரோபதே3ஶம் பெற்றது ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் (112-114) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

32. ஶௌரிபாதா2ப்3ஜஷட்பத3:— எம்பெருமானின் திருவடித்தாமரைகளில் வண்டுபோல் ஈடுபட்டவர்.

33. த்ரித3ண்ட3தா4ரீ:– த்ரித3ண்ட3த்தை தா4ரிக்கும் உத்தமஸந்யாஸத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்.

34. ப்3ரஹ்மஜ்ஞ:– பரம்பொருளான நாராயணனை அறிந்தவர். அல்லது வேத3த்தை அறிந்தவர்.

35. ப்3ரஹ்மத்4யாநபராயண:– பரம்பொருளான நாராயணனைத் தியானிப்பதில் ஈடுபட்டவர்.

36. ரங்கே3ஶகைங்கர்யரத:– திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளி, த3ர்ஶன நிர்வாஹத்தை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு திருவரங்கனுடைய கைங்கர்யத்திலேயே ஈடுபட்டவர்.

37. விபூ4தித்3வயநாயக:– உப4யவிபூ4திச் செல்வத்தையுடைய உடையவராம்படி அரங்கனால் அநுக்3ரஹிக்கப்பெற்றவர்.

38. கோ3ஷ்டீ2பூர்ண க்ருபாலப்3த4 மந்த்ரராஜ ப்ரகாஶக:– திருக்கோட்டியூர்நம்பியின் கருணையால் கிடைத்த திருமந்த்ரார்த்த2த்தை ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் வெளிப்படுத்தினவர். ப்ரபந்நாம்ருதம் 21-வது அத்தியாயத்தில் (230-244) இச்செய்தி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

39. வரரங்க3ாநுகம்பீ – திருவரங்கப்பெருமாளரையரின் அருளைப்பெற்றவர்.

40. த்3ராவிட3ாம்நாயஸாக3ர:– தமிழ்வேதமாகிற அருளிச்செயல் தங்கும் ஒரு கடல்போலிருந்தவர்.

41. மாலாத4ரார்ய ஸுஜ்ஞாத த்3ராவிட3ாம்நாய தத்வதீ4:திருமாலையாண்டானிடமிருந்து திருவாய்மொழியின் உண்மைப்பொருளை நன்கு உணரப்பெற்றவர்.

42. சதுஸ்ஸப்ததி ஶிஷ்யார்ய:– எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதி4பதிகளுக்கு ஆசார்யர். இந்த ஸிம்ஹாஸநாதி4பதிகளின் திருநாமங்கள் குருபரம்பராப்ரபாவத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ப்ரபந்நாம்ருதம் 591 முதலான பக்கங்களிலும் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. 'சதுஸ்ஸப்ததிஶிஷ்யாட்4ய:' என்பது பாட2பே4த3ம். 'எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதி4பதிகளாகிற ஶிஷ்யஸம்பத்து நிறைந்தவர்' என்று பொருள்.

43. பஞ்சாசார்யபத3ாஶ்ரய:– 1. பெரியநம்பி, 2. திருக்கோட்டியூர்நம்பி, 3. பெரியதிருமலைநம்பி, 4. திருமாலையாண்டான், 5. திருவரங்கப்பெருமாளரையர் என்னும் ஐந்து ஆசார்யர்களை ஆஶ்ரயித்து, ஆளவந்தார் அவர்களிடம் சேமித்துவைத்திருந்த ஐந்து அர்த்த2ங்களைப் பெற்றவர். 31, 38, 58, 41, 39 எண்ணுள்ள திருநாமங்களில் முறையே இவ்வர்த்த2ங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

44. ப்ரபீதவிஷதீர்த்த2ாம்ப4: ப்ரகடீக்ருத வைப4வ:– விஷதீர்த்த2 நீரைக்குடித்த பின்பும் தீங்கு நேராமலிருந்தமையால் விளங்காநின்ற பெருமையை உடையவர். அர்ச்சகர்

ஒருவர் எம்பெருமானாரிடம் வெறுப்பாலே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதி$_4$யில் விஷம் கலந்த தீர்த்த$_2$த்தை அவருக்கு அளிக்க, அதைப் பருகிய பின்பும் தீங்கு நேராமையாலே இவர் ஓர் அவதாரபுருஷர் என்று அனைவரும் அறிய நின்றவர்.

45. ப்ரணதார்த்திஹராசார்ய த$_3$த்தபி$_4$க்ஷைகபோ$_4$ஜந:— ப்ரணதார்த்திஹரர் என்னும் கிடாம்பியாச்சானால் அளிக்கப்பட்ட பி$_4$க்ஷையையே உணவாகக் கொண்டவர். எம்பெருமானாருக்கு அர்ச்சகர்கள் விஷமிட்டதால் அவர் உபவாஸமிருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டுப் பதறி ஓடிவந்த திருக்கோஷ்டியூர் நம்பியின் பரீக்ஷையில் தேறிய கிடாம்பியாச்சானையே எம்பெருமானாருக்கு எப்போதும் பி$_4$க்ஷை ஸாதிக்கவேண்டும் என்று நம்பி நியமித்த வ்ருத்தாந்தம் இங்கு கருதப்படுகிறது.

46. பவித்ரீக்ருதகூரேஶ:— கூரத்தாழ்வானைத் தமது பவித்ரம் எனப்படும் யஜ்ஞோபவீதமாக அபி$_4$மானித்தவர்.

47. பா$_4$கி$_3$நேயத்ரித$_3$ண்ட$_3$க:— மருமகனான முதலியாண்டானைத் தமது த்ரித$_3$ண்ட$_3$மாக அபி$_4$மானித்தவர். திருக்கோட்டியூர்நம்பியிடம் எம்பெருமானார் திருமந்த்ரார்த்தோ$_2$பதே$_3$ஶம் பெறச்சென்றபோது, கூரத்தாழ்வானை யஜ்ஞோபவீதமாகவும், முதலியாண்டானை த்ரித$_3$ண்ட$_3$மாகவும் தாம் அபி$_4$மானித்திருப்பதை விண்ணப்பித்த செய்தி.

48. கூரேஶ தா$_3$ஶரத$_2$யாதி$_3$ சரமார்த்த$_2$ப்ரதா$_3$யக:— கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் முதலானார்க்குச் சரம ஶ்லோகத்தின் அர்த்த$_2$த்தை உபதே$_3$ஶித்தவர். இது ப்ரபந்நாம்ருதம் 22ம் அத்தியாயத்தில் (244-255) விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

49. ரங்கே$_3$ஶ வேங்கடேஶாதி$_3$ ப்ரகாஶீக்ருதவைப$_4$வ:— ரங்க$_3$நாத$_2$ன், திருவேங்கடமுடையான், பேரருளாளன், திருநாராயணப்பெருமாள், அழகர், திருக்குறுங்குடிநம்பி, நம்மாழ்வார், நாத$_2$முனிகள், ஆளவந்தார், ஐந்து ஆசார்யர்கள், பல ஶிஷ்யர்கள், ப்$_3$ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு, ஊமை முதலானவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெருமையை உடையவர். இவ்விஷயம் நமது ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபா$_4$வ (1975) பதிப்பில் பக்கம் 281 முதல் 293 வரை விளக்கப்பட்டது. ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் 59 — 61 அத்தியாயங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

50. தே$_3$வராஜார்ச்சநரத:— தமது திருவாராத$_4$னப் பெருமாளான தே$_3$வராஜனை எப்போதும் ஆராதி$_4$ப்பதில் ஈடுபட்டவர்.

51. மூகமுக்திப்ரதா$_3$யக:— ஊமைக்கு மோக்ஷம் அளித்தவர்.

52. யஜ்ஞமூர்த்திப்ரதிஷ்டா$_2$தா:— (அத்$_3$வைதியான) யஜ்ஞமூர்த்தியை விஶிஷ்டாத்$_3$வைத ஸித்$_3$தா$_4$ந்தத்தில் நிலைநிறுத்தியவர். தமது திருவாராத$_4$னப் பெருமாளான அருளாளப் பெருமாளின் அருளாலே அவரை வென்று, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் என்று திருநாமம் சாத்திய விபரம் ப்ரபந்நாம்ருதம் 25-ம் அத்தியாயத்தில் (பக்கம் 274 - 286) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

53. மந்நாத3:– எம்பெருமானார். திருமந்த்ரார்த்த2த்தைத் திருக்கோட்டியூரில் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் வாரிவழங்கியவுடன், அவரைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி 'எம்பெருமானாரே' என்று அழைத்து ஆரத்தழுவிய செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 237 - 239 பக்கங்களில் உள்ளது. 'மந்த்ரத3:' என்றும் பாட2ம் காண்கிறது. 'ரஹஸ்யமந்த்ரங்களைப் பலருக்கு உபதே3ஶித்தவர்' என்று பொருள்.

54. த4ரணீத4ர:– உலகைத் தாங்கும் ஆதி3ஶேஷனின் அவதாரமாயிருப்பவர். இவர் ஆதி3ஶேஷனின் அவதாரம் என்பது குருபரம்பராப்ரபாவத்திலும், ப்ரபந்நாம்ருதத்திலும் பலவிடங்களில் காணப்படுகிறது.

55. வரத3ாசார்யஸத்3ப4க்த:– வரத3ாசார்யர் எனப்படும் பருத்திக் கொல்லையம்மாளாகிற நல்ல ஶிஷ்யரையுடையவர். எம்பெருமானார் தி3வ்யதே3ஶயாத்ரையில் அஷ்டஸஹஸ்ர க்3ராமம் சென்றபோது அவ்வூரிலிருந்த ஶிஷ்யரான யஜ்ஞேஶர் செல்வச் செருக்கு நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு, அவரை உபேக்ஷித்து, மற்றொரு ஶிஷ்யரும் மிக ஏழையுமான இவ்வரதாசார்யருடைய வீடுதேடிச் சென்று, அவராலும், அவரது த4ர்மபத்னியான லக்ஷ்மியாலும் ஆராதி4க்கப்பெற்ற செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 299 - 318 பக்கங்களில் காணப்படுகிறது.

56. யஜ்ஞேஶார்த்திவிநாஶக:– யஜ்ஞேஶரின் வருத்தத்தைத் தீர்த்தவர். தம்மை உபேக்ஷித்த எம்பெருமானாரின் திருவடிகளில் விழுந்து அழுத யஜ்ஞேஶராகிற எச்சானின் வருத்தத்தை எம்பெருமானார் தீர்த்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் பக்கம் 319 - 324ல் காணப்படுகிறது.

57. அநந்தாபீ4ஷ்டப2லத3:– திருமலை அநந்தாழ்வானுக்கு அவர் விரும்பியபடி திருமலையில் புஷ்பகைங்கர்யத்தை அருளியவர்.

58. விட்டலேஶப்ரபூஜித:– விட்டலதே3வனால் ஆராதி4க்கப்பெற்றவர். திருமலை ப்ராந்தத்தை ஆண்ட விட்டலதே3வன் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயித்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் பக்கம் 326 - 327ல் உள்ளது.

59. ஶ்ரீஶைலபூர்ணகருணாலப்3த4 ராமாயணார்த்த2க:– பெரியதிருமலை நம்பியால் கருணையோடு ஶ்ரீராமாயணார்த்த2த்தை உபதே3ஶிக்கப்பெற்றவர். (335 - 336)

60. ப்ரபத்தித4ர்மைகரத:– ஶரணாக3தி த4ர்மத்திலேயே ஈடுபட்டவர். இவ்வுலகில் நிறைந்திருக்கும் ப்ரவ்ருத்திபரர்களுக்காக ஶாஸ்த்ரங்களில் பரக்க உபதே3ஶிக்கப்பெற்ற கர்மஜ்ஞாநப4க்தியோக3ங்களை ஶ்ரீப4ாஷ்யாதி3களில் விரிவாக விளக்கியபோதிலும், ப்ரபத்தி நிஷ்டை2யே அத்யந்தபாரதந்த்ரமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குத் தகுந்ததாகையால் அதிலேயே ஈடுபட்டு, தாமும் தமரும் உய்வதற்காகப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியபெருமாளை ஶரணம்புக்கு, அதை க3த்3யத்ரயத்திலும் ஏடுபடுத்தி வைத்தாரன்றோ எம்பெருமானார்.

61. கோ3விந்தா3ர்யப்ரியானுஜ:— கோ3விந்த3ர் எனப்படும் எம்பாரைப் பரிவுடைய தம்பியாகக் கொண்டவர். (அல்லது) தமது பரிவுக்கு விஷயமான கோ3விந்த3ரைத் தம்பியாகக் கொண்டவர் என்றுமாம். கோ3விந்த3ரின் பரிவு யாத3வப்ரகாஶரின் சதியிலிருந்து ராமானுஜரை அவர் காப்பாற்றியபோது வெளிப்பட்டது. சைவராகிவிட்ட கோ3விந்த3ரைப் பெரியதிருமலைநம்பியைக் கொண்டு திருத்திய வ்ருத்தாந்தத்தில் எம்பெருமானாருக்கு கோ3விந்த3ரிடமிருந்த பரிவு வெளிப்பட்டது. மேலும் பல உள.

62. வ்யாஸஸூத்ரார்த்த2 தத்வஜ்ஞ:— வியாஸர் அருளிய ப்3ரஹ்மஸூத்ரத்தின் உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர். இதற்குக் காரணத்தை அடுத்த திருநாமம் விளக்குகிறது.

63. போ3த4ாயநமதாநுக3:— போ3த4ாயந மஹரிஷியால் தமது வ்ருத்திக்3ரந்த2த்தில் காட்டப்பட்ட விஶிஷ்டாத்3வைத மதத்தைப் பின்பற்றியவர். எம்பெருமானார் காஷ்மீர ஶாரதா3பீட3ம் சென்று போ3தா4யனரின் வ்ருத்திக்3ரந்த2த்தை ஸேவித்து, அதை அநுஸரித்தே ஸ்ரீப4ாஷ்யாதி3க்3ரந்த2ங்களை அருளிச்செய்தார் என்னும் விஷயம் ப்ரபந்நாம்ருதம் 32-ம் அத்தியாயத்தில் (357 - 363) சொல்லப்பட்டதன்றோ. தமது ஸ்ரீப4ாஷ்யத்தின் தொடக்கத்தில் அவரே இவ்வர்த்த2த்தை அருளிச்செய்திருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

64. ஸ்ரீப4ாஷ்யாதி3மஹாக்3ரந்த3 காரக:— ஸ்ரீப4ாஷ்யம், வேதா3ந்ததீ3பம், வேதா3ந்தஸாரம், வேதா3ர்த்த2ஸங்க்3ரஹம், கீ3தாப4ாஷ்யம், நித்யம், க3த்3யத்ரயம் ஆகிய சிறந்த க்3ரந்த2ங்களை அருளிச்செய்தவர்.

65. கலிநாஶந:— கலியை அழித்தவர். இவருடைய அவதாரத்தைக் கருதியே நம்மாழ்வார் "கலியுங் கெடும் கண்டுகொண்மின்" (திருவாய் 5.2.1) என்று அருளினாரன்றோ. "தாழ்வொன்றில்லா மறை தாழ்ந்து, தல முழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாள் வந்து அளித்தவன் காண்மின்" (இராமா 16) என்று அமுதனார் அருளியபடியே சங்கர பாஸ்கர யாதவ பாட்ட ப்ரபாகரர் தங்கள் மதம் சாய்வுறச் செய்து கலியை அழித்தாரன்றோ இராமாநுசர்.

66. அத்3வைதமதவிச்சே2த்தா — அத்3வைத மதத்தை அழித்து ஒழித்தவர். ஸ்ரீப4ாஷ்யாதி2 க்3ரந்த2ங்களாலே அத்3வைதமதம் தலையெடுக்கமுடியாதபடி அழித்தொழித்தாரன்றோ ஸ்ரீப4ாஷ்யகாரர். ஶ்ருதப்ரகாஶிகை, ஶததூ3ஷணி முதலான பூர்வாசார்யக்3ரந்த2ங்களில் தொடங்கி, அநந்தாழ்வான் வாத3ாவளீ, பரமார்த்த2பூ4ஷணம், விஶிஷ்டாத்3வைதவிஜயம் முதலான பிற்காலவித்3வான்களின் க்3ரந்த2ங்கள் வரையில் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களாலே எதிரிகளும் வாய்திறக்கவொண்ணாதபடி இவ்விஷயம் நிலைநாட்டப்பட்டதன்றோ. அத்வைதிகள் அத்வைதக் கொள்கையைக் கைவிட்டு, சைவர்களாகவும் சாக்தர்களாகவும் இன்று மாறி நிற்பதே இத்திருநாமத்தின் வெற்றிக்குக் கட்டியங்கூறுகிறது.

67. **விஶிஷ்டாத்3வைதபாலக:–** பரமவைதி3கஸித்3தா4ந்தமான விஶிஷ்டாத்3வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தை ரக்ஷித்தவர். தம் க்3ரந்த2ங்களாலும், யஜ்ஞமூர்த்தி முதலான வலிமைமிக்க அத்2வைதிகளை வாத3த்தில் வென்றும், தம் ஶிஷ்ய பரம்பரைகளைக்கொண்டு வேதாந்தி முதலான ஆயிரக்கணக்கான அத்3வைதிகளை வெல்வித்தும் விஶிஷ்டாத்3வைத மதத்தை எவராலும் அசைக்கமுடியாதபடி நிலைநாட்டிவருபவரன்றோ எம்பெருமானார். 'விஶிஷ்டாத்3வைத பாரக3:' என்றும் பாட2பே4த3ம். போ3தா4யனர் முதலானாரால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட விஶிஷ்டாத்2வைத மதத்தைக் கரைகண்டவர் என்று பொருள்.

68. **குரங்க3நக3ரீபூர்ணமந்த்ரரத்நோபதே3ஶக:–** திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு மந்த்ரரத்னமான த்3வயத்தை உபதே3ஶித்தவர். இது ப்ரபந்நாம்ருதம் 364 - 371 பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

69. **விநாஶிதாகி2லமத:–** அப்ராமாணிக மதங்களனைத்தையும் அழித்தவர். பௌ3ளத்3த4ம், ஜைநம், நையாயிகம், வைஶேஷிகம், ஸாங்க்2யம், யோக3ம் முதலான வேத3த்துக்குப் புறம்பான (பா3ஹ்ய) மதங்களையும், சைவம், அத்3வைதம் முதலான வேத3த்துக்கு அவப்பொருள் கூறும் (குத்3ருஷ்டி) மதங்களையும் அழித்தவரன்றோ எம்பெருமானார்.

70. **ஶேஷீக்ருதரமாபதி:–** எம்பெருமானை லோகநாத2னாக ஆக்கியவர். 'உயிரை உடையவன் நாரணனென்று அறிவாரில்லை உற்றுணர்ந்தே' (இராமாநுச நூற்றந்தாதி 59) என்கிறபடியே எம்பெருமானே லோகநாத2ன் என்று ஜனங்கள் உணராதிருந்த கலியிருளே மிகுந்திருந்த காலத்து, அவனே லோகநாத2ன் என்று நிலைநாட்டி, அவனை லோகநாத2னாக ஆக்கியவரன்றோ எம்பெருமானார்.

71. **புத்ரீக்ருதஶட2ராதி:–** திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை (அபி4மான) புத்ரராக ஏற்றுக்கொண்டவர். இச்செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 585 - 587 பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

72. **ஶட2ஜித்3ருணமோசக:–** நம்மாழ்வாரிடம் பட்டுள்ள நன்றிக்கடனைத் தீர்த்தவர். கீழ்த்திருநாமத்தில் கண்டபடி, 'திருக்குருகைப்பிரான்' எனும் நம்மாழ்வாரின் திருநாமத்தைப் பிள்ளானுக்கு வைத்ததன் மூலம் அவரிடம் பட்ட நன்றிக்கடனைத் தீர்த்தாரன்றோ எம்பெருமானார்.

73. **பா4ஷாத3த்தஹயக்3ரீவ:–** காஷ்மீர ஶாரதா3தே3வியிடமிருந்து ஹயக்3ரீவ விக்3ரஹத்தைப் பெற்றவர். அந்த தே3வி 'ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரர்' என்று பட்டமளித்தபோது தன் தெய்வமான ஹயக்3ரீவரை இவருக்கு அளித்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் (374) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

74. **பா4ஷ்யகார:–** 'ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரர்' என்று பட்டம் பெற்றவர். கப்யாஸ ஶ்ருதிக்குச் சரியான அர்த்த2ம் சொல்லி ஶாரதா3தே3வியிடம் இப்பட்டம் பெற்றதும் (373, 374) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

75. மஹாயஶா:— பெரும்புகழாளர். பாரததேஶம் முழுவதும் திக்விஜயம் செய்து, பரமதத்தவர் அனைவரையும் வென்று பெரும்புகழாளரான செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 33 .... 36 அத்தியாயங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

76. பவித்ரீக்ருதபூபாக:— புண்யபூமியான பாரததேஶத்தைப் பவித்ரமாக்கியவர். பலமுறை பாரததேஶத்தை வலம் வந்து, விஶிஷ்டாத்வைத மதத்தைப் பிரசாரம்செய்து, துர்மதங்களை அழித்ததன்மூலம் பாரதத்தைப் புனிதமாக்கியவரன்றோ யதிராஜர்.

77. கூர்மநாதப்ரகாஶக:— ஸ்ரீகூர்மநாதனை வெளிப்படுத்தியவர். சைவர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருந்த ஸ்ரீகூர்மநாதனை வெளிப்படுத்திய வ்ருத்தாந்தம் ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் (387 - 390) விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

78. ஸ்ரீவேங்கடாசலாதீஶ ஶங்கசக்ரப்ரதாயக:— திருவேங்கடமலையில் திருமலையப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தவர். திருமலையில் சைவர்கள் ஆக்ரமிக்கத் தொடங்கியபோது எம்பெருமானார் உண்மையை நிலைநாட்டி, அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 390 - 393ல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

79. ஸ்ரீவேங்கடேஶஶ்வஶுர:— திருவேங்கடமுடையானுக்கு மாமனாரானவர். திருவேங்கடமுடையான் திருமார்பில் பொன்னாலான லக்ஷ்மீதேவியை எழுந்தருளச் செய்ததன் மூலம் யதிராஜர் அவனுக்கு மாமனார் ஆனார் அன்றோ.

80. ஸ்ரீரமாஸகதேஶிக:— அலர்மேல்மங்கைஉறைமார்பனுக்குஆசார்யரானவர். அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தமையாலே ஆசார்யராகவும் ஆனாரன்றோ.

81. க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நார்ய:— க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யரானவர். 'ஓராண்வழியாய்' (உபதேசரத்தினமாலை 37) என்னும் பாசுரத்தில் மாமுனிகள் அருளியபடியே எம்பெருமானாருக்கு முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களை மிகவும் பரீக்ஷித்து ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேஶிக்கும் அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருந்தனர். காரேய் கருணை இராமாநுசரே சேதனரின் துர்க்கதி கண்டு இரங்கி, ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ரஹஸ்யார்த்தங்களை வாரி வழங்கும் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யராய் முதன் முதலில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

82. கோபிகாமோக்ஷதாயக:— இடைச்சிக்கு மோக்ஷம் அளித்தவர். திருமலையில் தும்புருகோஷ்ட்ரா என்னும் இடைச்சிக்கு எம்பெருமானார் மோக்ஷமளித்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் 12-25 ஶ்லோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

83. ஸமீசீநார்யஸச்சிஷ்யஸத்க்ருத:— திருமலையில் நல்லானுடைய நல்ல ஶிஷ்யர்களால் ஸத்கரிக்கப்பெற்றவர். அத்திகிரி அருளாளனான வரதராஜனால் 'நீ நாட்டுக்கு நல்லானாகையாலே நமக்கும் நல்லான்' என்று அருளப்பெற்றவர்

திருமலை நல்லான். எம்பெருமானார் மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளுகையில் தம் சீடரான திருமலைநல்லானின் ஶிஷ்யர்களான வேடமுதலிகளால் உபசரிக்கப்பெற்ற செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 472 - 475ல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

84. வைஷ்ணவப்ரிய:— வைஷ்ணவர்களிடம் ஆராத காதல் கொண்டவர். உறங்காவில்லி, வேடமுதலிகள், சைலாசலாம்பா, பருத்திக்கொல்லை லக்ஷ்மி, திருநாராயணபுரத் திருக்குலத்தார் முதலான எத்தனையேனும் தாழ்ந்தவர்களிடமும் வைஷ்ணவத்வத்தையே கண்டு பரிவைக் காட்டியவரன்றோ எம்பெருமானார். *(219-318), (423-447), (476-491), (533-535)*

85. க்ரிமிகண்ட₂ந்ருபத்₄வம்ஸீ:— க்ருமிகண்ட₂சோழனை அழித்தவர். திருநாராயணபுரம் நரசிங்கன் ஸந்நிதி₄யில் க்ருமிகண்ட₂னைக் குறித்து அபி₄சாரம் செய்து, அவன் அழிவதற்கு வழிவகுத்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 493 - 494ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

86. ஸர்வமந்த்ர மஹோத₃தி₄:— ரத்னங்களுக்கு இருப்பிடமான கடல்போல் எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் இருப்பிடமாயிருந்தவர். பின்தொடர்ந்து வந்த க்ருமிகண்ட₂னின் ஸேவகர்களை, பின் தொடர முடியாமல் அருளிச்செயலை உச்சரித்து மணலைத் தூவித்தடுத்த செய்தியும் (ப்ரபந்நாம்ருதம் 471 - 472), க்ருமிகண்ட₂னைக் குறித்து அபி₄சாரம் செய்த செய்தியும் 'இவர் எல்லா மந்த்ரங்களையும் அறிந்தவர்' என்று விளக்குவனவன்றோ.

87. அங்கீ₃க்ருதாந்த்₄ரபூர்ணார்ய:— ஆந்த்₄ரபூர்ணர் என்னும் வடுகநம்பியை அங்கீ₃ரித்தருளியவர். (ப்ரபந்நாம்ருதம் 493, 592 முதலிய பக்கங்கள், 55ம் அத்தியாயம்)

88. ஸாலக்₃ராமப்ரதிஷ்டி₂த:— 'ப்ரதிஷ்டி₂த ஸாலக்₃ராம:' என்றபடி. ஸாளக்₃ராமம் என்ற ஊரை நிலைநாட்டியவர். மிதி₂லாபுரீ என்னும் பெயருடைய இவ்வூரிலுள்ள குளத்தில் முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாத₃த்தை நீட்டிக்கொண்டிருக்கச் செய்து, அந்த ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂ மஹிமையினாலே அவ்வூரிலுள்ளாரைத் திருத்தி, அவ்வூருக்கு எம்பெருமானார், ஸாளக்₃ராமம் என்று பெயர் சூட்டிய வ்ருத்தாந்தம் ப்ரபந்நாம்ருதம் 492, 493 பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

89. ஸ்ரீப₄க்தக்₃ராமபூர்ணேஶ:— தொண்டனூர் நம்பிக்கு ஸ்வாமியானவர்.

90. விஷ்ணுவர்த்த₄நரக்ஷக:— அரசனான விஷ்ணு வர்த்த₄நனை ரக்ஷித்தவர். பௌ₃த்₃த₄னான விட்டலதே₃வனை வைஷ்ணவனாக்கி, அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்த₄நன் என்னும் தா₃ஸ்ய நாமத்தை எம்பெருமானார் அளித்த செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் (495 - 501) பக்கங்களில் உள்ளது.

91. பௌ₃த்₃த₄த்₄வாந்தஸஹஸ்ராம்ஶு:— பௌ₃த்₃த₄ர்களாகிற இருளுக்கு ஸூர்யன் போன்றவர். அடுத்த திருநாமம் காண்க.

92. ஶேஷரூபப்ரத$_3$ர்ஶக:— ஆதி$_3$ஶேஷவுருவைக் காட்டியவர். ஆயிரம் புறச்சமயிகளை வெல்லுவதற்கு ஆயிரம் வாய்களையுடைய ஆதி$_3$ஶேஷனின் உருவை எடுத்துக் கொண்டு, திரைமறைவிலிருந்து, அவர்களுடைய யுக்திகளுக்கெல்லாம் பதில்கூறி அவர்களை வெற்றி கொண்ட செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் (501 - 503) பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

93. நக$_3$ரீக்ருதவேதா$_3$த்$_3$ரி:— காடாயிருந்த வேதா$_3$த்$_3$ரி எனப்படும் திருநாராயணபுரத்தை நகரமாக்கியவர்.

94. தி$_3$ல்லீஶ்வர ஸமர்ச்சித:— டில்லி அரசனால் ஆராதி$_4$க்கப்பெற்றவர்.

95. நாராயணப்ரதிஷ்டா$_2$தா— திருநாராயணபுரத்தில் திருநாரணனை ப்ரதிஷ்டை$_2$ செய்தவர்.

96. ஸம்பத்புத்ரவிமோசக:— (திருநாரணனின் உத்ஸவராகிற) செல்வப்பிள்ளையை (டில்லி அரசனிடமிருந்து) விடுவித்துக் கொண்டு வந்தவர்.

97. ஸம்பத்குமாரஜநக:— செல்வப்பிள்ளையின் தந்தையாயிருப்பவர். 93 முதல் 97 வரையிலுள்ள திருநாமங்களின் விவரணங்கள் ப்ரபந்நாம்ருதம் 47-வது அத்தியாயத்திலும் (504 - 523), 48-வது அத்தியாயத்தில் 523 - 527 பக்கங்களிலும் காணத்தக்கவை.

98. ஸாது$_4$லோகஶிகா$_2$மணி:— நல்லோர்கள் அனைவராலும் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சப்படுபவர். ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் பலவிடங்களில் இதைக் காணலாம்.

99. ஸுப்ரதிஷ்டி$_2$த கோ$_3$விந்த$_3$ராஜ:— தில்லைகோ$_3$விந்த$_3$ராஜனைக் கீழ்த்திருப்பதியில் ப்ரதிஷ்டை$_2$ செய்வித்தவர்.

100. பூர்ணமநோரத$_2$:— மனோரத$_2$ம் நிறைவேறப் பெற்றவர். கூரத்தாழ்வான் கண் பார்வையைத் திரும்பப் பெற்றமையாலே எம்பெருமானார் மனோரத$_2$ம் நிறைவேறப்பெற்ற செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 52-ம் அத்தியாயத்தில் (572-579) விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

101. கோ$_3$தா$_3$க்$_3$ரஜ:— கோதையின் தமயனாரானவர். (103-வது திருநாம விளக்கம் காண்க)

102. தி$_3$க்$_3$விஜேதா:— எல்லா தி$_3$க்குகளிலும் உள்ள வாதி$_3$களை வெற்றி கொண்டவர். எம்பெருமானாருடைய தி$_3$க்$_3$விஜய வ்ருத்தாந்தம் ப்ரபந்நாம்ருதம் 33 முதல் 36 முடிய நான்கு அத்தியாயங்களில் (364-395) விளக்கப்பட்டுள்ளது.

103. கோ$_3$தா$_3$பீ$_4$ஷ்டப்ரபூரக:— கோதையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியவர். 'நாறுநறும்பொழில்' (நாச்.திரு. 9.6) பாசுரத்தில் ஆண்டாள் ஆசைப்பட்டபடி திருமாலிருஞ்சோலை அழகருக்கு நூறு தடாவில் வெண்ணெயும், நூறு தடா

நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் ஸமர்ப்பித்து, 'கோயிலண்ணர்' என்று ஆண்டாளாலே அபி₄மானிக்கப்பெற்ற செய்தி ப்ரபந்நாம்ருதம் 579-581 பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

104. ஸர்வஸம்ஶயவிச்சே₂த்தா:– எல்லா ஐயங்களையும் போக்கியருளியவர். ப்ரபந்நாம்ருதம் 65ம் அத்தியாத்தில் எம்பெருமானார் தமது சரமத₃ஶையில் 74 வாக்கியங்களை உபதே₃ஶித்து, ஶிஷ்யர்களின் ஐயங்களனைத்தையும் போக்கியருளியது இங்கு அநுஸந்தி₄க்கத்தக்கது.

105. விஷ்ணுலோகப்ரத₃ாயக:– விஷ்ணுலோகத்தைப் பல்லாயிரவர்க்கு அளித்தவர். 'விபூ₄தித்₃வயநாயக:' என்னும் 37வது திருநாமத்தில் விளக்கப் பெற்றபடி அரங்கனால் உப₄யவிபூ₄திச் செல்வம் அளிக்கப்பெற்ற உடையவர் தமது திருவடி ஸம்ப₃ந்த₄ம்பெற்ற பல்லாயிரவர்க்கு இன்றும் பரமபத₃ம் அளிக்கிறாரன்றோ.

106. அவ்யாஹததமஹத்₃வர்த்ம:– மோக்ஷமடைவதற்குத் தடையற்ற பெரிய வழியாய் (ஸாத₄னமாய்) இருப்பவர். எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிப்பதைக் காட்டிலும் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயிப்பது உறுதியான மோக்ஷஸாத₄னம் என்பது எம்பெருமானாலும், ஆசார்யர்களனைவராலும் அறுதியிடப்பட்ட விஷயமன்றோ.

107. யதிராஜ:– யதிகளுக்கு அரசராயிருப்பவர். 'யதீந்த்₃ர:' என்னும் மூன்றாவது திருநாமத்தைக் காண்பது.

108. ஜக₃த்₃கு₃ரு:– ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆசார்யராயிருப்பவர். முற்கூறிய பெருமைகளாலே உலகனைத்துக்கும் ஆசார்யராயிருக்கத்தக்க பெருமையுடையவர் இவர் ஒருவரே என்றபடி.

ப₂லஶ்ருதி

45 - 46 இவ்வண்ணமாக ராமாநுஜாசார்யருடைய நூற்றெட்டு திருநாமங்களைப் படிப்பவர்களும், கேட்பவர்களும் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவார்கள். மஹாத்மாவான வடுகநம்பியாலே எல்லாச் சேதநரும் உய்வதற்காக இயற்றப்பெற்ற இந்த ஸ்தோத்ரம் இவ்வுலகில் ராமாநுஜரை நெஞ்சில் கொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வாழ்முதலாயுள்ளது.

(ஸ்ரீப்ரபந்நாம்ருதத்தில் ராமாநுஜசரித்திரத்தில்
ராமாநுஜரின் அஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரத்தை
வர்ணிக்கும் ஐம்பத்துநாலாவது அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.)

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

"விஶதவாக் ஶிகாமணிகள்" என்னும் பெருமையுடன் திகழும் மணவாளமாமுனிகளின் அஷ்ட திக் கஜங்களுள் ஒருவரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அருளிய

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம்

(ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்ஶநர் ஸ்ரீ உ.வே. புத்தூர், வக்கீல், க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் அருளிய உரையுடன் கூடியது)

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே ।
உத்திஷ்ட நரஶார்தூல கர்தவ்யம் தைவ மாஹ்நிகம் ॥

மாதஸ்ஸமஸ்த ஜகதாம் மதுகைடபாரே:
வக்ஷோவிஹாரிணி மநோஹர திவ்யமூர்த்தே ।
ஸ்ரீஸ்வாமிநி ஶ்ரிதஜந ப்ரியதாந ஶீலே
ஸ்ரீலக்ஷ்மணேஶ தயிதே தவ ஸுப்ரபாதம் ॥

தவஸுப்ரபாத மரவிந்த லோசநே
பவது ப்ரஸந்ந முக சந்த்ர மண்டலே ।
விதி ஶங்கரேந்த்ர வநிதாபிவந்திதே
யதிராஜ நாத தயிதே தயாநிதே ॥

(மேற்கண்ட மூன்றும் பெருமாளையும் பிராட்டியையும் துயிலுணர்த்தும் ஶ்லோகங்கள்)

ஜயஜய யதி ஸார்வபௌ$_4$மாமலஸ்வாந்த! துப்$_4$யம் நம:
ஜயஜய ஜநிஸிந்து$_4$ மக்$_3$நாத்ம ஸந்தாரகக்$_3$ராமணீ: ।
ஜயஜய பூ$_4$ஜநீய கூரேஶமுக்$_2$யை: ப்ரஸீத$_3$ ப்ரபோ$_4$!
ஜயஜய விது$_3$ஷாம் நிதே$_4$! ஜாக்$_3$ருஹி ஸ்ரீநிதே$_4$! ஜாக்$_3$ருஹி ॥ 1

(யதிகட்கரசரே! தூயநெஞ்சினரே! உமக்கு வணக்கம்; வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுவீராக. பிறவிக்கடலில் அழுந்திநிற்கும் ஆத்மாக்களைக் கரையேற்றுவதில் தலை சிறந்தவரே! கூரத்தாழ்வான் முதலானவர்களால் ஆஶ்ரயிக்கப்படும் தலைவரே! அருள்வீராக. பேரறிவாளர்க்கு நிதி$_4$போன்றவரே! கைங்கர்யச் செல்வத்திற்குக் கொள்கலமாய் இருப்பவரே! பள்ளியெழுந்து வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுவீராக.)

பூர்ணார்ய பூர்ண கருணா பரிலப்$_3$த$_4$போ$_3$த$_4$!
வைராக்$_3$ய ப$_4$க்தி முக$_2$தி$_3$வ்யகு$_3$ணாம்ருதாப்$_3$தே$_4$! ।
ஸ்ரீயாமுநார்ய பத$_3$பங்கஜ ராஜஹம்ஸ
ராமாநுஜார்ய ப$_4$க$_3$வந் தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் ॥ 2

(பெரியநம்பிகளின் நிறைந்த கருணையினால் பேரறிவு பெற்றவரே! வைராக்யம், பக்தி முதலான சிறந்த நற்குணங்களாகிற அமுதம் நிறைந்த கடல் போன்றவரே! ஆளவந்தாருடைய திருவடித் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் ராஜஹம்ஸமாயிருப்பவரே! ஞானம் முதலான குணங்களால் நிறைந்தவரே! ராமாநுஜாசார்யரே! பள்ளி யெழுந்தருளுவீர்.)

ஆநேதுமத்$_3$ய வரத$_3$ஸ்ய க$_3$ஜாத்$_3$ரி ப$_4$ர்த்து:
பாநீய மச் ச$_2$மதிஶீதமக$_3$ாத$_4$ கூபாத் |
த்$_4$வாந்தம் நிரஸ்தமருணஸ்ய கரைஸ்ஸமந்தாந்
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரப$_4$ாதம் ||.. 3

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! அருணனுடைய கிரணங்களாலே எல்லாவிடங்களிலும் இருள் நீங்கிற்று. அத்திகிரியப்பனான வரதனுக்கு ஆழமுள்ள சாலைக்கிணற்றிலிருந்து தெளிந்த குளிர்ந்த நீரை இன்று கொண்டு வருவதற்காகப் பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஸ்ரீரங்க$_3$ராஜ பத$_3$பங்கஜயோரஶேஷ கைங்கர்ய
மாகலயிதும் ஸகுதூஹலஸ்த்வம் |
உத்திஷ்ட$_2$ நித்யக்ருதிமப்யகி$_2$லாம் ச கர்த்தும்
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரப$_4$ாதம் ||.. 4

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! திருவரங்கராஜனின் திருவடித்தாமரையிணைகளில் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு உத்ஸாஹம் கொண்டிருக்கும் தேவரீர் நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்கள் அனைத்தையும் செய்வதற்குப் பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

த்வாம் விக்ஷிதும் ஸமுபயாதி வ்ருஷாசலேந்த்$_3$ர:
த்வத் ஸம்ப்ரக்லுப்தவர ஶங்க$_2$ ரத$_2$ாங்க$_3$பாணி: |
ஸம்யோஜிதாமுரஸி மாம் ப$_4$வதைவ பி$_3$ப்$_4$ரத்
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரப$_4$ாதம் ||.. 5

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! தேவரீரால் அளிக்கப்பெற்ற ஶங்க சக்ரங்களைக் கையில் ஏந்தியவனாய், தேவரீரால் சாத்தப்பட்ட லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே தரித்தவனாய், தேவரீரைக் கடாக்ஷிப்பதற்காகத் திருமலையப்பன் வருகின்றான். பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஸ்ரீமத்குரங்க$_3$ பரிபூர்ண விபு$_4$ஸ்த்வது$_3$க்தம்
ஸ்ரீப$_4$ாஷ்ய ஶாஸ்த்ரமமலம் த்வயி ப$_4$க்தியுக்த: |
ஶ்ரோதும் ஸமிச்ச$_2$தி யதீந்த்$_3$ர! ஸிதோர்த்$_4$வ புண்ட்$_3$ர:
தம் போ$_3$த$_4$யார்த்த$_2$ மகி$_2$லம் தவ ஸுப்ரப$_4$ாதம் ||................................ 6

(யதிராஜரே! திருக்குறுங்குடி நம்பியெம்பெருமான் தேவரீரிடத்தில் பக்தியுடையவராய், (தேவரீர் சாத்திய) வெளுத்த திருமண்காப்பையுடையவராய், தேவரீர் அருளிய குற்றமற்ற ஸ்ரீப$_4$ாஷ்ய ஶாஸ்த்ரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்புகிறார். பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஸ்ரீபா$_4$ஷ்ய மாலிகி$_2$துமாத்த விஶாலலேக்$_2$ய:
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நகு$_3$ருராத தி$_3$வ்யகா$_3$த்ர: |
வேதா$_3$ந்த ஸூத்ரமபி வக்துமமுஷ்ய ஸர்வம்
உத்திஷ்ட$_2$ லக்ஷ்மண முநே! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் || 7

(லக்ஷ்மண முனிவரே! வணங்கிய திருமேனியையுடைய கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை எழுதுவதற்காக விசாலமான எழுதுகோலைக் கைக்கொண்டவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவருக்கு வேதாந்த ஸூத்ரங்கள் அனைத்தையும் அருளிச் செய்வதற்குப் பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஸ்ரீமாந் ஸபூர்ணவடுராதா$_3$ரத: ப்ரக்$_3$ருஹ்ய
ஸ்ரீபாது$_3$காம் யதிபதே! பதா$_3$யோ: ப்ரயோக்தும் |
த்$_3$வாரி ஸ்தி$_2$திம் விதநுதே ப்ரணதார்த்தி ஹாரிந்
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் || 8

(யதிராஜரான ராமாநுஜாசார்யரே! கைங்கர்யச் செல்வம் நிறைந்த வடுகநம்பி தேவரீருடைய திருவடிகளில் சேர்ப்பதற்காக ஸ்ரீபாதுகைகளை ஆர்வத்துடன் கைக்கொண்டு வாயிலில் நிற்கின்றார். பள்ளி யெழுந்தருள்வீர்.)

காஷாயவஸ்த்ரகடிஸூத்ர கமண்ட$_3$லூஶ் ச
ஸ்ரீத$_3$ந்தகாஷ்ட$_2$மபி தே$_3$ஶிக ஸார்வபௌ$_4$மா: |
பாணௌ நிதா$_4$ய நிவஸந்தி விஶுத்$_3$த$_4$ கா$_3$த்ரா:
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் || 9

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! பரிசுத்தமான திருமேனியை உடைய ஆசார்ய ஶ்ரேஷ்டர்கள் காஷாய வஸ்த்ரம், அரைநாண் கயிறு, கமண்டலு, பல்துலக்கும்குச்சி ஆகியவற்றைக் கையில் ஏந்தி நிற்கின்றார்கள்; பள்ளி யெழுந்தருள்வீர்.)

த்வாம் போ$_3$த$_4$யந்தி கு$_3$ரவ: ப்ரதி$_2$தா மஹாந்த:
ஸ்ரீவைஷ்ணவாஶ்ச யதிநஸ் தவ பாத$_3$ப$_4$க்தா: |
ஏகாந்திநஶ்ச விமலாஸ் த்வத$_3$நந்ய பா$_4$வா:
தாந் பாலயாத்$_3$ய யதிஶேக$_2$ர! ஸுப்ரபா$_4$தம் || 10

(யதிகட்கிறைவரே! புகழ்பெற்ற பெரியவர்களான ஆசார்யர்களும், உம்முடைய திருவடியில் அன்புடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான ஜீயர்களும் குற்றமற்றவர்களாய் உம்மையல்லது அறியாத ஏகாந்திகளும் உம்மைப் பள்ளியெழுப்புகிறார்கள். அவர்களை இப்போது காத்தருள்வீர். பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ப்$_3$ராஹ்மே ப்ரபு$_3$த்$_3$த்$_4$ய விபு$_3$தா$_4$: ஸ்வகு$_3$ரூந் ப்ரணம்ய
ராமாநுஜாய நம இத்யஸக்ருத்$_3$ ப்$_3$ருவாணா: |
அஷ்டாக்ஷரம் ஸசரம த்$_3$வயமுச்சரந்தி
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் ||.. 11

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! பேரறிவாளர்கள் ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் விழித்தெழுந்து தமது ஆசார்ய பரம்பரையை வணங்கி "ராமாநுஜாய நம:" என்று பலகால் சொல்லுகின்றவர்களாய், திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் த்வயத்தையும், சரமஶ்லோகத்தையும் அநுஸந்திக்கிறார்கள். பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ப்ராத: பட$_2$ந்தி பரமத்$_3$ரவிட$_3$ப்ரபந்ந
கா$_3$யத்ரி மந்த்ர ஶதமஷ்டஶிரஸ்கமச்ச$_2$ம் |
ஸ்ரீவைஷ்ணவாஸ்தவ பதா$_3$ப்$_3$ஜ நிவிஷ்டபா$_4$வா:
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் ||.. 12

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! தமிழினால் ஆன தூய்மையான நூற்றெட்டுப் பாடல்கள் கொண்ட ப்ரபந்ந காயத்ரியான இராமாநுசநூற்றந்தாதியை, தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளில் செலுத்திய நெஞ்சை உடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணம் செய்கிறார்கள். பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஆராத$_4$நம் ரசயிதும் கமலாஸக$_2$ஸ்ய
ஸ்ரீயாத$_3$வாசலபதேர் விவிதோ$_4$பசாரை: |
பாதும் ச த்$_3$ருஷ்டி கமலேந நதாநஶேஷாந்
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் ||.. 13

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! ஸ்ரீதேவிநாதனாய் யாதவகிரியில் (திருநாராயணபுரத்தில்) எழுந்தருளியிருப்பவனான திருநாராயணனுக்கு, பலவகைப்பட்ட உபசாரங்களோடு திருவாராதனம் செய்வதற்கும், உம்மை வணங்கி நிற்கும் அனைவரையும் தாமரைபோன்ற கண்களாலே நோக்கி ரக்ஷிப்பதற்கும் பள்ளியெழுந்தருளுவீர்.)

ஸம்ஸேவ்ய! ஸப்தஶத ஸம்யமி ஸார்வபௌ$_4$மை:
ஸத்$_3$தே$_3$ஶிகைஸ் ஸகல ஶாஸ்த்ர விதா$_3$ம் வரிஷ்டை$_2$: |
ஏகாந்திபி$_4$: பரமபா$_4$க$_3$வதைர் நிஷேவ்ய!
ராமாநுஜார்ய! ப$_4$க$_3$வந்! தவ ஸுப்ரபா$_4$தம் ||.. 14

(பகவத்ராமாநுஜாசார்யரே! எழுநூறு யதிஶ்ரேஷ்டர்களாலும், எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவர்களில் தலைசிறந்தவர்களான ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளான ஆசார்யர்களாலும், தலைசிறந்த ஏகாந்திகளாலும் ஸேவிக்கப்படுபவரே! பள்ளியெழுந்தருளுவீர்.)

க3த்3யத்ரயம் நிக3மஶேக2ர தீ3பஸாரௌ
வேதா3ர்த்த2 ஸங்க்3ரஹமபி ப்ரதி2தம் ச நித்யம் |
கீ3தார்த்த2 பா4ஷ்யமபி தே3ஶிக புங்க3வாநாம்
தா3தும் ப்ரஸீத3 யதிஶேக2ர! ஸுப்ரபா4தம் ||.. 15

(யதிஶேகரரே! கத்யத்ரயத்தையும், வேதாந்த தீப ஸாரங்களையும், புகழ்பெற்ற வேதா3ர்த்த2 ஸங்க்3ரஹத்தையும், நித்யக்3ரந்த2த்தையும், கீதாபாஷ்யத்தையும் ஆசார்யஶ்ரேஷ்ட2ர்களுக்குக் காலக்ஷேபம் ஸாதிப்பதற்கு அருள்கூர்ந்து பள்ளியெழுந்தருளுவீர்.)

பாதா3ம்பு3ஜம் யதிபதே! ஶரணம் விஹர்த்தும்
ஸங்க3த்ய ஸம்ஸரணவாரிதி4லங்க4நோத்கா: |
ஆயாந்தி ஹஸ்தகமலாபி4த்4ருதோபசாரா:
தாந் பாஹி தே கருணயா தவ ஸுப்ரபா4தம் ||.. 16

(யதிபதியே! ஸம்ஸாரக்கடலைத் தாண்ட விரும்பியவர்களாய், தங்களுடைய தாமரைபோன்ற கைகளிலே உபசாரத்ரவ்யங்களை ஏந்தியவர்களாய், தஞ்சமான உம்முடைய திருவடித்தாமரையில் சேர்ந்து இன்புறுவதற்கு (பல பெரியவர்கள்) வருகிறார்கள். உமது கருணையினால் அவர்களைக் காக்கப் பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ஸ்நாதும் கவேரதநயா ஸலிலேஷு ஶிஷ்யை:
ஆசார்ய பூருஷவரைர்யதிபி4ர் விஶுத்3தை4: |
ஸ்ரீவைஷ்ணவைஶ் ச ஸஹ ஸேவ்ய! மஹாநுபா4வை:
ராமாநுஜார்ய! ப4க3வந்! தவ ஸுப்ரபா4தம் ||.. 17

(பகவத் ராமாநுஜாசார்யரே! பெரியவர்களால் ஸேவிக்கப்படுபவரே! சிஷ்யர்களோடும், தலைசிறந்த ஆசார்யர்களோடும், பரிசுத்தமான ஜீயர்களோடும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடும் காவேரி தீர்த்த2த்தில் நீராடுவதற்குப் பள்ளியெழுந்தருள்வீர்.)

ராமாநுஜார்ய ரமணீய கு3ணாபி4ராம!
ராகா3தி3தூ3ரக3! கு3ரோ! கு3ருஸார்வபௌ4ம! |
ஸத்வ ப்ரதா4ந! ஶரணாக3தவத்ஸல! த்வத்
பாதா3ப்ஜயோரிஹ பரத்ர கிங்கர: ஸ்யாம் ||.. 18

(ராமாநுஜாசார்யரே! அழகிய கல்யாணகுணங்களை உடையவரே! விஷயங்களில் ஆசை முதலான துர்க்குணங்களுக்கு வெகுதூரத்தில் விலகி நிற்பவரே! ஆசார்யபதத்திற்கு முக்கியப் பொருளாயிருப்பவரே! ஆசார்ய ச்ரேஷ்டரே! ஸத்வகுணம் நிறைந்தவரே! ஶரணாகத வத்ஸலரே! உமது திருவடித்தாமரைகளில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் அடியேன் அடிமைசெய்யக் கடவேன்.)

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிய ஸ்ரீராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம் ஸம்பூர்ணம்

ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அருளிய

ஸ்ரீபா4ஷ்யகார மங்க3ளம்

(ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுத3ர்ஶநம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ உ.வே. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் அருளிய பதவுரையுடன் கூடியது)

ஸ்ரீபராங்குஶ பாத3ாப்3ஜ ஸுரபீ4க்ருத மௌலயே |
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந நாத2ாய யதிராஜாய மங்க3ளம் || 1

(நம்மாழ்வாரின் திருவடித்தாமரைகளாலே மணம் ஊட்டப்பெற்ற திருமுடியை உடையவராய், கூரத்தாழ்வானுக்கு நாத2ரான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் உண்டாகுக.)

நாத2பத்3மாக்ஷராமார்ய பாத3பங்கஜ ஸேவிநே |
ஸேவ்யாய ஸர்வயமிநாம் யதிராஜாய மங்க3ளம் || 2

(நாத2முனிகள், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி ஆகியவர்களின் திருவடித்தாமரைகளை ஸேவிப்பவராய், முக்கோற்பகவர்கள் அனைவராலும் ஸேவிக்கத்தக்கவரான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் உண்டாகுக.)

பூர்ணாய பூர்ணகருணாபாத்ராயாமிததேஜஸே |
மாலாத4ர ப்ரியாயாஸ்து யதிராஜாய மங்க3ளம் || 3

(பெரியநம்பியின் பூர்ணகருணைக்கு இலக்கானவராய், ஒப்பற்ற ஒளியுடையவராய், திருமாலையாண்டானுக்கு இனியவரான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் ஆகுக.)

ஸம்ஸேவ்ய யாமுநாசார்யம் ஏகலவ்யோऽஸ்ம்யஹம் கு3ரோ: |
இத்யேவம் வத3தே நித்யம் யதிராஜாய மங்க3ளம் || 4

(யாமுனாசார்யரான ஆளவந்தாரை ஸேவித்து, 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யன்' என்று கூறும் யதிராஜருக்கு என்றும் மங்களம் ஆகுக.)

ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ணமிஶ்ரோக்த ரஹஸ்யார்த்த2விதே3 ஸதா3 |
தே3வராஜ ப்ரியாயாஸ்து யதிராஜாய மங்க3ளம் |.. 5

(திருக்கச்சிநம்பி (வரதனிடமிருந்து கேட்டு) உரைத்த (ஆறு வார்த்தைகளாகிற) ரஹஸ்யார்த்தங்களை அறிந்தவராய், தேவப்பெருமாளுக்கு எப்போதும் இனியவரான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் ஆகுக.)

ஸ்ரீமத்3கோ3ஷ்டீ2புரீபூர்ண தி3வ்யாஜ்ஞாம் குர்வதே ஸதா3 |
ஶ்லோகார்த்த2ம் க்3ருஹ்ணதே தஸ்மாத் யதிராஜாய மங்க3ளம் || 6

(திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் சிறந்த ஆணையை எப்போதும் நிறைவேற்றுகிறவராய், சரமஶ்லோகார்த்த2த்தை அவரிடமிருந்து உபதே3ஶம் பெற்றவரான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் உண்டாகுக.)

கூரேஶ குருகாநாத$_2$ த$_3$ாஶரத்$_2$யாதி$_3$ தே$_3$ஶிகா: ।
யச்சி$_2$ஷ்யா ப$_4$ாந்தி தே தஸ்மை யதிராஜாய மங்க$_3$ளம் ॥ ……………………… 7

(கூரத்தாழ்வான், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், முதலியாண்டான் முதலான ஆசார்யர்கள் அனைவரும் எவருடைய சீடர்களாயிருந்து நிறம் பெறுகிறார்களோ, அந்த யதிராஜருக்கு மங்க$_3$ளம் ஆகட்டும்.)

சரமஶ்லோக தத்த்வார்த்த$_2$ம் ஜ்ஞாத்வாऽऽர்யாஜ்ஞாம் விலங்க்$_4$யச ।
த$_3$த$_3$தே தம் ஸ்வகீயேப்$_4$ய: யதிராஜாய மங்க$_3$ளம் ॥ ……………………… 8

(சரமஶ்லோகத்தின் உண்மைப்பொருளை (திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடமிருந்து) அறிந்து, (இதை அனைவருக்கும் சொல்லிவிடாதே என்னும்) அவருடைய ஆணையைமீறி, (ஆசையுடைய) தம் சீடர்கள் அனைவர்க்கும் உபதேசித்த யதிராஜருக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.)

ஶ்ரீஶைலபூர்ணக்ருபயா ஶ்ரீராமாயணமர்த்த$_2$த: ।
ப$_4$க்த்யா யேந ஶ்ருதம் தஸ்மை யதிராஜாய மங்க$_3$ளம் ॥ ……………………… 9

(திருமலை நம்பியின் கருணையாலே, அவரிடமிருந்து ப$_4$க்தியுடன் ஶ்ரீராமாயணப் பொருளை உபதேசம் பெற்ற யதிராஜருக்கு மங்களம் விளைக.)

ஶாங்கராதி$_3$குத்$_3$ருஷ்டீநாம் ப$_3$ாஹ்யாநாம் நித$_4$நாய ச ।
ஶ்ரீப$_4$ாஷ்யம் குர்வதே தஸ்மை யதிராஜாய மங்க$_3$ளம் ॥……………………… 10

(வேத$_3$த்திற்கு அவப்பொருள் கூறும் சங்கரர் முதலானாரும், வேத$_3$த்தை ஒப்புக்கொள்ளாத பெ$_3$ளத்$_3$த$_4$ர் முதலானாரும் தோல்வியடையும்படி ஶ்ரீப$_4$ாஷ்யத்தை அருளிய யதிராஜருக்கு மங்களம் ஆகுக.)

குர்வந் நுபநிஷத்$_3$ப$_4$ாஷ்யம் ஜக$_3$த்ரக்ஷாம் கரோதி ய: ।
த$_3$யாயா: பரதந்த்ராய ப$_4$ாஷ்யகாராய மங்க$_3$ளம் ॥ ……………………… 11

((வேத$_3$ார்த்த$_2$ஸங்க்$_3$ரஹம், ஶ்ரீப$_4$ாஷ்யம் முதலான தமது நூல்களிலே) உபநிஷத்$_3$வாக்யங்களுக்கு உரை எழுதி உலகை ரக்ஷிப்பவராய், கருணைக்கு வசப்பட்டவரான ஶ்ரீப$_4$ாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் விளைக.)

த்$_3$ரமிடே$_3$ாபநிஷத்$_3$ வ்யாக்$_2$யாம் கலயேதி க்ருபாப$_3$லாத் ।
ஶாஸதே குருகேஶம் தம் ப$_4$ாஷ்யகாராய மங்க$_3$ளம் ॥ ……………………… 12

(கருணைக்கு வசப்பட்டவராய் - 'திருவாய்மொழிக்கு உரையிடுவீராக' என்று திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை நியமித்த யதிராஜருக்கு மங்களம் ஆகுக.)

[illegible] ।
[illegible] பாஷ்யகாராய மங்களம் ॥ 13

(காஞ்சியில்) வரதராஜனிடம் சென்று பேரருளாளருடைய (பிரஸாதத்தை) பெற்றுத் திரும்பியவரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்)

மாயாவாதி [illegible] ।
[illegible] ஸ்ரீமத் பாஷ்யகாராய மங்களம் ॥ 14

('வேதாந்தத்தின் ஸாரம்' என்னும் நூல்களின், 'உலகம் பொய்' என்னும் மாயாவாதிகள் முதலானவர்களின் விதண்டாவாதங்களை அழித்தவரான கைங்கர்யச் செல்வமிக்க ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் விளைக)

ஸ்ரீமத் [illegible] ஸ்ரீபாஷ்யஸ்ய [illegible] ।
[illegible] பாஷ்யகாராய மங்களம் ॥ 15

(திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளானுக்குத் தாமே ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தவரும், (திருநாராயணபுரம்) செல்வப்பிள்ளைக்குத் தகப்பனாருமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் ஆகுக)

[illegible] சங்கசக்ரே [illegible] ।
[illegible] பாஷ்யகாராய மங்களம் ॥ 16

(அலர்மேல்மங்கை நாயகனான திருமலையப்பனுக்குச் சங்காழிகளை அளித்து விளங்கியவரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் ஆகுக)

[illegible] ।
[illegible] பாஷ்யகாராய மங்களம் ॥ 17

(காஞ்சியில் அத்திகிரியின் கரையில் யஜ்ஞமூர்த்தியை ஏற்றுக் கொண்டவரும், வரதராஜப் பெருமாளிடம் தன்னையும் தன் உடைமைகளையும் ஸமர்ப்பித்தவருமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு மங்களம் ஆகுக)

ஸ்ரீமத் [illegible] ஸ்ரீமத் கேசவ [illegible] ।
காந்திமத்யாம் ப்ரஸூதாய யதிராஜாய மங்களம் ॥ 18

(ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்ரீமத் கேசவ ஸோமயாஜியிடம் காந்திமதி தேவியிடம் பிள்ளையாகப் பிறந்தவரான யதிராஜருக்கு மங்களம் ஆகுக)

ஶேஷோ வா ஸைந்யநாதோ2 வா ஸ்ரீபதிர் வேதி ஸாத்த்விகை: |
விதர்க்யாய மஹாப்ராஜ்ஞை: யதிராஜாய மங்க3ளம் || 19

(பேரறிவாளர்களான ஸாத்விகர்களாலே "இவர் திருவநந்தாழ்வானோ, அல்லது ஸேனைமுதலியாரோ அல்லது லக்ஷ்மீநாத2னேயோ" என்று பலவிதமாகப் புகழ்ந்து பேசப்படும் யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் ஆகுக)

ப்ரக்ருஷ்டகு3ண பூர்ணாய ப்ராப்யாய ஸ்வாங்க்4ரி ஸேவிநாம் |
ப்ரபந்நஸார்த்த2வாஹாய யதிராஜாய மங்க3ளம் || 20

(கல்யாணகுணங்கள் நிறைந்தவரும், தன்திருவடிகளை அடைந்தவர்களுக்கு மேலான பயனாய் இருப்பவரும், ப்ரபந்ந ஸமூஹத்தை மோக்ஷத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் தலைவராயிருப்பவருமான யதிராஜருக்கு மங்க3ளம் ஆகுக)

வேத3ாத்மக ப்ரமாணேந ஸாத்த்விகைஶ்ச ப்ரமாத்ருபி4: |
ப்ரமேயேண ஸஹ ஸ்ரீமாந் வர்த4தாம் யதிஶேக2ர: || 21

(உபயவேதங்களாகிற ப்ரமாணத்தோடும், அவற்றைக் கரைகண்ட ஸாத்விகர்களான ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களுமான ப்ரமாதாக்களோடும், அர்ச்சாவதார பர்யந்தமாய் நிற்கும் ப்ரமேயமான எம்பெருமானோடும் கூட கைங்கர்யச் செல்வம் நிறைந்த யதிராஜர் வீறுபெற்று விளங்குவாராக)

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிய ஸ்ரீப4ாஷ்யகார மங்க3ளம் முற்றிற்று.

பகவத்ராமாநுஜ அவயவ ப்ரபாவம்

ஸ்ரீ உ.வே. ந்யாய வேதாந்த வித்வான் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை (குன்றுபாக்கம்)
க்ருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி அருளிய பதவுரையுடன்

மஸ்தக: ஸ்ரீ ஶட$_2$ராராதி: நாத$_2$ார்யோ முக$_2$மண்ட$_3$லம் ।
நேத்ரயுக்$_3$மம் ஸரோஜாக்ஷ: கபோலௌ ராக$_4$வஸ்தத$_2$ா ॥ 1

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
ஸ்ரீ ஶடாராதி:	ஸ்ரீசடகோபராகிற நம்மாழ்வார்
மஸ்தக: பவதி	சிரஸ்ஸாக ஆகிறார்;
நாதார்ய:	நாதமுனிகள்
முகமண்டலம்	திருமுகமண்டலமாகிறார்;
ஸரோஜாக்ஷ:	புண்டரீகாக்ஷரென்னும் உய்யக்கொண்டார்
நேத்ரயுக்மம்	இருகண்களாகிறார்;
ததா	அவ்வாறே
ராகவ:	ஸ்ரீராமமிச்ரரென்னும் மணக்கால் நம்பிகள்
கபோலௌ	இரண்டு கன்னங்களாகிறார்;

பொழிப்புரை: (ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு) ஸ்ரீசடகோபராகிற நம்மாழ்வார் சிரஸ்ஸாக ஆகிறார்; நாதமுனிகள் திருமுகமண்டலம் ஆகிறார்; புண்டரீகாக்ஷரென்னும் உய்யக் கொண்டார் இருகண்கள் ஆகிறார்; அவ்வாறே ஸ்ரீராம மிச்ரரென்னும் மணக்கால் நம்பிகள் இரண்டு கன்னங்கள் ஆகிறார்;

வக்ஷஸ்ஸ்த$_2$லம் யாமுநார்ய: கண்ட$_2$: பூர்ணோமஹாம்ஸ்தத$_2$ா ।
கோ$_3$ஷ்டி$_2$பூர்ணோ ப$_3$ாஹுயுக்$_2$மம் ஶைலபூர்ண: ஸ்தநத்$_3$வயம் ॥ 2

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
யாமுநார்ய:	ஸ்ரீயாமுநாசார்யரென்னும் ஆளவந்தார்
வக்ஷஸ்ஸ்தலம்	திருமார்பாகிறார்;
ததா	அப்படியே
மஹாந்பூர்ண:	மஹாபூர்ணரென்னும் பெரியநம்பிகள்
கண்ட:	திருக்கழுத்தாகிறார்;
கோஷ்டீபூர்ண:	திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள்
பாஹுயுக்மம்	இரு கைகளாகிறார்;
ஶைலபூர்ண:	திருமலை நம்பிகள்
ஸ்தநத்வயம்	இரண்டு மார்பகங்களாகிறார்;

பொழிப்புரை: (எம்பெருமானாருக்கு) ஸ்ரீயாமுநாசார்யரென்னும் ஆளவந்தார் திருமார்பாகிறார்; அப்படியே மஹாபூர்ணரென்னும் பெரியநம்பிகள் திருக்கழுத்தாகிறார்; திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் இரு கைகளாகிறார்; திருமலை நம்பிகள் இரண்டு மார்பகங்களாகிறார்;

> குக்ஷிஸ்து வரரங்க$_3$ார்ய: ப்ருஷ்ட$_2$ம் மாலாத$_4$ரஸ் தத$_2$ா ।
> கடி: காஞ்சீமுநிர்ஜ்ஞேய: கோ$_3$விந்த$_3$ார்யோ நிதம்ப$_3$க: ॥ 3

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
வரரங்கார்யஸ்து	திருவரங்கப் பெருமாளரையரோ வென்னில்
குக்ஷி:	திருவயிறாகிறார்;
ததா	அங்ஙனமே
மாலாதர:	திருமாலையாண்டான்
ப்ருஷ்டம்	திருமுதுகாகிறார்;
காஞ்சீமுநி:	திருக்கச்சி நம்பிகள்
கடி:	இடுப்பாக
ஜ்ஞேய:	அறியத்தக்கவராவர்;
கோவிந்தார்ய:	கோவிந்தமுனியென்னும் எம்பார்
நிதம்பக:	இடையின் பிற்பகுதியாகிறார்;

பொழிப்புரை: (எம்பெருமானாருக்கு) திருவரங்கப் பெருமாளரையரோ வென்னில் திருவயிறாகிறார்; அங்ஙனமே திருமாலையாண்டான் திருமுதுகாகிறார்; திருக்கச்சி நம்பிகள் இடுப்பாக அறியத்தக்கவராவர்; கோவிந்தமுனியென்னும் எம்பார் இடையின் பிற்பகுதியாகிறார்;

> ப$_4$ட்ட வேத$_3$ாந்திநௌ ஜங்கே$_4$ ஊருயுக்$_3$மம் ஜ$_3$கத்$_3$கு$_3$ரு: ।
> ஜாநுயுக்$_3$மம் க்ருஷ்ணபாதே$_3$ா லோகார்ய: பாத$_3$பங்கஜே ॥ 4

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
பட்டவேதாந்திநௌ	பராசரபட்டரும் வேதாந்தியென்னும் நஞ்சீயரும்
ஜங்கே	இரு கணைக்கால்களாகிறார்கள்;
ஜகத்குரு:	ஜகதாசார்யரான நம்பிள்ளை
ஊருயுக்மம்	இரண்டு தொடைகளாகிறார்;
க்ருஷ்ணபாத:	வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை
ஜாநுயுக்மம்	இரண்டு முழந்தாள்களாகிறார்;
லோகார்ய:	பிள்ளைலோகாசார்யர்
பாதபங்கஜே	திருவடித்தாமரைகளாகிறார்;

பொழிப்புரை: (எம்பெருமானாருக்கு) பராசரபட்டரும் வேதாந்தியென்னும் நஞ்சீயரும் இரு கணைக்கால்கள் ஆகிறார்கள்; ஜகதாசார்யரான நம்பிள்ளை இரண்டு தொடைகள் ஆகிறார்; வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை இரண்டு முழந்தாள்கள் ஆகிறார்; பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடித்தாமரைகள் ஆகிறார்;

ஸ்ரீஸைபல நாத$_2$ஸ் தத்$_3$ரேக$_2$ா பாது$_3$கே வரயோகி$_3$ராட் ।
புண்ட்$_3$ர: ஸேநாபதி: ப்ரோக்த: ஸூத்ரம் கூரபதிஸ்தத$_2$ா ॥ 5

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
ஸ்ரீஸைபலநாத:	திருமலையாழ்வாரென்னும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
தத்ரேகா	அத்திருவடிகளிலுள்ள ரேகையாகிறார்;
வரயோகிராட்	மணவாள மாமுனிகள்
பாதுகே	இருதிருவடி நிலைகளாகிறார்;
ஸேநாபதி:	ஸ்ரீஸேனை முதலியார்
புண்ட்ர:	திருமண்காப்பாக
ப்ரோக்த:	கூறப்பட்டுள்ளனர்;
ததா	அப்படியே
கூர பதி:	கூரத்தாழ்வான்
ஸூத்ரம்	யஜ்ஞஸூத்ரமென்கிற திருப்பூணூலாகிறார்;

பொழிப்புரை: (எம்பெருமானாருக்கு) திருமலையாழ்வாரென்னும் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை அத்திருவடிகளிலுள்ள ரேகையாகிறார்; மணவாளமாமுனிகள் இருதிருவடி நிலைகளாகிறார்; ஸ்ரீஸேனை முதலியார் திருமண்காப்பாக கூறப்பட்டுள்ளனர்; அப்படியே கூரத்தாழ்வான் யஜ்ஞஸூத்ரமென்கிற திருப்பூணூல் ஆகிறார்;

ப$_4$ாகி$_3$நேயஸ் த்ரித$_3$ண்ட$_3$ஸ்ச காஷாயஸ் சாந்த்$_3$ரபூர்ணக: ।
மாலாஸ்ச குருகேஸார்ய: ச$_2$ாயா ஸ்ரீசாபகிங்கர: ॥ 6

(ராமாநுஜார்யஸ்ய)	(ராமாநுஜாசார்யரென்னும் எம்பெருமானாருக்கு)
பாகிநேய:	ஸஹோதரியின் புதல்வராகிய முதலியாண்டான்
த்ரிதண்ட:	முக்கோலாகிறார்;
ஆந்த்ரபூர்ண: ச	வடுக நம்பிகளோவென்னில்
காஷாய:	காஷாயமாகிறார்;
குருகேஸார்ய:	திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான்
மாலா:	தாமரை - துளஸிமணி மாலைகளாகிறார்;
ஸ்ரீ சாப கிங்கர:	ஸ்ரீதநுர்தாஸரென்னும் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்
சாயா	பின் தொடரும் நிழலாகிறார்.

பொழிப்புரை: (எம்பெருமானாருக்கு) ஸஹோதரியின் புதல்வராகிய முதலியாண்டான் முக்கோலாகிறார்; வடுக நம்பிகளோ வென்னில் காஷாயம் ஆகிறார்; திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் தாமரை - துளஸிமணி மாலைகள் ஆகிறார்; ஸ்ரீதநுர்தாஸரென்னும் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் பின் தொடரும் நிழல் ஆகிறார்.

ஏவம் ராமாநுஜார்யஸ்ய அவயவாந் அகி$_2$லாந் கு$_3$ரூந் ।
மஹாந்தஞ்சாவயவிநம் ராமாநுஜ முநிம் ப$_4$ஜே ॥ 7

ஏவம்	கீழ்க்கூறிய இவ்வாறு
ராமாநுஜார்யஸ்ய	ராமாநுஜாசார்யருடைய
அவயவாந்	திருமேனியின் அவயவபூதர்களான
அகிலாந் குரூந்	எல்லா ஆசார்யர்களையும்
அவயவிநம்	அந்த அவயவங்களையுடையராய்
மஹாந்தம்	பெரியவரான
ராமாநுஜ முநிம்	ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவரையும்
பஜே	ஸேவிக்கிறேன்.

பொழிப்புரை: கீழ்க்கூறிய இவ்வாறு ராமாநுஜாசார்யருடைய திருமேனியின் அவயவபூதர்களான எல்லா ஆசார்யர்களையும் அந்த அவயவங்களையுடையராய் பெரியவரான ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவரையும் ஸேவிக்கிறேன்.

> **கு$_3$ருமூர்த்யாத்மயோகீ$_3$ந்த்$_3$ரம் யோ த்$_4$யாயேத் ப்ரத்யஹம் நர: ।**
> **ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி லபே$_4$தாந்தே பரம்பத$_3$ம் ॥** 8

யோ நர:	எந்த மனிதன்
குருமூர்த்தி ஆத்ம	முற்கூறிய ஆசார்யர்களின் திருமேனிகளைத்
யோகீந்த்ரம்	தமது திருமேனியுறுப்புகளாகக் கொண்ட யதிராஜராகிய எம்பெருமானாரை
ப்ரத்யஹம்	தினந்தோறும்
த்யாயேத்	தியானம் செய்கிறானோ
ஸ:	அவன் (இவ்வுலகில்)
காமாந் ஸர்வாந்	விரும்பிய பொருள்களனைத்தையும்
அவாப்நோதி	அடையப் பெறுகிறான்;
அந்தே	இறுதியில் (மரணமான பிறகு)
பரம்பதம்	உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தை
லபேத்	அடையக் கடவன்.

பொழிப்புரை: எந்த மனிதன் முற்கூறிய ஆசார்யர்களின் திருமேனிகளைத் தமது திருமேனியுறுப்புகளாகக் கொண்ட யதிராஜராகிய எம்பெருமானாரை தினந்தோறும் தியானம் செய்கிறானோ அவன் (இவ்வுலகில்) விரும்பிய பொருள்கள் அனைத்தையும் அடையப் பெறுகிறான்; இறுதியில் (மரணமான பிறகு) உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அடையக் கடவன்.

விண்ணாடு செல்லும்முன் தம் சிஷ்யர்களுக்கு

உடையவர் அளித்த நல்லுரைகள் பத்து

1. ப்ரபன்னனுடைய அத்ருஷ்ட பலன் ஈஶ்வராதீனமாகையால் அதற்குத் தான் கவலைப்படத் தகாது. அதில் கவலைப்பட்டு ஐயம்கொண்டால் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாகும்.

2. ப்ரபன்னனுடைய தேஹயாத்ரை கர்மாதீனம் ஆகையால் வியஸனப்படத்தகாது. வியஸனப்பட்டால் நாஸ்திகனாவான்.

3. நீங்கள் கர்மங்களை உபாயபுத்தியோடு பண்ணக்கூடாது.

4. நீங்கள் பண்ணும் கருமங்களை பகவத் கைங்கர்யங்கள் என்று நினைக்க வேண்டும்.

5. நீங்கள் ஶ்ரீபாஷ்யத்தை ஆசார்யமுகமாகக் கேட்டு உலகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்க வேணும், அதற்கு சக்தியில்லாவிடில்,

6. நம்மாழ்வார் முதலான பத்து ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களை முறைப்படி அப்யஸித்து சிஷ்யர்களுக்கு சாதிக்கவேணும், அதற்கு சக்தியில்லாவிட்டால்,

7. திவ்யதேசங்களில் அமுதுபடி, சாத்துப்படி, திருவிளக்கு ஏற்றுதல், திருமாலை தொடுத்தல், கோவில் ஸம்மார்ஜனம், கோலம் போடுதல் முதலான பகவத் கைங்கர்யங்கள் பண்ணவேணும், அதற்கு சக்தியில்லாவிடில்,

8. நமக்கு மிகவும் ப்ரியமான திருநாராயணபுரத்தில் (யாதவாத்ரி) ஒரு கூரை விடுகட்டி, தான் என்ற அகங்காரம் சிறிதும் அற்றவராய் வாஸம் பண்ணுங்கள், அதற்கு சக்தியில்லாவிடில்,

9. அர்த்தத்தோடு த்வயானுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு நிர்ப்பரராய் நீங்கள் இருப்பிடமே இருங்கள், அதற்கு சக்தியில்லாவிடில்,

10. ஜ்ஞானபக்தி வைராக்யாதி குணபூர்ணராய் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கிற அபிமானமுள்ள மஹாத்மாக்களான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சன்னிதியில் சேர்ந்து அஹங்காரத்தைவிட்டு அவர்களுடைய ஆஜ்ஞாப்ரகாரமாக நடந்துகொண்டிருங்கள். இதுதான் சரமோபாயம்; இதைவிடச் சிறந்த நல்வாழ்ச்சிக்கு வேறு உபாயமில்லை.

★ ★ ★